Psalmer

KAPITEL 1

1 Salig är den man som inte vandrar i de ogudaktigas råd och inte står på syndarnas väg och inte sitter i de hånfulla.
2 Men hans behag är i HERRENS lag; och i sin lag mediterar han dag och natt.
3 Och han skall vara som ett träd planterat vid vattenfloderna, som bär sin frukt på sin tid; inte heller hans blad skall vissna; och allt han gör skall ha framgång.
4 De ogudaktiga äro inte så, utan är som agnar som vinden driver bort.
5 Därför skola de ogudaktiga inte stå i domen, inte heller syndare i de rättfärdigas församling.
6 Ty HERREN känner de rättfärdigas väg, men de ogudaktigas väg skall förgås.

KAPITEL 2

1 Varför rasar hedningarna, och folket föreställer sig något fåfängt?
2Kungarna på jorden ställer sig, och de styrande rådgör med varandra, mot HERREN och mot hans smorde, och säger:
3 Låt oss bryta isär deras band och kasta bort deras rep från oss.
4 Den som sitter i himlen skall skratta: Herren hånar dem.
5 Då skall han tala till dem i sin vrede och förarga dem i sitt stora missnöje.
6 Ändå har jag satt min kung på min heliga Sions berg.
7 Jag vill förkunna påbudet: HERREN har sagt till mig: Du är min Son; denna dag har jag fött dig.
8 Be av mig, så skall jag ge dig hedningarna till din arvedel och jordens yttersta delar till din besittning.
9 Du skall krossa dem med en järnstav; du skall krossa dem i stycken som ett krukmakarkärl.
10 Var nu visa, I konungar, var undervisade, I jordens domare.
11 Tjäna HERREN med fruktan, och fröjda dig med bävan.
12 Kyss Sonen, så att han inte blir vred, och ni förgås på vägen, när hans vrede upptänds en liten stund. Saliga är alla de som sätter sin förtröstan på honom.

KAPITEL 3

1 (Davids psalm, när han flydde från sin son Absalom.) HERRE, huru många är de som plåga mig! många är de som reser sig mot mig.
2 Det finns många som säger om min själ: "Det finns ingen hjälp för honom i Gud." Selah.
3 Men du, HERRE, är en sköld för mig; min härlighet och mitt huvud som lyfter upp.
4 Jag ropade till HERREN med min röst, och han hörde mig från sitt heliga berg. Selah.
5 Jag lade mig ner och sov; jag vaknade; ty HERREN stödde mig.
6 Jag kommer inte att frukta tio tusen människor som har satt sig emot mig runt omkring.
7 Stå upp, HERRE; rädda mig, min Gud, ty du har slagit alla mina fiender på kindbenet; du har brutit de ogudaktigas tänder.
8 Frälsningen tillhör HERREN: din välsignelse är över ditt folk. Selah.

KAPITEL 4

1 (Till musikern på Neginoth, en Davids psalm.) Hör mig när jag ropar, min rättfärdighets Gud! Du har vidgat mig när jag var i nöd; förbarma dig över mig och hör min bön.
2 O människors barn, hur länge vill ni förvandla min härlighet till skam? hur länge kommer ni att älska fåfänga och söka efter arrende? Selah.
3 Men vet att Herren har avskilt den som är gudfruktig för sig själv; Herren hör när jag ropar till honom.
4 Stå i vördnad, och synd inte; tala med ditt eget hjärta på din säng och var stilla. Selah.
5 Bär fram rättfärdighetens offer och förtrösta på HERREN.
6 Det är många som säger: Vem vill visa oss något gott? HERRE, lyft upp ditt ansiktes ljus över oss.
7 Du har lagt glädje i mitt hjärta, mer än under den tid då deras säd och deras vin ökade.
8 Jag vill både lägga mig ner i frid och sova, ty du, HERRE, bara låter mig bo i trygghet.

KAPITEL 5

1 (Till musikern på Nehiloth, en Davids psalm.) Hör öra till mina ord, HERRE, akta på min begrundan.
2 Lyssna till rösten av mitt rop, min kung och min Gud, ty till dig vill jag be.
3 Min röst skall du höra om morgonen, HERRE; på morgonen skall jag rikta min bön till dig och se upp.
4 Ty du är inte en Gud som har behag i ondska, och det onda ska inte bo hos dig.
5 De oförståndiga skola icke stå för dina ögon; du hatar alla orättfärdiga.
6 Du skall förgöra dem som tala arrende; Herren skall avsky den blodige och svekfulla mannen.
7 Men jag vill komma in i ditt hus i din stora barmhärtighet, och i din fruktan vill jag tillbe till ditt heliga tempel.
8 Led mig, HERRE, i din rättfärdighet för mina fienders skull; ta dig rakt framför mitt ansikte.
9 Ty det finns ingen trohet i deras mun; deras inre del är mycket ondska; deras strupe är en öppen grav; de smickrar med tungan.
10 Förgör dem, o Gud; låt dem falla av sina egna råd; kasta ut dem i deras många överträdelser; ty de har gjort uppror mot dig.
11 Men låt alla de som litar på dig glädja sig; låt dem alltid jubla, ty du beskyddar dem; låt också de som älska ditt namn glädjas över dig.
12 Ty du, HERRE, välsignar den rättfärdige; med välbehag vill du omringa honom som med en sköld.

KAPITEL 6

1 (Till musikerföreståndaren på Neginoth på Sheminit, en psalm av David.) O HERRE, tillrättavisa mig inte i din vrede, och tukta mig inte i ditt heta misshag.
2 Förbarma dig över mig, HERRE; ty jag är svag. Herre, bota mig; ty mina ben är förtvivlade.

3 Också min själ är förtvivlad, men du, HERRE, hur länge?
4 Vänd om, HERRE, rädda min själ; fräls mig för din nåds skull.
5 Ty i döden finns ingen påminnelse om dig: i graven, vem skall tacka dig?
6 Jag är trött av mitt stön; hela natten bäddar jag min säng för att simma; Jag vattnar min soffa med mina tårar.
7 Mitt öga är förtärt av sorg; det blir gammalt för alla mina fiender.
8 Gå bort från mig, alla I orättfärdiga arbetare; ty HERREN har hört min gråts röst.
9 HERREN har hört min bön; Herren tar emot min bön.
10 Må alla mina fiender bliva på skam och förarga sig, låt dem vända tillbaka och plötsligt bliva på skam.

KAPITEL 7

1 (Davids Shiggaion, som han sjöng till HERREN om Benjamiten Kuss ord.) HERRE, min Gud, på dig sätter jag min förtröstan; fräls mig från alla dem som förfölja mig, och fräls mig.
2 Så att han inte sliter sönder min själ som ett lejon och river den sönder, medan det inte finns någon som kan rädda.
3 Herre min Gud, om jag har gjort detta; om det finns orättfärdighet i mina händer;
4 Om jag har belönat ondska åt den som hade frid med mig; (ja, jag har räddat honom som utan orsak är min fiende:)
5 Må fienden förfölja min själ och ta den; ja, låt honom trampa ner mitt liv på jorden och lägga min ära i stoftet. Selah.
6 Stå upp, HERRE, i din vrede, lyft dig för mina fienders vrede, och vakna upp för mig till den dom som du har befallt.
7 Så skall folkets församling omringa dig: för deras skull vänder du därför tillbaka i höjden.
8 HERREN skall döma folket; döm mig, HERRE, efter min rättfärdighet och efter min ostrafflighet som är i mig.
9 Åh, låt de ogudaktigas ogudaktighet ta slut; men upprätta den rättfärdige, ty den rättfärdige Gud prövar hjärtan och tyglar.
10 Mitt skydd är av Gud, som frälsar de uppriktiga i hjärtat.
11 Gud dömer de rättfärdiga, och Gud är vred på de ogudaktiga varje dag.
12 Om han inte vänder sig om, skall han vässa sitt svärd; han har böjt sin båge och gjort den i ordning.
13 Han har också berett åt honom dödens redskap; han förordnar sina pilar mot förföljarna.
14 Se, han har barn med orättfärdighet och har blivit havande med olycka och frambringat lögn.
15 Han gjorde en grop och grävde den, och han föll i diket som han gjorde.
16 Hans olycka skall vända tillbaka över hans eget huvud, och hans våldsamma gärning skall falla ned på hans egen pate.
17 Jag vill prisa HERREN efter hans rättfärdighet, och jag vill lovsjunga HERRENS, den Högstes namn.

KAPITEL 8

1 (Till musikerföreståndaren på Gittit, en Davids psalm.) HERRE, vår Herre, hur förträffligt är ditt namn på hela jorden! som har satt din härlighet över himlen.
2 Ur spädbarns och ammandes mun har du förordnat styrka för dina fiender, för att du skulle kunna stilla fienden och hämnaren.
3 När jag ser din himmel, dina fingrars verk, månen och stjärnorna, som du har bestämt;
4 Vad är en människa, att du tänker på henne? och människosonen, att du besöker honom?
5 Ty du har gjort honom lite lägre än änglarna och krönt honom med ära och ära.
6 Du lät honom råda över dina händers verk; du har lagt allt under hans fötter.
7 Alla får och oxar, ja, och markens djur;
8 Himlens fåglar och havets fiskar och allt som går genom havens stigar.
9 O HERRE, vår Herre, hur förträffligt är ditt namn på hela jorden!

KAPITEL 9

1 (Till sångaren på Muthlabben, Davids psalm.) Jag vill prisa dig, HERRE, av hela mitt hjärta; Jag skall förkunna alla dina underverk.
2 Jag vill glädja mig och fröjda mig över dig, jag vill lovsjunga ditt namn, du Högste.
3 När mina fiender vänds tillbaka, skola de falla och förgås inför din närvaro.
4 Ty du har upprätthållit min rätt och min sak; du sitter på tronen och dömer rätt.
5 Du har tillrättavisat hedningarna, du har förintat de ogudaktiga, du har utplånat deras namn för evigt och alltid.
6 O du fiende, förstörelser har kommit till ett evigt slut, och du har förstört städer; deras minnesmärke går under med dem.
7 Men HERREN skall bestå för evigt, han har beredd sin tron till dom.
8 Och han skall döma världen i rättfärdighet, han skall döma folket i rättfärdighet.
9 Och HERREN skall vara en tillflykt för de förtryckta, en tillflykt i nödens tider.
10 Och de som känner ditt namn skola förtrösta på dig, ty du, HERRE, har inte övergivit dem som söka dig.
11 Lovsjung HERREN, som bor på Sion, förkunna bland folken hans gärningar.
12 När han frågar efter blod, tänker han på dem; han glömmer inte de ödmjukas rop.
13 Förbarma dig över mig, HERRE; Tänk på min nöd som jag lider av dem som hatar mig, du som lyfter upp mig från dödens portar.
14 För att jag må förkunna all din lovsång i Sions dotters portar: jag skall fröjda mig över din frälsning.
15 Hedningarna äro nedsjunkna i gropen som de gjort; i nätet som de gömt är deras egen fot tagna.
16 Herren är känd genom den dom som han fullgör; den ogudaktige är snärjd i sina egna händers verk. Higgaion. Selah.
17 De ogudaktiga skola förvandlas till helvetet, och alla folk som glömmer Gud.

18 Ty de fattiga skola icke för alltid glömmas;
19 Stå upp, HERRE; låt inte människan segra; låt hedningarna dömas inför dina ögon.
20 Låt dem frukta, HERRE, så att folken kan förstå att de är människor. Selah.

KAPITEL 10

1 Varför står du långt borta, HERRE? varför gömmer du dig i nödens tid?
2 Den ogudaktige förföljer i sin stolthet de fattiga;
3 Ty den ogudaktige berömmer sig av sitt hjärtas begär och välsignar den girige, som Herren avskyr.
4 Den ogudaktige söker inte efter Gud på grund av sitt ansiktes stolthet; Gud är inte i alla hans tankar.
5 Hans vägar äro alltid svåra; dina domar äro långt borta från hans åsyn; alla hans fiender vädrar han mot dem.
6 Han har sagt i sitt hjärta: "Jag skall icke oroas, ty jag skall aldrig vara i nöd."
7 Hans mun är full av förbannelse och svek och bedrägeri, under hans tunga är olycka och fåfänga.
8 Han sitter i byarnas lurar, i hemligheterna dödar han de oskyldiga; hans ögon är i hemlighet riktade mot de fattiga.
9 Han ligger på lur i hemlighet som ett lejon i sin håla; han ligger på lur för att fånga den fattige; han fångar den fattige, när han drar honom i sitt nät.
10 Han hukar sig och ödmjukar sig, för att den fattige må falla för sina starka.
11 Han har sagt i sitt hjärta: Gud har glömt; han döljer sitt ansikte; han kommer aldrig att se det.
12 Stå upp, HERRE; O Gud, lyft upp din hand, glöm inte de ödmjuka.
13 Varför föraktar de ogudaktiga Gud? han har sagt i sitt hjärta: Du vill inte kräva det.
14 Du har sett det; ty du ser olycka och ondska, för att med din hand återgälda det. du är de faderlösas hjälpare.
15 Bryt sönder den ogudaktiges och den ondes arm; sök efter hans ondska tills du inte finner någon.
16 Herren är kung i evighet och evighet, hedningarna har gått under ur hans land.
17 Herre, du har hört de ödmjukas begär; du skall bereda deras hjärtan, du låter ditt öra höra.
18 för att döma faderlösa och förtryckta, så att jordens människa inte mer förtrycker.

KAPITEL 11

1 (Till sångaren, en psalm av David.) På HERREN sätter jag min förtröstan; huru säger I till min själ: Fly som en fågel till ditt berg?
2 Ty se, de ogudaktiga spänner sin båge, de bereder sin pil på snöret, så att de i hemlighet må skjuta mot de uppriktiga.
3 Om grunden förstörs, vad kan de rättfärdiga göra?
4 HERREN är i sitt heliga tempel, HERRENS tron är i himlen; hans ögon se, hans ögonlock pröva, människobarn.
5 Herren prövar den rättfärdige, men den ogudaktige och den som älskar våld hatar hans själ.
6 Över de ogudaktiga skall han regna snaror, eld och svavel och en fruktansvärd storm; detta skall vara deras bägares del.
7 Ty den rättfärdige HERREN älskar rättfärdighet; hans ansikte ser de rättfärdiga.

KAPITEL 12

1 (Till sångaren på Sheminit, en psalm av David.) Hjälp, HERRE! ty den gudfruktiga mannen upphör; ty de trogna misslyckas bland människobarnen.
2 De talar fåfänga, var och en med sin nästa: med smickrande läppar och med dubbelt hjärta tala de.
3 Herren skall avskaffa alla smickrande läppar och tungan som talar högmodig.
4 som har sagt: Med vår tunga skola vi segra; våra läppar äro våra egna: vem är herre över oss?
5 För de fattigas förtryck, för de behövandes suckande, nu vill jag stå upp, säger HERREN; Jag ska sätta honom i säkerhet från den som blåser på honom.
6 Herrens ord är rena ord: som silver prövat i en ugn av jord, renat sju gånger.
7 Du skall bevara dem, HERRE, du skall bevara dem från detta släkte för evigt.
8 De ogudaktiga går på alla sidor, när de vidrigaste män är upphöjda.

KAPITEL 13

1 (Till musikern, en Davids psalm.) Hur länge vill du glömma mig, HERRE? för alltid? hur länge vill du dölja ditt ansikte för mig?
2 Hur länge skall jag hålla råd i min själ, med sorg i mitt hjärta dagligen? hur länge skall min fiende vara upphöjd över mig?
3 Beakta och hör mig, HERRE, min Gud!
4 Min fiende skall inte säga: Jag har segrat honom; och de som besvärar mig gläds när jag blir rörd.
5 Men jag har förtröstad på din nåd; mitt hjärta skall fröjda sig över din frälsning.
6 Jag vill sjunga till HERREN, ty han har visat välsignelse mot mig.

KAPITEL 14

1 (Till musikern, en psalm av David.) Dåren har sagt i sitt hjärta: Det finns ingen Gud. De är fördärvade, de har gjort avskyvärda gärningar, det finns ingen som gör gott.
2 Herren såg ned från himlen på människornas barn för att se om det fanns någon som förstod och sökte Gud.
3 De har alla gått åt sidan, de har alla tillsammans blivit smutsiga; det finns ingen som gör gott, inte en enda.
4 Har alla orättfärdiga ingen kunskap? som äter upp mitt folk som de äter bröd och inte åkallar HERREN.
5 Där var de i stor fruktan, ty Gud är i de rättfärdigas släkt.
6 I har skämt de fattigas råd, ty HERREN är hans tillflykt.
7 O att Israels frälsning kom från Sion! När HERREN för tillbaka sitt folks fångenskap, skall Jakob fröjda sig, och Israel skall fröjda sig.

KAPITEL 15

1 (En psalm av David.) HERRE, vem kan bo i ditt tabernakel? vem ska bo på ditt heliga berg?
2 Den som vandrar uppriktigt och gör rättfärdighet och talar sanning i sitt hjärta.
3 Den som inte baktalar med sin tunga och inte gör ont mot sin nästa, och som inte tar upp någon smälek mot sin nästa.

4 I vars ögon en vidrig person föraktas; men han ärar dem som frukta HERREN. Den som svär till sin egen skada och inte ändrar sig.
5 Den som inte lägger ut sina pengar till ocker och inte tar emot belöning mot den oskyldige. Den som gör detta skall aldrig bli orolig.

KAPITEL 16

1 (Michtam of David.) Bevara mig, o Gud, ty till dig sätter jag min förtröstan.
2 Min själ, du har sagt till HERREN: Du är min Herre; min godhet sträcker sig inte till dig;
3 Men till de heliga som äro på jorden och till de förnäma, i vilka all min behag har.
4 Deras sorger skola förökas, de som skyndar efter en annan gud; deras bloddrycksoffer skall jag icke offra och icke ta upp deras namn på mina läppar.
5 HERREN är min arvedel och min bägares del; du förvarar min lott.
6 Linorna har fallit för mig på trevliga platser; ja, jag har ett bra arv.
7 Jag vill prisa HERREN, som har givit mig råd; mina tyglar undervisa mig också om natten.
8 Jag har alltid ställt HERREN framför mig, eftersom han är på min högra sida, jag skall inte oroas.
9 Därför gläds mitt hjärta, och min härlighet fröjdar sig; ock mitt kött skall vila i hopp.
10 Ty du lämnar inte min själ i helvetet; inte heller vill du låta din Helige se korruption.
11 Du vill visa mig livets väg: i din närvaro är fullkomlighet av glädje; vid din högra hand finns nöjen för evigt.

KAPITEL 17

1 (En bön av David.) Hör rätt, O HERRE, akta på mitt rop, lyssna på min bön, som inte går ut av falska läppar.
2 Låt min dom utgå från din närvaro; låt dina ögon se det som är lika.
3 Du har prövat mitt hjärta; du har besökt mig om natten; du har prövat mig och finner ingenting; Jag har för avsikt att min mun inte ska överträda.
4 Angående människors verk, genom dina läppars ord har jag hållit mig från förgörarens stigar.
5 Håll upp mina färder på dina stigar, så att mina fotspår inte glider.
6 Jag har åkallat dig, ty du vill höra mig, o Gud; böj ditt öra till mig och hör mitt tal.
7 Visa din underbara nåd, du som vid din högra hand frälsar dem som sätter sin förtröstan på dig från dem som reser sig mot dem.
8 Bevara mig som ögonsten, göm mig under dina vingars skugga,
9 Från de ogudaktiga som förtrycker mig, från mina dödsfiender, som omringa mig.
10 De är inneslutna i sitt eget fett, med sin mun talar de stolt.
11 De har nu omringat oss i våra fotspår;
12 Som ett lejon som är girigt efter sitt byte, och som ett ungt lejon som lurar på hemliga platser.
13 Stå upp, HERRE, gör honom besviken, kasta honom ned, rädda min själ från de ogudaktiga, som är ditt svärd.
14 Från män som är din hand, HERRE, från världens män, som har sin del i detta liv, och vilkas mage du fyller med din gömda skatt: de är fulla av barn och lämnar resten av sin egendom till sina brudar.
15 Vad mig angår, jag vill se ditt ansikte i rättfärdighet; jag blir mättad, när jag vaknar, med din liknelse.

KAPITEL 18

1 (Till sångaren, en psalm av David, HERRENS tjänare, som talade till HERREN orden i denna sång på den dag då HERREN räddade honom från alla hans fienders hand och från Sauls hand. : Och han sade: Jag vill älska dig, HERRE, min styrka.
2 HERREN är min klippa och min fästning och min räddare; min Gud, min styrka, på vilken jag förtröstar; min späckare och min frälsnings horn och mitt höga torn.
3 Jag vill åkalla HERREN, som är värd att prisas; så skall jag bliva frälst från mina fiender.
4 Dödens sorger omringade mig, och floden av ogudaktiga män gjorde mig rädd.
5 Helvetets sorger omringade mig, dödens snaror hindrade mig.
6 I min nöd ropade jag på HERREN och ropade till min Gud; han hörde min röst från sitt tempel, och mitt rop kom framför honom, ända in i hans öron.
7 Då skakade jorden och darrade; ock kullarnas grunder rörde sig och skakades, ty han var vred.
8 En rök steg upp ur hans näsborrar, och eld ur hans mun förtärdes; kol tändes av den.
9 Han böjde också himlen och steg ner, och mörker var under hans fötter.
10 Och han red på en kerub och flög, ja, han flög på vindens vingar.
11 Han gjorde mörkret till sin hemlighet; hans paviljong runt omkring honom var mörka vatten och tjocka moln från himlen.
12 Vid det ljus som var framför honom försvann hans tjocka moln, hagelstenar och eldkol.
13 Och HERREN dundrade i himlen, och den Högste gav sin röst; hagelstenar och eldkol.
14 Ja, han sände ut sina pilar och skingrade dem; och han sköt ut blixtar och förvirrade dem.
15 Då sågs vattenrännorna, och världens grundvalar upptäcktes vid din tillrättavisning, HERRE, av dina näsborrars andedräkt.
16 Han sände från ovan, han tog mig, han drog upp mig ur många vatten.
17 Han räddade mig från min starka fiende och från dem som hatade mig, ty de var för starka för mig.
18 De hindrade mig på min olycks dag, men HERREN var mitt stöd.
19 Och han förde mig ut till en stor plats; han räddade mig, ty han hade behag i mig.
20 HERREN gav mig lön efter min rättfärdighet; efter mina händers renhet har han vedergällt mig.
21 Ty jag har bevarat HERRENS vägar, och jag har inte ogudaktigt avvikit från min Gud.
22 Ty alla hans domar var inför mig, och jag tog inte bort hans stadgar från mig.

23 Jag var också rättrådig inför honom, och jag höll mig från min missgärning.
24 Därför har HERREN vedergällt mig efter min rättfärdighet, efter mina händers renhet i hans ögon.
25 Med den barmhärtige skall du visa dig barmhärtig; med en uppriktig man skall du visa dig uppriktig;
26 Med de rena skall du visa dig ren; och med den avskyvärda skall du visa dig förvänd.
27 Ty du skall frälsa det plågade folket; men kommer att få ner höga utseenden.
28 Ty du tänder mitt ljus: Herren, min Gud, skall upplysa mitt mörker.
29 Ty genom dig har jag sprungit genom en trupp; och vid min Gud har jag hoppat över en mur.
30 Gud, hans väg är fullkomlig; Herrens ord är prövat; han är en skådespelare för alla som litar på honom.
31 Ty vem är Gud utom HERREN? eller vem är en klippa utom vår Gud?
32 Det är Gud som omgärdar mig med styrka och fullbordar min väg.
33 Han gör mina fötter som hindars fötter och sätter mig på mina offerhöjder.
34 Han lär mina händer att kriga, så att en båge av stål bryts av mina armar.
35 Du har också givit mig din frälsnings sköld, och din högra hand har uppehållit mig, och din mildhet har gjort mig stor.
36 Du har vidgat mina steg under mig, så att mina fötter inte halkade.
37 Jag har förföljt mina fiender och gripit dem; inte heller vände jag om igen förrän de hade blivit fördärvade.
38 Jag har sårat dem så att de inte kunnat resa sig; de har fallit under mina fötter.
39 Ty du har omgjord mig med styrka till striden, du har lagt dem under mig som reste sig mot mig.
40 Du har också givit mig mina fienders halsar; för att jag skulle förgöra dem som hatar mig.
41 De ropade, men det fanns ingen som räddade dem: till HERREN, men han svarade dem inte.
42 Då slog jag dem små som stoft för vinden, jag kastade ut dem som smuts på gatorna.
43 Du har räddat mig från folkets stridigheter; och du har gjort mig till hedningarnas huvud; ett folk som jag inte känner skall tjäna mig.
44 Så snart de hör av mig, skola de lyda mig; främlingar skola underkasta sig mig.
45 Främlingarna skola försvinna och förskräckas från sina nära håll.
46 Så lever HERREN; och välsignad vare min klippa; och låt min frälsnings Gud vara upphöjd.
47 Det är Gud som hämnar mig och lägger folket under mig.
48 Han räddar mig från mina fiender, ja, du höjer mig över dem som reser sig mot mig, du har räddat mig från våldsmannen.
49 Därför vill jag tacka dig, HERRE, bland hedningarna, och lovsjunga ditt namn.
50 Stor befrielse ger han åt sin konung; och visar barmhärtighet mot sin smorde, mot David och mot hans säd för evigt.

KAPITEL 19

1 (Till musikern, en psalm av David.) Himlen förkunnar Guds härlighet; och himlavalvet visar hans konstverk.
2 Dag till dag förkunnar tal, och natt till natt förkunnar kunskap.
3 Det finns inget tal eller språk, där deras röst inte hörs.
4 Deras linje har gått ut över hela jorden, och deras ord till världens ände. I dem har han satt ett tabernakel för solen,
5 som är som en brudgum som går ut ur sin kammare och gläder sig som en stark man att springa lopp.
6 Hans utfart är från himlens ände, och hans kretslopp till dess ändar, och ingenting är dolt för dess hetta.
7 Herrens lag är fullkomlig, den omvänder själen; HERRENS vittnesbörd är säkert, den gör de enkla visa.
8 Herrens stadgar är rättvisa, de gläder hjärtat; Herrens bud är rent, det upplyser ögonen.
9 Herrens fruktan är ren, den består evinnerligen; Herrens domar äro sanna och rättfärdiga.
10 Mer att begära är de än guld, ja, än mycket fint guld; sötare än honung och honungskaka.
11 Och genom dem är din tjänare varnad, och för att hålla dem är det stor lön.
12 Vem kan förstå hans misstag? rena mig från hemliga fel.
13 Håll ock din tjänare tillbaka från förmätet synder; låt dem inte råda över mig. Då skall jag vara rättrådig och vara oskyldig från den stora överträdelsen.
14 Låt min muns ord och mitt hjärtas begrundan vara behagliga för dina ögon, HERRE, min styrka och min återlösare.

KAPITEL 20

1 (Till sångaren, en Davids psalm.) HERREN hör dig på nödens dag; Jakobs Guds namn försvara dig;
2 Sänd dig hjälp från helgedomen och styrk dig från Sion;
3 Kom ihåg alla dina offergåvor och behaga ditt brännoffer; Selah.
4 Ge dig efter ditt hjärta och fullfölj allt ditt råd.
5 Vi skola fröjda oss över din frälsning, och i vår Guds namn skola vi sätta upp våra fanor; HERREN skall uppfylla alla dina bön.
6 Nu vet jag att HERREN frälsar sin smorde; han skall höra honom från hans heliga himmel med sin högra hands frälsande styrka.
7 Somliga litar på vagnar och andra på hästar, men vi kommer ihåg HERRENS, vår Guds, namn.
8 De falla ned och falla, men vi har uppstått och står upprätt.
9 Rädda, HERRE: låt kungen höra oss när vi ropar.

KAPITEL 21

1 (Till sångaren, en Davids psalm.) Kungen ska glädja sig över din styrka, HERRE; och hur mycket skall han jubla över din frälsning!
2 Du har givit honom hans hjärtans önskan, och du har inte undanhållit hans läppars begäran. Selah.
3 Ty du hindrar honom med godhetens välsignelser, du sätter en krona av rent guld på hans huvud.
4 Han bad dig om liv, och du gav honom det, långa dagar i evighet och evighet.

5 Hans härlighet är stor i din frälsning; ära och majestät har du lagt på honom.
6 Ty du har gjort honom högst välsignad för evigt, du har gjort honom mycket glad över ditt ansikte.
7 Ty kungen förtröstar på HERREN, och genom den Högstes nåd skall han icke vackla.
8 Din hand skall upptäcka alla dina fiender, din högra hand skall upptäcka dem som hatar dig.
9 Du skall göra dem såsom en eldsugn i din vredes tid; HERREN skall uppsluka dem i sin vrede, och elden skall förtära dem.
10 Deras frukt skall du förgöra från jorden, och deras säd bland människornas barn.
11 Ty de tänkte ont mot dig: de föreställde sig ett ofog, som de inte kunna utföra.
12 Därför skall du få dem att vända ryggen, när du bereder dina pilar på dina strängar mot ansiktet på dem.
13 Var du upphöjd, HERRE, i din egen kraft; så skola vi sjunga och prisa din makt.

KAPITEL 22

1 (Till musikerföreståndaren på Aijeleth Sahar, en psalm av David.) Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? varför är du så långt ifrån att hjälpa mig och från mitt vrålandes ord?
2 Min Gud, jag ropar om dagen, men du hör inte; och på natten, och jag är inte tyst.
3 Men du är helig, du som bor i Israels lov.
4 Våra fäder förtröstade på dig, de förtröstade, och du räddade dem.
5 De ropade till dig och blevo räddade.
6 Men jag är en mask och ingen människa; en smälek av människor och föraktad av folket.
7 Alla som ser mig skrattar åt mig: de skjuter ut läppen, skakar på huvudet och säger:
8 Han förtröstade på HERREN att han skulle rädda honom; låt honom rädda honom, eftersom han hade behag i honom.
9 Men du är den som tog mig ur moderlivet; du gav mig hopp när jag låg på min moders bröst.
10 Jag har kastats över dig från moderlivet; du är min Gud från min moders buk.
11 Var inte långt ifrån mig; ty problem är nära; för det finns ingen som hjälper.
12 Många tjurar har omringat mig, starka tjurar från Basan har omringat mig.
13 De gapade mot mig med sina munnar, som ett glupande och rytande lejon.
14 Jag är utgjuten som vatten, och alla mina ben är ur led; mitt hjärta är som vax; det smälter mitt i mina tarmar.
15 Min kraft är uttorkad som en krukskärva; och min tunga håller fast vid mina käkar; och du har fört mig in i dödens stoft.
16 Ty hundar har omringat mig, de ogudaktigas församling har omslutit mig, de har genomborrat mina händer och fötter.
17 Jag kan berätta för alla mina ben: de ser och stirrar på mig.
18 De delar mina kläder mellan sig och kastar lott om min dräkt.
19 Men var inte långt ifrån mig, HERRE, min styrka, skynda dig att hjälpa mig.
20 Rädda min själ från svärdet; min älskling från hundens kraft.
21 Fräls mig från lejonets mun, ty du har hört mig från enhörningarnas horn.
22 Jag vill förkunna ditt namn för mina bröder; mitt i församlingen vill jag prisa dig.
23 I som fruktar HERREN, prisa honom; Alla ni Jakobs säd, förhärliga honom; och frukta honom, alla I Israels säd.
24 Ty han har inte föraktat eller avsky de lidandes lidande; inte heller har han dolt sitt ansikte för honom; men när han ropade till honom, hörde han.
25 Mitt pris skall vara dig i den stora församlingen: jag skall betala mina löften inför dem som fruktar honom.
26 De ödmjuka skola äta och bli mätta; de skola prisa HERREN som söka honom; ditt hjärta skall leva för evigt.
27 Alla världens ändar skola komma ihåg och vända sig till HERREN, och alla folkens släkter skola tillbe inför dig.
28 Ty riket tillhör HERREN, och han är ståthållare bland folken.
29 Alla de feta på jorden skola äta och tillbe; alla som gå ner till stoftet skola böja sig för honom, och ingen kan hålla sin själ vid liv.
30 En säd skall tjäna honom; det skall tillräknas Herren i en generation.
31 De skola komma och förkunna hans rättfärdighet för ett folk som skall födas, att han har gjort detta.

KAPITEL 23

1 (En psalm av David.) HERREN är min herde; Jag kommer inte att vilja.
2 Han låter mig ligga i gröna betesmarker, han leder mig till stilla vatten.
3 Han återupprättar min själ, han leder mig på rättfärdighetens stigar för sitt namns skull.
4 Ja, även om jag vandrar genom dödsskuggans dal, fruktar jag inget ont, ty du är med mig; din stav och din stav de tröstar mig.
5 Du bereder ett bord inför mina fienders åsyn; du smörjer mitt huvud med olja; min bägare rinner över.
6 Förvisso skall godhet och barmhärtighet följa mig alla mitt livs dagar, och jag skall bo i HERRENS hus för evigt.

KAPITEL 24

1 (En psalm av David.) Jorden tillhör HERREN och dess fullhet; världen och de som bor däri.
2 Ty han har grundat det på haven och grundat det på översvämningarna.
3 Vem kan stiga upp på HERRENS berg? eller vem kan stå på hans heliga plats?
4 Den som har rena händer och ett rent hjärta; som inte har lyft sin själ till fåfänga och inte svurit falskt.
5 Han skall få välsignelse från HERREN och rättfärdighet från sin frälsnings Gud.
6 Detta är släktet av dem som söker honom, som söker ditt ansikte, o Jakob. Selah.
7 Lyft era huvuden, I portar! och var upplyften, I eviga dörrar; och härlighetens konung skall komma in.
8 Vem är denna ärans konung? HERREN stark och mäktig, HERREN mäktig i strid.

9 Lyft era huvuden, I portar! lyft upp dem, I eviga dörrar! och härlighetens konung skall komma in.
10 Vem är denna ärans konung? HERREN Sebaot, han är ärans konung. Selah.

KAPITEL 25

1 (En psalm av David.) Till dig, HERRE, upphöjer jag min själ.
2 Min Gud, jag litar på dig; låt mig inte skämmas, låt inte mina fiender segra över mig.
3 Ja, låt ingen som väntar på dig skämmas;
4 Visa mig dina vägar, HERRE; lär mig dina vägar.
5 Led mig i din sanning och lär mig, ty du är min frälsnings Gud; på dig väntar jag hela dagen.
6 Kom ihåg, HERRE, din ömma nåd och din nåd; ty de har alltid varit gamla.
7 Kom inte ihåg min ungdoms synder eller mina överträdelser; kom ihåg mig efter din nåd för din godhets skull, HERRE.
8 HERREN är god och rättfärdig; därför skall han lära syndare på vägen.
9 Den ödmjuke skall han vägleda i domen, och den ödmjuke skall han lära sin väg.
10 Alla Herrens stigar är barmhärtighet och sanning för dem som håller hans förbund och hans vittnesbörd.
11 För ditt namns skull, HERRE, förlåt min missgärning; för det är jättebra.
12 Vilken man är det som fruktar HERREN? honom skall han undervisa på den väg han väljer.
13 Hans själ skall bo lugnt; och hans säd skall ärva jorden.
14 HERRENS hemlighet är hos dem som frukta honom; och han skall visa dem sitt förbund.
15 Mina ögon är alltid vända mot HERREN; ty han skall rycka mina fötter ur nätet.
16 Vänd dig till mig och förbarma dig över mig; ty jag är ödslig och förtryckt.
17 Mitt hjärtas bekymmer äro vidgade, för mig ut ur mina nöd.
18 Se på min elände och min smärta; och förlåt alla mina synder.
19 Tänk på mina fiender; ty de äro många; och de hatar mig med grymt hat.
20 Bevara min själ och rädda mig; låt mig inte skämmas; ty jag litar på dig.
21 Låt redlighet och rättfärdighet bevara mig; ty jag väntar på dig.
22 Återlös Israel, o Gud, ur alla hans nöd.

KAPITEL 26

1 (En psalm av David.) Döm mig, HERRE; ty jag har vandrat i min redlighet. Jag har också förtröstad på HERREN; därför ska jag inte glida.
2 Undersök mig, HERRE, och pröva mig; pröva mina tyglar och mitt hjärta.
3 Ty din nåd är inför mina ögon, och jag har vandrat i din sanning.
4 Jag har inte suttit med fåfänga människor, och jag vill inte gå in med slängare.
5 Jag har hatat ondskans församling; och kommer inte att sitta med de ogudaktiga.
6 Jag vill tvätta mina händer i oskuld; så skall jag, HERRE, gå runt ditt altare.
7 så att jag kan förkunna med tacksägelsens röst och berätta om alla dina underverk.
8 HERRE, jag har älskat ditt hus och platsen där din ära bor.
9 Samla inte min själ med syndare, inte heller mitt liv med blodiga män.
10 I vilkas händer är olycka, och deras högra hand är full av mutor.
11 Men mig, jag vill vandra i min ostrafflighet; lös mig och var mig nådig.
12 Min fot står på en jämn plats; i församlingarna vill jag välsigna HERREN.

KAPITEL 27

1 (En psalm av David.) HERREN är mitt ljus och min frälsning; vem ska jag frukta? HERREN är mitt livs styrka; för vem ska jag vara rädd?
2 När de ogudaktiga, ja, mina fiender och mina fiender, kom över mig för att äta upp mitt kött, snubblade de och föll.
3 Fastän en här skulle slå läger mot mig, så fruktar inte mitt hjärta; om än krig reser sig mot mig, kommer jag att lita på detta.
4 En sak har jag begärt av HERREN, det vill jag eftersträva; så att jag må bo i HERRENS hus alla mitt livs dagar, för att se HERRENS skönhet och forska i hans tempel.
5 Ty i nödens tid skall han gömma mig i sin paviljong; i sitt tabernakels hemlighet skall han gömma mig; han skall sätta mig upp på en klippa.
6 Och nu skall mitt huvud lyftas upp över mina fiender runt omkring mig. Därför skall jag offra glädjeoffer i hans tabernakel; Jag vill sjunga, ja, jag vill lovsjunga HERREN.
7 Hör, HERRE, när jag ropar med min röst; förbarma dig också över mig och svara mig.
8 När du sade: Söken mitt ansikte; mitt hjärta sade till dig: Ditt ansikte, HERRE, vill jag söka.
9 Göm inte ditt ansikte långt ifrån mig; Ställ inte bort din tjänare i vrede: du har varit min hjälp; Lämna mig inte och överge mig inte, min frälsnings Gud.
10 När min far och min mor överger mig, då skall Herren ta upp mig.
11 Lär mig din väg, HERRE, och led mig på en slät stig för mina fiender.
12 Överlämna mig inte åt mina fienders vilja, ty falska vittnen har rest sig mot mig, och sådana som andas ut grymhet.
13 Jag hade svimmat, om jag inte trodde att jag skulle se HERRENS godhet i de levandes land.
14 Vänta på HERREN, var vid gott mod, så skall han stärka ditt hjärta; vänta, säger jag, på HERREN.

KAPITEL 28

1 (En psalm av David.) Till dig vill jag ropa, HERRE, min klippa; tig inte för mig, så att jag, om du är tyst mot mig, inte blir lik dem som går ner i gropen.
2 Hör rösten av mina bön, när jag ropar till dig, när jag lyfter mina händer mot ditt heliga orakel.

3 Dra mig inte bort med de ogudaktiga och med orättfärdiga, som talar frid till sina medmänniskor, men olycka finns i deras hjärtan.
4 Ge dem efter deras gärningar och efter deras ondska; ge dem efter deras händers verk; ge dem deras öken.
5 Eftersom de inte ser på HERRENS gärningar eller hans händers verk, så skall han förgöra dem och inte bygga upp dem.
6 Lovad vare HERREN, ty han har hört rösten av mina bön.
7 HERREN är min styrka och min sköld; mitt hjärta förtröstade på honom, och jag är hjälpt; därför gläds mitt hjärta mycket; och med min sång vill jag prisa honom.
8 Herren är deras styrka, och han är sin smordes frälsningsstyrka.
9 Fräls ditt folk och välsigna din arvedel; föda också dem och lyft upp dem för evigt.

KAPITEL 29

1 (En psalm av David.) Ge åt HERREN, du mäktiga, ge åt HERREN ära och styrka.
2 Ge åt HERREN hans namns ära; tillbe HERREN i helighetens skönhet.
3 HERRENS röst är över vattnet, härlighetens Gud dånar, HERREN är över många vatten.
4 HERRENS röst är kraftfull; HERRENS röst är full av majestät.
5 HERRENS röst krossar cedrarna; ja, HERREN krossar Libanons cedrar.
6 Han låter dem också hoppa som en kalv; Libanon och Sirion som en ung enhörning.
7 HERRENS röst delar eldslågor.
8 HERRENS röst skakar öknen; HERREN skakar Kades öken.
9 HERRENS röst får hindarna att kalva och upptäcker skogarna, och i sitt tempel talar var och en om sin härlighet.
10 HERREN sitter på floden; Ja, HERREN sitter kung för evigt.
11 HERREN skall ge sitt folk kraft; HERREN skall välsigna sitt folk med frid.

KAPITEL 30

1 (En psalm och sång vid invigningen av Davids hus.) Jag vill prisa dig, HERRE; ty du har lyft mig upp och inte fått mina fiender att glädjas över mig.
2 Herre min Gud, jag ropade till dig, och du har botat mig.
3 Herre, du har fört upp min själ ur graven, du har hållit mig vid liv, så att jag inte skulle gå ner i gropen.
4 Sjung till HERREN, I hans heliga, och tacken till åminnelse om hans helighet.
5 Ty hans vrede varar endast ett ögonblick; i hans nåd är livet: gråt kan bestå för en natt, men glädje kommer på morgonen.
6 Och i mitt välstånd sade jag: Jag kommer aldrig att oroas.
7 HERRE, genom din nåd har du låtit mitt berg stå starkt; du dolde ditt ansikte, och jag blev förfärad.
8 Jag ropade till dig, HERRE; och till HERREN bad jag.
9 Vilken nytta är det i mitt blod, när jag går ner i gropen? Skall stoftet prisa dig? skall den förkunna din sanning?
10 Hör, HERRE, och förbarma dig över mig: HERRE, var du min hjälpare.
11 Du har förvandlat min sorg till dans, du har tagit av dig min säck och omgjord mig med glädje;
12 För att min härlighet må lovsjunga dig och inte tiga. Herre min Gud, jag vill tacka dig för evigt.

KAPITEL 31

1 (Till sångaren, en psalm av David.) På dig, HERRE, sätter jag min förtröstan; låt mig aldrig skämmas, rädda mig i din rättfärdighet.
2 Böj ditt öra för mig; rädda mig skyndsamt; var du min starka klippa, till ett försvarshus för att frälsa mig.
3 Ty du är min klippa och min fästning; led därför mig för ditt namns skull och led mig.
4 Dra ut mig ur nätet som de har lagt i hemlighet åt mig, ty du är min styrka.
5 I din hand överlämnar jag min ande; du har löst mig, HERRE, sanningens Gud.
6 Jag har hatat dem som ser på lögnaktiga fåfänger, men jag förtröstar på HERREN.
7 Jag vill glädja mig och fröjda mig över din nåd, ty du har tänkt på min nöd; du har känt min själ i motgångar;
8 Och du har inte stängt in mig i fiendens hand; du har satt mina fötter i ett stort rum.
9 Förbarma dig över mig, HERRE, ty jag är i nöd; mitt öga är förtärt av sorg, ja, min själ och min buk.
10 Ty mitt liv är tillbringat av sorg och mina år av suck;
11 Jag var en smälek bland alla mina fiender, men särskilt bland mina grannar, och en fruktan för mina bekanta: de som såg mig utanför flydde från mig.
12 Jag är bortglömd som en död ur sinnet, jag är som ett krossat kärl.
13 Ty jag har hört mångas förtal: fruktan var på alla sidor; medan de tillsammans rådgjorde mot mig, tänkte de ta mitt liv.
14 Men jag förtröstade på dig, HERRE, jag sade: Du är min Gud.
15 Mina tider är i din hand: rädda mig från mina fienders hand och från dem som förfölja mig.
16 Låt ditt ansikte lysa över din tjänare; fräls mig för din nåds skull.
17 Låt mig inte skämmas, HERRE; ty jag har åkallat dig: låt de ogudaktiga skämmas, och låt dem tiga i graven.
18 Låt de lögnaktiga läpparna tystas; som med stolthet och förakt talar svåra saker mot de rättfärdiga.
19 Åh, hur stor är din godhet, som du har förvarat åt dem som frukta dig; som du har gjort åt dem som förtrösta på dig inför människornas barn!
20 Du skall gömma dem i ditt ansiktes hemlighet för människors stolthet; du skall hålla dem i hemlighet i en paviljong från tungostriden.
21 Lovad vare HERREN, ty han har visat mig sin underbara nåd i en stark stad.
22 Ty jag sade i min hast: Jag är utrotad från dina ögon; likväl hörde du rösten av mina bön när jag ropade till dig.
23 Älska HERREN, alla hans heliga, ty HERREN bevarar de troende och belönar den högmodige i riklighet.
24 Varen vid gott mod, så skall han stärka edra hjärtan, alla ni som hoppas på HERREN.

KAPITEL 32

1 (En psalm av David, Maschil.) Salig är den vars överträdelse är förlåten, vars synd är täckt.
2 Salig är den man som HERREN inte tillräknas orättfärdighet, och i vars ande det inte finns något svek.
3 När jag höll tyst, blev mina ben gamla genom mitt vrål hela dagen.
4 Ty dag och natt var din hand tung över mig: min fukt har förvandlats till sommarens torka. Selah.
5 Jag erkände min synd för dig, och min missgärning har jag inte dolt. Jag sade: Jag vill bekänna mina överträdelser för HERREN; och du har förlåtit min synds missgärning. Selah.
6 Därför skall var och en som är gudfruktig be till dig i en tid då du kan finnas: förvisso skola de inte komma honom nära i de stora vattenfloderna.
7 Du är mitt gömställe; du skall bevara mig från nöd; du skall omringa mig med sånger om befrielse. Selah.
8 Jag skall undervisa dig och undervisa dig om den väg du skall gå; jag skall vägleda dig med mitt öga.
9 Varen inte som en häst eller som en mula, som inte har förstånd: vars mun måste hållas in med bett och tygel, så att de inte kommer nära dig.
10 Den ogudaktige skola drabbas av många sorger, men den som förtröstar på HERREN, barmhärtighet omsluter honom.
11 Gläd er i HERREN och gläd er, ni rättfärdiga, och jubla, alla ni som är uppriktiga i hjärtat.

KAPITEL 33

1 Gläd er i HERREN, I rättfärdiga, ty lovsång är för de rättfärdiga.
2 Prisa HERREN med harpa, sjung för honom med psalter och ett instrument på tio strängar.
3 Sjung för honom en ny sång; spela skickligt med ett högt ljud.
4 Ty HERRENS ord är rätt; och alla hans gärningar är utförda i sanning.
5 Han älskar rättfärdighet och rätt; jorden är full av HERRENS godhet.
6 Genom HERRENS ord gjordes himlen till; och all deras här genom andedräkten av hans mun.
7 Han samlar havets vatten som en hög, han lägger djupet i förrådshus.
8 Må hela jorden frukta HERREN, låt alla världens invånare stå i vördnad för honom.
9 Ty han talade, och det skedde; befallde han, och det stod fast.
10 HERREN gör hedningarnas råd till intet, han gör folkets tankar till ingen nytta.
11 Herrens råd består för evigt, hans hjärtans tankar från släkte till släkte.
12 Saligt är det folk vars Gud är HERREN; och det folk som han har utvalt till sin egen arvedel.
13 Herren ser från himlen; han ser alla människors barn.
14 Från den plats där han bor, ser han på alla jordens invånare.
15 Han formar deras hjärtan lika; han ser på alla deras verk.
16 Det finns ingen kung frälst av en härskara: en väldig man räddas inte genom mycket kraft.
17 En häst är en fåfäng sak för säkerhet, och ingen skall han rädda genom sin stora styrka.
18 Se, HERRENS öga är på dem som fruktar honom, på dem som hoppas på hans nåd;
19 för att rädda deras själ från döden och hålla dem vid liv i hungersnöd.
20 Vår själ väntar på HERREN, han är vår hjälp och vår sköld.
21 Ty vårt hjärta skall fröjda sig över honom, ty vi har förtröstat på hans heliga namn.
22 Låt din nåd, HERRE, vara över oss, så som vi hoppas på dig.

KAPITEL 34

1 (En psalm av David, när han ändrade sitt beteende inför Abimelek, som drev bort honom, och han gick bort.) Jag vill alltid lova HERREN: hans lov skall alltid vara i min mun.
2 Min själ skall få henne att berömma sig av HERREN: de ödmjuka skola höra det och glädja sig.
3 Ära HERREN med mig, och låt oss tillsammans upphöja hans namn.
4 Jag sökte HERREN, och han hörde mig och räddade mig från all min fruktan.
5 De såg på honom och blevo upplysta, och deras ansikten skämdes inte.
6 Denne fattige ropade, och HERREN hörde honom och räddade honom ur alla hans nöd.
7 Herrens ängel slår läger runt dem som fruktar honom och räddar dem.
8 Smak och se att HERREN är god; salig är den man som förtröstar på honom.
9 Frukta HERREN, I hans heliga, ty de som fruktar honom saknas inte.
10 De unga lejonen saknar och hungrar, men de som söker HERREN skola inte sakna något gott.
11 Kommen, ni barn, hören på mig: jag vill lära er fruktan för HERREN.
12 Vilken människa är det som önskar livet och älskar många dagar för att se det goda?
13 Håll din tunga från det onda och dina läppar från att tala svek.
14 Gå bort från det onda och gör gott; sök frid och förfölj den.
15 HERRENS ögon är på de rättfärdiga, och hans öron är öppna för deras rop.
16 Herrens ansikte är mot dem som gör ont, för att utrota minnet av dem från jorden.
17 De rättfärdiga ropar, och HERREN hör och räddar dem ur alla deras nöd.
18 Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta; och frälsar sådana som har en botfärdig ande.
19 Många äro den rättfärdiges lidanden, men HERREN räddar honom ur dem alla.
20 Han bevarar alla sina ben, inte ett av dem är krossat.
21 Det onda skall döda de ogudaktiga, och de som hatar de rättfärdiga skola bliva öde.
22 Herren återlöser sina tjänares själ, och ingen av dem som förtröstar på honom skall bli öde.

KAPITEL 35

1 (En psalm av David.) För min sak, HERRE, med dem som strida med mig; strid mot dem som strider mot mig.
2 Ta tag i skölden och spännaren och stå upp för min hjälp.
3 Dra ut spjutet och stoppa vägen mot dem som förfölja mig; säg till min själ: Jag är din räddning.
4 De som söker min själ, låt dem komma på skam och komma på skam;
5 Låt dem vara som agnar för vinden, och Herrens ängel förfölja dem.
6 Må deras väg vara mörk och hala, och låt HERRENS ängel förfölja dem.
7 Ty utan anledning har de gömt sitt nät åt mig i en grop, som de utan anledning har grävt för min själ.
8 Må fördärv komma över honom utan att veta; och låt hans nät, som han har gömt, fånga sig;
9 Och min själ skall glädja sig över HERREN, den skall fröjda sig över hans frälsning.
10 Alla mina ben skola säga: Herre, vem är du lik, som räddar den fattige från den som är för stark för honom, ja, den fattige och den behövande från den som plundrar honom?
11 Falska vittnen reste sig; de lade på mig saker som jag inte visste.
12 De belönade mig ont med gott till att fördärva min själ.
13 Men när de var sjuka, var mina kläder säckväv; jag ödmjukade min själ med fasta; och min bön återvände i min egen famn.
14 Jag uppförde mig som om han vore min vän eller bror; jag böjde mig tungt ned som en som sörjer sin moder.
15 Men i min motgång fröjde de sig och församlade sig. de slet mig och upphörde inte.
16 Med hycklande hånare på högtiderna gnisslade de mot mig med sina tänder.
17 Herre, hur länge vill du se? rädda min själ från deras undergång, min älskling från lejonen.
18 Jag vill tacka dig i den stora församlingen, jag vill prisa dig bland mycket folk.
19 De som äro mina fiender, låt inte glädja sig över mig;
20 Ty de tala icke frid, utan de tänker bedrägliga saker mot dem som äro stilla i landet.
21 Ja, de öppnade sin mun mot mig och sade: "Aha, aha, vårt öga har sett det."
22 Detta har du sett, HERRE, tiga inte; Herre, var inte långt ifrån mig.
23 Väck upp dig och vakna upp till min dom, för min sak, min Gud och min Herre.
24 Döm mig, HERRE, min Gud, efter din rättfärdighet; och låt dem inte glädja sig över mig.
25 Må de icke säga i sina hjärtan: »Ack, så skulle vi vilja det; låt dem icke säga: »Vi hava uppslukt honom.»
26 Låt dem tillsammans bli på skam och förvirra, som glädja sig över min skada;
27 De som gynnar min rättfärdiga sak skall jubla och glädjas; ja, låt dem ständigt säga: 'Må HERREN vara stor, som har behag i sin tjänares framgång.
28 Och min tunga skall tala om din rättfärdighet och om din lov hela dagen.

KAPITEL 36

1 (Till sångaren, en psalm av David, HERRENS tjänare.) Den ogudaktiges överträdelse säger i mitt hjärta: att det inte finns någon gudsfruktan inför hans ögon.
2 Ty han smickrar sig i sina egna ögon, tills hans missgärning befinns vara hatisk.
3 Hans muns ord är orättfärdighet och svek; han har slutat att vara vis och att göra gott.
4 Han tänker på olycka på sin säng; han sätter sig på ett sätt som inte är bra; han avskyr inte det onda.
5 Din nåd, HERRE, är i himlen; och din trofasthet når ända till molnen.
6 Din rättfärdighet är som de stora bergen; dina domar är ett stort djup. O HERRE, du bevarar människor och djur.
7 Hur stor är din nåd, o Gud! därför satte människornas barn sin förtröstan under dina vingars skugga.
8 De skola bli mycket mätta av ditt hus fetma; och du skall låta dem dricka av dina njutningsfloder.
9 Ty hos dig är livets källa: i ditt ljus skola vi se ljus.
10 Fortsätt med din nåd mot dem som känner dig; och din rättfärdighet åt de uppriktiga i hjärtat.
11 Låt inte stolthetens fot komma emot mig, och låt inte de ogudaktigas hand flytta mig.
12 Där har de som arbetar med orättfärdighet fallit: de är nedkastade och kunna inte resa sig.

KAPITEL 37

1 (En psalm av David.) Bekymra dig inte för ogärningsmän, och var inte avundsjuk mot dem som arbetar med orättfärdighet.
2 Ty snart skola de huggas ned som gräset och vissna som den gröna örten.
3 Förtrösta på HERREN och gör gott; så skall du bo i landet, och sannerligen skall du få mat.
4 Gläd dig också i HERREN; och han skall ge dig vad ditt hjärta begär.
5 Överlåt din väg åt HERREN; lita också på honom; och han skall göra det.
6 Och han skall föra fram din rättfärdighet som ljuset och din dom som middagen.
7 Vila i HERREN och vänta tålmodigt på honom; oroa dig inte för den som har framgång på hans väg, för den man som gör onda planer.
8 Upphör med vreden och överge vreden; oroa dig inte på något sätt för att göra ont.
9 Ty ogärningsmän skola utrotas, men de som väntar på HERREN, de skola ärva jorden.
10 Ty ännu en liten stund, och den ogudaktige skall inte vara till, ja, du skall noggrant beakta hans plats, och den skall inte vara till.
11 Men de ödmjuka skall ärva jorden; och de skola glädja sig åt fridens överflöd.
12 Den ogudaktige samarbetar mot den rättfärdige och gnisslar mot honom med sina tänder.
13 Herren skall skratta åt honom, ty han ser att hans dag kommer.
14 De ogudaktiga har dragit ut svärdet och spänt sin båge, för att kasta ned de fattiga och behövande och för att döda dem som är uppriktiga.

15 Deras svärd skall komma in i deras eget hjärta, och deras bågar skall krossas.
16 Lite som en rättfärdig har är bättre än många ogudaktigas rikedom.
17 Ty de ogudaktigas armar skola krossas, men HERREN stöder de rättfärdiga.
18 HERREN känner de rättfärdigas dagar, och deras arvedel skall vara för evigt.
19 De skola icke bliva på skam i den onda tiden, och i hungersnödens dagar skola de bliva mätta.
20 Men de ogudaktiga skola förgås, och HERRENS fiender skola bliva såsom fettet av lamm; de skola förtära; till rök skola de förtära.
21 Den ogudaktige lånar och betalar inte igen, men den rättfärdige visar barmhärtighet och ger.
22 Ty de som blir välsignade av honom skall ärva jorden; och de som är förbannade av honom skola utrotas.
23 En god mans steg är beordrade av HERREN, och han njuter av hans väg.
24 Även om han faller, skall han icke bliva nedkastad, ty HERREN stöder honom med hans hand.
25 Jag har varit ung, och nu är jag gammal; men jag har inte sett den rättfärdige övergiven, och inte heller hans säd tigga bröd.
26 Han är alltid barmhärtig och lånar ut; och hans säd är välsignad.
27 Gå bort från det onda och gör gott; och bo för evigt.
28 Ty HERREN älskar rätt och överger inte sina heliga; de bevaras för evigt, men de ogudaktigas säd skall utrotas.
29 De rättfärdiga skola ärva landet och bo där för evigt.
30 Den rättfärdiges mun talar vishet, och hans tunga talar om dom.
31 Hans Guds lag finns i hans hjärta; inget av hans steg får glida.
32 Den ogudaktige vakar över den rättfärdige och söker döda honom.
33 Herren ska inte lämna honom i hans hand och inte döma honom när han blir dömd.
34 Vänta på HERREN och håll hans väg, så skall han upphöja dig, så att du äger landet; när de ogudaktiga utrotas, skall du se det.
35 Jag har sett den ogudaktige i stor makt och breda ut sig som ett grönt bukträd.
36 Men han gick bort, och se, han fanns inte; ja, jag sökte honom, men han kunde inte hittas.
37 Märk den fullkomliga mannen, och se den rättfärdiga, ty slutet för den mannen är frid.
38 Men överträdarna skola tillsammans förgöras, de ogudaktigas slut skall utrotas.
39 Men de rättfärdigas frälsning är av HERREN, han är deras styrka i nödens tid.
40 Och HERREN skall hjälpa dem och rädda dem; han skall rädda dem från de ogudaktiga och frälsa dem, därför att de förtröstar på honom.

KAPITEL 38

1 (En psalm av David, att påminna om.) O HERRE, tillrättavisa mig inte i din vrede, och tukta mig inte i din heta misshag.
2 Ty dina pilar sticker fast i mig, och din hand pressar mig hårt.
3 Det finns ingen sundhet i mitt kött på grund av din vrede; inte heller finns det någon vila i mina ben för min synd.
4 Ty mina missgärningar har gått över mitt huvud; som en tung börda är de för tunga för mig.
5 Mina sår stinker och är fördärvade på grund av min dårskap.
6 Jag är orolig; Jag är mycket böjd; Jag går och sörjer hela dagen.
7 Ty mina ländar är fyllda av en avskyvärd sjukdom, och det finns ingen sundhet i mitt kött.
8 Jag är svag och sönderbruten, jag har vrålat på grund av mitt hjärtas oro.
9 Herre, all min önskan är inför dig; och mitt stön är inte dold för dig.
10 Mitt hjärta längtar, min kraft sviker mig; mina ögons ljus är ock borta från mig.
11 Mina älskare och mina vänner står på avstånd från mitt sår; och mina släktingar stå långt borta.
12 Också de som söker efter mitt liv lägger snaror för mig, och de som söker min skada talar fula saker och föreställer sig svek hela dagen.
13 Men jag, som en döv, hörde inte; och jag var som en stum som inte öppnar sin mun.
14 Så var jag som en man som inte hör och i vars mun inga tillrättavisningar finns.
15 Ty på dig, HERRE, hoppas jag: du hör, Herre, min Gud.
16 Ty jag sade: "Hör mig, så att de inte skulle glädja sig över mig; när min fot halkar, förhärliga sig de mot mig."
17 Ty jag är redo att stanna, och min sorg är ständigt framför mig.
18 Ty jag vill förkunna min missgärning; Jag kommer att vara ledsen för min synd.
19 Men mina fiender är livliga och starka, och de som hatar mig orättvist blir många.
20 Också de som omger ont med gott är mina motståndare; för jag följer det som är bra.
21 Överge mig inte, HERRE, min Gud, var inte långt ifrån mig.
22 Skynda dig att hjälpa mig, Herre, min frälsning.

KAPITEL 39

1 (Till musikerföreståndaren, till Jedutun, en Davids psalm.) Jag sade: Jag vill akta mig för mina vägar, så att jag inte syndar med min tunga; mig.
2 Jag var stum av tystnad, jag tystnade, även från det goda; och min sorg rörde sig.
3 Mitt hjärta blev varmt inom mig, medan jag funderade på elden som brinner; då talade jag med min tunga:
4 HERRE, låt mig känna mitt slut och mina dagars mått, vad det är; att jag kan veta hur svag jag är.
5 Se, du har gjort mina dagar till en handbredd; och min ålder är som ingenting för dig: sannerligen är varje människa i sitt bästa tillstånd helt och hållet fåfänga. Selah.
6 Visserligen går var och en i ett fåfängt budskap; förvisso är de oroliga förgäves: han samlar rikedomar och vet inte vem som ska samla dem.
7 Och nu, Herre, vad väntar jag på? mitt hopp är till dig.
8 Fräls mig från alla mina överträdelser, gör mig inte till smälek från dårarna.
9 Jag var stum, jag öppnade inte min mun; för du gjorde det.

10 Ta bort ditt slag från mig: jag förtärdes av din hands slag.
11 När du med tillrättavisningar tillrättavisar människan för orättfärdighet, så låter du hennes skönhet förtära som en mal; förvisso är varje människa fåfänga. Selah.
12 Hör min bön, HERRE, och hör mitt rop; Tyd inte vid mina tårar, ty jag är en främling hos dig och en främling, liksom alla mina fäder.
13 O, skona mig, så att jag kan återhämta mig, innan jag går härifrån och inte finns mer.

KAPITEL 40

1 (Till musikern, en psalm av David.) Jag väntade tålmodigt på HERREN; och han böjde sig till mig och hörde mitt rop.
2 Och han förde mig upp ur en fruktansvärd grop, ur den leriga leran, och han satte mina fötter på en klippa och gjorde mina färder fast.
3 Och han har lagt en ny sång i min mun, lovsång till vår Gud; många skola se den och frukta och förtrösta på HERREN.
4 Salig är den man som sätter sin förtröstan på HERREN och inte respekterar de högmodiga eller de som vänder sig till lögn.
5 Många, Herre min Gud, är dina underbara gärningar som du har gjort och dina tankar som är riktade mot oss: de kan inte räknas upp för dig; om jag vill förkunna och tala om dem, är de mer än kan numreras.
6 Offer och offer hade du inte önskat; mina öron har du öppnat; brännoffer och syndoffer har du inte krävt.
7 Då sade jag: Se, jag kommer; i bokens volym är det skrivet om mig,
8 Jag har nöje att göra din vilja, min Gud, ja, din lag finns i mitt hjärta.
9 Jag har predikat rättfärdighet i den stora församlingen; se, jag har inte behållit mina läppar, HERRE, du vet det.
10 Jag har inte gömt din rättfärdighet i mitt hjärta; Jag har förkunnat din trofasthet och din frälsning, jag har inte dolt din nåd och din sanning för den stora församlingen.
11 Undvik din ömma barmhärtighet från mig, HERRE; låt din nåd och din sanning ständigt bevara mig.
12 Ty otaliga ondska har omringat mig: mina missgärningar har gripit tag i mig, så att jag inte kan se upp; de äro mer än håren på mitt huvud, därför sviker mitt hjärta mig.
13 Var behaglig, HERRE, att rädda mig; HERRE, skynda dig att hjälpa mig.
14 Låt dem tillsammans bli på skam och skam som söker min själ för att förgöra den; låt dem drivas bakåt och på skam som önskar mig ont.
15 Låt dem ligga öde för sin skam som belöning som säger till mig: Aha, aha.
16 Må alla som söka dig fröjda sig och glädja sig över dig; de som älska din frälsning ständigt säga: Herren vare stor.
17 Men jag är fattig och behövande; men Herren tänker på mig: du är min hjälp och min räddare; dröja inte, min Gud.

KAPITEL 41

1 (Till musikerföreståndaren, en psalm av David.) Salig är den som tar hänsyn till de fattiga: Herren skall rädda honom i nödens tid.
2 Herren skall bevara honom och hålla honom vid liv; och han skall bli välsignad på jorden, och du skall inte överlämna honom till hans fienders vilja.
3 HERREN skall stärka honom på försvagningens bädd; du skall bädda hela hans bädd i hans sjukdom.
4 Jag sade: Herre, var mig nådig; bota min själ; ty jag har syndat mot dig.
5 Mina fiender tala illa om mig: När skall han dö och hans namn förgås?
6 Och om han kommer för att se mig, talar han fåfänga; hans hjärta samlar orätt till sig; när han går utomlands berättar han det.
7 Alla som hatar mig viskar mot mig; mot mig tänker de ut min skada.
8 En ond sjukdom, säger de, håller fast vid honom, och nu när han ligger, ska han inte längre resa sig.
9 Ja, min egen vän, som jag litade på, som åt av mitt bröd, har lyft sin häl mot mig.
10 Men du, HERRE, var mig nådig och uppväck mig, så att jag kan vedergälla dem.
11 Därav vet jag att du har min nåd, eftersom min fiende inte vinner över mig.
12 Och mig, du uppehåller mig i min ostrafflighet och ställer mig inför ditt ansikte för evigt.
13 Lovad vare HERREN, Israels Gud, från evighet och till evighet. Amen och Amen.

KAPITEL 42

1 (Till musikerföreståndaren, Maschil, för Koras söner.) Liksom en hjort längtar efter vattenbäckarna, så längtar min själ efter dig, o Gud.
2 Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden. När skall jag komma och träda fram inför Gud?
3 Mina tårar har varit min mat dag och natt, medan de ständigt säger till mig: Var är din Gud?
4 När jag kommer ihåg dessa ting, utgjuter jag min själ i mig: ty jag hade gått med folket, jag gick med dem till Guds hus, med glädje och lovsång, med en folkmassa som höll helg.
5 Varför är du nedkastad, min själ? och varför är du orolig i mig? hoppas du på Gud, ty jag skall ännu prisa honom för hjälpen av hans ansikte.
6 Min Gud, min själ är nedkastad inom mig; därför vill jag komma ihåg dig från Jordans land och hermoniterna, från berget Mizar.
7 Djupet ropar till djupet för bruset av dina vattenpipar: alla dina vågor och dina böljor har gått över mig.
8 Men HERREN skall befalla sin nåd om dagen, och om natten skall hans sång vara med mig och min bön till mitt livs Gud.
9 Jag vill säga till Gud, min klippa: Varför har du glömt mig? varför går jag och sörjer över fiendens förtryck?
10 Som med ett svärd i mina ben, mina fiender hånar mig; medan de dagligen säger till mig: Var är din Gud?

11 Varför är du nedkastad, min själ? och varför är du orolig inom mig? hoppas du på Gud, ty jag skall ännu prisa honom, som är mitt ansiktes hälsa och min Gud.

KAPITEL 43

1 Döm mig, o Gud, och för min sak mot ett ogudaktigt folk; fräls mig från den bedrägliga och orättfärdiga mannen.
2 Ty du är min styrkas Gud; varför förkastar du mig? varför går jag och sörjer över fiendens förtryck?
3 Sänd ut ditt ljus och din sanning; låt dem leda mig; låt dem föra mig till ditt heliga berg och till dina tabernakel.
4 Då vill jag gå till Guds altare, till Gud min överväldigande glädje; ja, på harpan vill jag prisa dig, o Gud, min Gud.
5 Varför är du nedkastad, min själ? och varför är du orolig inom mig? hoppas på Gud, ty jag skall ännu prisa honom, som är mitt ansiktes hälsa och min Gud.

KAPITEL 44

1 (Till musikern för Koras söner, Mashil.) Vi har hört med våra öron, o Gud, våra fäder har berättat för oss, vilket arbete du gjorde i deras dagar, i forna tider.
2 Huru fördrev du hedningarna med din hand och planterade dem; huru du plågade folket och drev dem ut.
3 Ty de tog inte landet i besittning genom sitt eget svärd, och inte heller deras egen arm räddade dem, utan din högra hand och din arm och ditt ansiktes ljus, eftersom du hade en nåd för dem.
4 Du är min kung, o Gud, befall räddningar åt Jakob.
5 Genom dig skola vi förtrycka våra fiender; genom ditt namn skola vi trampa dem under de som reser sig mot oss.
6 Ty jag litar inte på min båge, och mitt svärd skall inte rädda mig.
7 Men du har räddat oss från våra fiender och gjort dem som hatar oss på skam.
8 Av Gud berömma vi oss hela dagen och prisa ditt namn för evigt. Selah.
9 Men du har förkastat och gjort oss på skam; och drog inte ut med våra härar.
10 Du låter oss vända om från fienden, och de som hatar oss plundra åt sig själva.
11 Du har gett oss som får som är avsedda att äta; och har förskingrat oss bland hedningarna.
12 Du säljer ditt folk för intet och ökar inte din rikedom med deras pris.
13 Du gör oss till smälek för våra medmänniskor, till hån och hån för dem som är omkring oss.
14 Du gör oss till ett ord bland hedningarna, en skakande på huvudet bland folket.
15 Min förvirring är ständigt framför mig, och mitt ansiktes skam har täckt mig,
16 För rösten från den som smäler och hädar; på grund av fienden och hämnaren.
17 Allt detta har kommit över oss; likväl hava vi icke glömt dig, ej heller hava vi begått falskhet i ditt förbund.
18 Vårt hjärta vänder sig inte tillbaka, och våra steg har inte vikat av från din väg;
19 Fast du har sårt krossat oss på drakarnas plats och övertäckt oss med dödsskugga.
20 Om vi har glömt vår Guds namn eller sträckt ut våra händer till en främmande gud;
21 Skall inte Gud utreda detta? ty han känner hjärtats hemligheter.
22 Ja, för din skull dödas vi hela dagen; vi räknas som får för slakten.
23 Vakna, varför sover du, Herre? stå upp, förkasta oss inte för evigt.
24 Varför döljer du ditt ansikte och glömmer vårt lidande och vårt förtryck?
25 Ty vår själ är böjd för stoftet, vår buk håller fast vid jorden.
26 Stå upp för vår hjälp och lös oss för din nåds skull.

KAPITEL 45

1 (Till översångaren på Shoshannim, för Koras söner, Maschil, en sång om kärlek.) Mitt hjärta talar om en god sak: jag talar om det som jag har gjort rörande kungen: min tunga är pennan av en redo författare.
2 Du är skönare än människobarn: nåd är utgjuten på dina läppar: därför har Gud välsignat dig för evigt.
3 Omgjord ditt svärd på din lår, du mäktigaste, med din härlighet och din majestät.
4 Och i ditt majestät rid framgång på grund av sanning och saktmodighet och rättfärdighet; och din högra hand skall lära dig fruktansvärda ting.
5 Dina pilar är skarpa i hjärtat av kungens fiender; varigenom folket faller under dig.
6 Din tron, o Gud, är för evigt och alltid; ditt rikes spira är en rätt spira.
7 Du älskar rättfärdighet och hatar ogudaktighet; därför har Gud, din Gud, smort dig med glädjens olja över dina medmänniskor.
8 Alla dina kläder luktar av myrra, aloe och kassia från elfenbenspalatsen, varmed de har gjort dig glad.
9 Konungsdöttrar var bland dina ärade kvinnor: på din högra hand stod drottningen i guld av Ofir.
10 Hör, du dotter, och akta och böj ditt öra; glöm också ditt folk och din faders hus;
11 Så skall kungen mycket begära din skönhet, ty han är din Herre; och dyrka honom.
12 Och Tyrus dotter skall vara där med en gåva; även de rika bland folket skola be din nåd.
13 Kungadottern är helt underbar inombords, hennes kläder är av smidesguld.
14 Hon skall föras till kungen i handarbetskläder; jungfrur, hennes följeslagare som följer henne, skola föras till dig.
15 Med glädje och fröjd skola de föras, de skola gå in i konungens palats.
16 I stället för dina fäder skola komma dina barn, som du kan göra till furstar på hela jorden.
17 Jag vill låta ditt namn komma ihåg från släkte till släkte; därför skall folket prisa dig i evighet och alltid.

KAPITEL 46

1 (Till musikern för Koras söner, En sång över Alamot.) Gud är vår tillflykt och styrka, en mycket närvarande hjälp i nöd.
2 Därför kommer vi inte att frukta, fastän jorden försvinner och om bergen förs in i havet;

3 Fastän dess vatten brusar och oroas, fastän bergen skakar av deras uppsvallande. Selah.
4 Det finns en flod, vars strömmar kommer att glädja Guds stad, den heliga platsen för den Högstes lövhydningar.
5 Gud är mitt ibland henne; hon skall inte oroas: Gud skall hjälpa henne, och det tidigt.
6 Hedningarna rasade, rikena rörde sig, han uttalade sin röst, jorden smälte.
7 HERREN Sebaot är med oss; Jakobs Gud är vår tillflykt. Selah.
8 Kom, se HERRENS gärningar, vilka ödeläggelser han har gjort på jorden.
9 Han låter krig upphöra ända till jordens ände; han bryter bågen och hugger sönder spjutet; han bränner vagnen i eld.
10 Var stilla och inse att jag är Gud: jag skall vara upphöjd bland hedningarna, jag skall vara upphöjd på jorden.
11 HERREN Sebaot är med oss; Jakobs Gud är vår tillflykt. Selah.

KAPITEL 47

1 (Till musikern, en psalm för Koras söner.) Klappa i händerna, allt folk! ropa till Gud med triumfens röst.
2 Ty Herren, den Högste, är fruktansvärd; han är en stor kung över hela jorden.
3 Han skall lägga folken under oss och folken under våra fötter.
4 Han skall utvälja vår arvedel åt oss, Jakobs höghet, som han älskade. Selah.
5 Gud har gått upp med ett rop, HERREN med basunens ljud.
6 Sjung lovsång till Gud, lovsjung: lovsjung vår konung, lovsjung.
7 Ty Gud är konungen över hela jorden; lovsjung med förstånd.
8 Gud regerar över hedningarna, Gud sitter på sin helighets tron.
9 Folkets furstar församlas, ja, Abrahams Guds folk, ty jordens sköldar tillhör Gud, han är mycket upphöjd.

KAPITEL 48

1 (En sång och psalm för Koras söner.) Stor är HERREN och mycket prisad i vår Guds stad, på hans helighets berg.
2 Vackert för situationen, hela jordens glädje, är Sions berg, på sidorna av norr, den store kungens stad.
3 Gud är känd i hennes palats som en tillflykt.
4 Ty se, kungarna samlades, de gick förbi tillsammans.
5 De såg det, och därför förundrade de sig; de voro oroliga och skyndade bort.
6 Rädsla grep dem där och smärta som en födande kvinna.
7 Du krossar Tarsis skepp med en ostvind.
8 Såsom vi har hört, så har vi sett i Herren Sebaots stad, i vår Guds stad: Gud skall befästa den för evigt. Selah.
9 Vi har tänkt på din nåd, o Gud, mitt i ditt tempel.
10 Enligt ditt namn, o Gud, så är din lov ända till jordens ände: din högra hand är full av rättfärdighet.
11 Må Sions berg fröjda sig, låt Judas döttrar glädja sig över dina domar.
12 Gå omkring i Sion och gå runt omkring henne; berätta för dess torn.
13 Märk noga hennes bålverk, se hennes palats; så att ni må berätta det för följande släkte.
14 Ty denna Gud är vår Gud i evighet och evighet: han skall vara vår vägledare ända in i döden.

KAPITEL 49

1 (Till sångaren, en psalm för Koras söner.) Hören detta, alla ni folk; hör av er, alla världens invånare:
2 Både låg och hög, rik och fattig, tillsammans.
3 Min mun skall tala om vishet; och mitt hjärtas meditation skall vara av förstånd.
4 Jag vill böja mitt öra till en liknelse, jag skall öppna mitt mörka ord på harpan.
5 Varför skulle jag frukta i ondskans dagar, när mina hälars missgärning skall omringa mig?
6 De som förtröstar på sin rikedom och berömmer sig av sin stora rikedom;
7Ingen av dem kan på något sätt lösa sin broder och inte heller ge Gud en lösen för honom.
8 (Ty deras själs återlösning är dyrbar, och den upphör för evigt:)
9 för att han fortfarande skulle leva för evigt och inte se fördärv.
10 Ty han ser att visa män dör, likaså dåren och den brutale går under och överlåter sin rikedom åt andra.
11 Deras inre tanke är att deras hus skall bestå för evigt, och deras boningar från släkte till släkte; de kallar sina länder efter sina egna namn.
12 Men en människa som är i ära förblir inte; hon är lik djuren som går under.
13 Så är deras väg deras dårskap, men deras efterkommande godkänner deras ord. Selah.
14 Som får läggs de i graven; döden skall livnära sig på dem; och de rättfärdiga skola råda över dem på morgonen; och deras skönhet skall förtäras i graven från deras boning.
15 Men Gud skall befria min själ från gravens makt, ty han skall ta emot mig. Selah.
16 Var inte rädd när någon blir rik, när hans hus ära blir stor;
17 Ty när han dör, skall han ingenting bära bort; hans härlighet skall inte falla ned efter honom.
18 Även om han, medan han levde, välsignade sin själ, och människor skola prisa dig, när du gör väl mot dig själv.
19 Han skall gå till sina fäders släkte; de skall aldrig se ljus.
20 En människa som är i ära och inte förstår, är lik djuren som går under.

KAPITEL 50

1 (En psalm av Asaf.) Den väldige Guden, Herren, har talat och kallat jorden från solens uppgång till dess nedgång.
2 Från Sion, skönhetens fullkomlighet, har Gud lyst.
3 Vår Gud skall komma och inte tiga; en eld skall förtära inför honom, och det skall storma omkring honom.
4 Han skall ropa till himlen från ovan och till jorden, för att döma sitt folk.
5 Samla mina heliga till mig; de som har slutit ett förbund med mig genom offer.
6 Och himlen skall förkunna hans rättfärdighet, ty Gud är själv dömande. Selah.

7 Hör, mitt folk, så skall jag tala; Israel, och jag skall vittna mot dig: Jag är Gud, din Gud.
8 Jag skall inte tillrättavisa dig för att dina slaktoffer eller dina brännoffer alltid har varit inför mig.
9 Jag skall inte ta någon tjur ur ditt hus, inte heller han bockar ur dina fållor.
10 Ty alla vilddjur i skogen är mitt, och boskapen på tusen kullar.
11 Jag känner alla bergens fåglar, och markens vilda djur är mina.
12 Om jag var hungrig, skulle jag inte säga det till dig, ty världen är min och dess fullhet.
13 Ska jag äta kött av tjurar eller dricka blod av getter?
14 Offer tacksägelse åt Gud; och betala dina löften till den Högste.
15 Och åkalla mig på nödens dag: Jag skall rädda dig, och du skall ära mig.
16 Men till den ogudaktige säger Gud: Vad har du att göra för att förkunna mina stadgar, eller att du tar mitt förbund i din mun?
17 Eftersom du hatar tuktan och kastar mina ord bakom dig.
18 När du såg en tjuv, då samtyckte du till honom och har varit delaktig med äktenskapsbrytare.
19 Du ger din mun åt det onda, och din tunga är bedrägeri.
20 Du sitter och talar emot din broder; du förtalar din egen moders son.
21 Detta har du gjort, och jag höll tyst; du trodde att jag var en sådan som du själv, men jag vill tillrättavisa dig och ställa dem inför dina ögon.
22 Tänk nu på detta, ni som glömmer Gud, så att jag inte sliter sönder er och ingen kan rädda.
23 Den som frambär lovprisar förhärligar mig, och för den som förordar sin färd rätt, han skall jag förkunna Guds frälsning.

KAPITEL 51

1 (Till musikerföreståndaren, en psalm av David, när profeten Natan kom till honom, sedan han hade gått in till Batseba.) Förbarma dig över mig, o Gud, efter din nåd, efter din stora barmhärtighet. utplåna mina överträdelser.
2 Tvätta mig grundligt från min missgärning och rena mig från min synd.
3 Ty jag erkänner mina överträdelser, och min synd är alltid före mig.
4 Mot dig, bara du, har jag syndat och gjort vad ont i dina ögon: för att du skulle bli rättfärdig när du talar och vara klar när du dömer.
5 Se, jag blev formad i orättfärdighet; och i synd blev min moder havande mig.
6 Se, du begär sanning i det inre, och i det fördolda skall du lära mig visdom.
7 Rensa mig med isop, så blir jag ren; tvätta mig, så blir jag vitare än snö.
8 Låt mig höra fröjd och fröjd; att benen som du har krossat må jubla.
9 Dölj ditt ansikte för mina synder och utplåna alla mina missgärningar.
10 Skapa i mig ett rent hjärta, o Gud; och förnya en rätt ande inom mig.
11 Kasta mig inte bort från ditt ansikte; och ta inte din heliga ande ifrån mig.
12 Ge mig åter din frälsnings glädje; och uppehåll mig med din fria ande.
13 Då skall jag lära överträdare dina vägar; och syndare skola omvändas till dig.
14 Fräls mig från blodsskuld, o Gud, du min frälsnings Gud, och min tunga skall jubla om din rättfärdighet.
15 Herre, öppna du mina läppar; och min mun skall förkunna ditt lov.
16 Ty du vill inte offra; annars skulle jag ge det: du har inte lust i brännoffer.
17 Guds offer är en förkrossad ande; ett förkrossat och bedrövat hjärta, Gud, föraktar du inte.
18 Gör gott mot Sion i ditt välbehag; bygg upp Jerusalems murar.
19 Då skall du få behag i rättfärdighetens offer, på brännoffer och helbrännoffer; då skola de offra tjurar på ditt altare.

KAPITEL 52

1 (Till musikerföreståndaren, Maschil, en Davids psalm, när edomiten Doeg kom och berättade för Saul och sade till honom: David har kommit till Ahimeleks hus.) Varför skryter du dig själv med olycka, du kämpe? Guds godhet består ständigt.
2 Din tunga tänker på olyckor; som en vass rakkniv som arbetar bedrägligt.
3 Du älskar det onda mer än det goda; och ljuga hellre än att tala rättfärdighet. Selah.
4 Du älskar alla förtärande ord, du svekfulla tunga.
5 Gud skall likaså förgöra dig för evigt, han skall ta dig bort och rycka ut dig ur din boning och utrota dig ur de levandes land. Selah.
6 De rättfärdiga skola se och frukta och skratta åt honom.
7 Se, detta är mannen som inte gjorde Gud till sin styrka; men förtröstade på sin rikedoms överflöd och stärkte sig i sin ondska.
8 Men jag är som ett grönt olivträd i Guds hus: jag litar på Guds nåd i evighet och evighet.
9 Jag vill prisa dig för evigt, därför att du har gjort det; och jag vill vänta på ditt namn; ty det är gott inför dina heliga.

KAPITEL 53

1 (Till musikern på Mahalath, Maschil, Davids psalm.) Dåren har sagt i sitt hjärta: Det finns ingen Gud. Fördärvade äro de, och de hava gjort avskyvärda orättfärdigheter; det finns ingen som gör gott.
2 Gud såg ned från himlen på människornas barn för att se om det fanns någon som förstod, som sökte Gud.
3 Var och en av dem har gått tillbaka; de har blivit smutsiga; det finns ingen som gör gott, nej, inte en.
4 Har de som arbetar med orättfärdighet ingen kunskap? som äter upp mitt folk som de äter bröd; de har inte åkallat Gud.
5 Där var de i stor fruktan, där ingen fruktan fanns, ty Gud har förskingrat benen på den som slår läger mot dig; du har gjort dem på skam, ty Gud har föraktat dem.
6 O att Israels frälsning kom från Sion! När Gud för tillbaka sitt folks fångenskap, skall Jakob jubla, och Israel skall glädja sig.

KAPITEL 54

1 (Till musikerföreståndaren på Neginoth, Maschil, en Davids psalm, när sifimerna kom och sade till Saul: "Döljer sig inte David hos oss?) Fräls mig, o Gud, vid ditt namn, och döm mig efter din styrka .
2 Hör min bön, o Gud; lyssna på min muns ord.
3 Ty främlingar har rest sig mot mig, och förtryckare söka efter min själ; de har inte ställt Gud inför dem. Selah.
4 Se, Gud är min hjälpare: Herren är med dem som stöder min själ.
5 Han skall belöna mina fiender ont; utrota dem i din sanning.
6 Jag vill offra åt dig; jag vill prisa ditt namn, HERRE; för det är bra.
7 Ty han har räddat mig ur all nöd, och mitt öga har sett sin längtan efter mina fiender.

KAPITEL 55

1 (Till musikerföreståndaren på Neginoth, Maschil, Davids psalm.) Hör min bön, o Gud; och göm dig inte för min bön.
2 Ta akt på mig och hör mig.
3 På grund av fiendens röst, för de ogudaktigas förtryck: ty de kastar orätt på mig och hatar mig i vrede.
4 Mitt hjärta är smärtsamt inom mig, och dödens skräck har fallit över mig.
5 Rädsla och bävan har kommit över mig, och förfäran har överväldigt mig.
6 Och jag sade: Åh, om jag hade vingar som en duva! ty då skulle jag flyga bort och vara i vila.
7 Se, då skulle jag vandra långt bort och stanna kvar i öknen. Selah.
8 Jag skulle påskynda min flykt från den blåsiga stormen och stormen.
9 Förgör, Herre, och dela deras tungor, ty jag har sett våld och strid i staden.
10 Dag och natt gå de omkring på dess murar; ock olycka och sorg är mitt i den.
11 Ogudaktighet är mitt i den, svek och svek avviker inte från hennes gator.
12 Ty det var inte en fiende som hånade mig; då hade jag kunnat bära det; inte heller var det han som hatade mig som upphöjde sig mot mig; då skulle jag ha gömt mig för honom:
13 Men det var du, min jämlika man, min vägledare och min bekant.
14 Vi inledde goda råd tillsammans och vandrade till Guds hus i sällskap.
15 Må döden gripa dem, och låt dem gå ned i helvetet, ty ondska finns i deras boningar och bland dem.
16 Jag vill åkalla Gud; och HERREN skall frälsa mig.
17 Kväll och morgon och middag vill jag be och ropa högt, och han skall höra min röst.
18 Han har räddat min själ i frid från den strid som stod emot mig, ty många var med mig.
19 Gud skall höra och plåga dem, även den som stannar i forna tider. Selah. Eftersom de inte har några förändringar, därför fruktar de inte Gud.
20 Han har sträckt ut sina händer mot dem som har frid med honom; han har brutit sitt förbund.
21 Hans muns ord var mjukare än smör, men krig var i hans hjärta; hans ord var mjukare än olja, men de var dragna svärd.
22 Kasta din börda på HERREN, så skall han uppehålla dig; han skall aldrig låta den rättfärdige vackla.
23 Men du, Gud, skall föra dem ned i fördärvets grop. men jag litar på dig.

KAPITEL 56

1 (Till den överste musikern på Jonathelemrechokim, Michtam av David, när filistéerna tog honom i Gat.) Var mig nådig, o Gud, ty människor skulle uppsluka mig; han som kämpar dagligen förtrycker mig.
2 Mina fiender skulle dagligen uppsluka mig, ty de är många som strider mot mig, du Högste.
3 Den tid jag är rädd, kommer jag att lita på dig.
4 Till Gud vill jag prisa hans ord, till Gud har jag satt min förtröstan; Jag är inte rädd för vad kött kan göra med mig.
5 Varje dag förkastar de mina ord, alla deras tankar är emot mig för det onda.
6 De samla sig, de gömmer sig, de markerar mina steg, när de väntar på min själ.
7 Skall de komma undan genom orättfärdighet? i din vrede kasta ned folket, o Gud.
8 Du berättar om mina vandringar; lägg mina tårar i din flaska; finns de inte i din bok?
9 När jag ropar till dig, då skola mina fiender vända om. Detta vet jag; för Gud är för mig.
10 I Gud vill jag prisa hans ord, i HERREN vill jag prisa hans ord.
11 Till Gud har jag satt min förtröstan: jag fruktar inte för vad en människa kan göra mot mig.
12 Dina löften är på mig, o Gud, jag vill prisa dig.
13 Ty du har räddat min själ från döden. Vill du inte rädda mina fötter från att falla, så att jag kan vandra inför Gud i de levandes ljus?

KAPITEL 57

1 (Till musikerföreståndaren Altaschith, Davids Michtam, när han flydde från Saul i grottan.) Var mig barmhärtig, Gud, var mig nådig, ty min själ litar på dig, ja, i skuggan av din vingar ska jag göra min tillflykt, tills dessa olyckor har överskridits.
2 Jag vill ropa till Gud, den Högste; till Gud som utför allt för mig.
3 Han skall sända från himlen och frälsa mig från hans smälek som vill uppsluka mig. Selah. Gud skall sända ut sin nåd och sin sanning.
4 Min själ är bland lejon, och jag ligger bland dem som eldas upp, ja, människors barn, vilkas tänder är spjut och pilar, och deras tunga är ett skarpt svärd.
5 Var du upphöjd, o Gud, över himlen; låt din härlighet vara över hela jorden.
6 De bereda ett nät för mina steg; min själ är nedböjd; de har grävt en grop inför mig, i vilken de själva har fallit. Selah.
7 Mitt hjärta är fast, o Gud, mitt hjärta är fast, jag vill sjunga och lovprisa.
8 Vakna upp, min härlighet; vaken, psalter och harpa: jag själv kommer att vakna tidigt.

9 Jag vill prisa dig, Herre, bland folken, jag vill sjunga för dig bland folken.
10 Ty din nåd är stor till himlen och din sanning till molnen.
11 Var du upphöjd, o Gud, över himlen; låt din härlighet vara över hela jorden.

KAPITEL 58

1 (Till musikern, Altaschith, Davids Michtam.) Talar ni verkligen rättfärdighet, o församling? dömer ni rättfärdigt, I människobarn?
2 Ja, i hjärtat gör ni ondska; ni väger era händers våld på jorden.
3 De ogudaktiga äro främmande från moderlivet: de går vilse, så snart de föds och talar lögn.
4 Deras gift är som en orms gift: de är som en döv huggorm som stoppar sitt öra;
5 Som inte lyssnar till charmörernas röst, charmar aldrig så klokt.
6 Bryt deras tänder, Gud, i deras mun, bryt ut de unga lejonens stora tänder, HERRE.
7 Låt dem smälta bort som vatten som ständigt rinner; när han böjer sin båge för att skjuta sina pilar, låt dem bliva som skurna i stycken.
8 Såsom en snigel som smälter, låt var och en av dem förgå, som en kvinnas förtidiga födelse, för att de inte ska se solen.
9 Innan dina krukor kan känna törnen, skall han ta bort dem som en virvelvind, både levande och i sin vrede.
10 Den rättfärdige ska jubla när han ser hämnden; han ska två sina fötter i de ogudaktigas blod.
11 Så att en människa skall säga: Sannerligen, det finns en belöning för den rättfärdige; sannerligen är han en Gud som dömer på jorden.

KAPITEL 59

1 (Till musikerföreståndaren Altaschith, Davids Michtam; när Saul sände, och de bevakade huset för att döda honom.) Rädda mig från mina fiender, o min Gud, försvar mig från dem som reser sig mot mig.
2 Fräls mig från orättfärdiga män, och fräls mig från blodiga män.
3 Ty se, de lurar min själ: de mäktiga samlas mot mig; inte för min överträdelse eller för min synd, HERRE.
4 De springer och förbereder sig utan min skuld; vakna upp för att hjälpa mig, och se.
5 Därför, HERRE, härskarornas Gud, Israels Gud, vakna upp för att besöka alla hedningar; var inte nådig mot några ogudaktiga överträdare. Selah.
6 De återvända om aftonen, de låter som en hund och går omkring i staden.
7 Se, de rapar ut med sin mun, svärd är på deras läppar; ty vem, säger de, hör det?
8 Men du, HERRE, skall skratta åt dem; du skall håna alla hedningar.
9 På grund av hans styrka vill jag vänta på dig, ty Gud är mitt skydd.
10 Min barmhärtighets Gud skall hindra mig: Gud skall låta mig se min längtan efter mina fiender.
11 Dräpa dem inte, så att mitt folk inte glömmer; skingra dem med din makt; och för ned dem, Herre vår sköld.
12 För deras muns synd och deras läppars ord låt dem bliva tagna i sin stolthet, och för förbannelse och lögn som de tala.
13 Förtär dem i vrede, förtär dem, så att de inte är till, och låt dem veta att Gud råder i Jakob intill jordens ändar. Selah.
14 Och på kvällen låt dem återvända; och låt dem göra ett ljud som en hund och gå runt i staden.
15 Låt dem vandra upp och ner för att äta kött, och gnäll om de inte blir mätta.
16 Men jag vill sjunga om din makt; ja, jag vill sjunga högt om din barmhärtighet i morgonen, ty du har varit mitt skydd och tillflykt på min nödens dag.
17 För dig, min styrka, vill jag sjunga, ty Gud är mitt skydd och min nåds Gud.

KAPITEL 60

1 (Till musikern på Susaneduth, Davids Michtam, att undervisa; när han tvistade med Aramnaharaim och Aramzoba, när Joab kom tillbaka och slog tolv tusen av Edom i saltdalen.) O Gud, du har förkastat oss , du har skingrat oss, du har blivit missnöjd; O vänd dig till oss igen.
2 Du har fått jorden att darra; du har brutit sönder det; bota dess brott; ty det skakar.
3 Du har visat ditt folk svåra ting, du har låtit oss dricka häpnadsväcket.
4 Du har givit ett baner åt dem som fruktar dig, så att det kan visas upp för sanningens skull. Selah.
5 För att din älskade må räddas; rädda med din högra hand och hör mig.
6 Gud har talat i sin helighet; Jag skall fröjda mig, jag skall dela Sikem och utmäta Sukkots dal.
7 Gilead är mitt, och Manasse är mitt; Och Efraim är mitt huvuds styrka; Juda är min lagstiftare;
8 Moab är min tvättkruka; över Edom vill jag kasta ut min sko. Filisté, segra för min skull.
9 Vem vill föra mig in i den starka staden? vem ska leda mig till Edom?
10 Vill du inte, o Gud, som hade förkastat oss? Och du, o Gud, som inte drog ut med våra härar?
11 Ge oss hjälp från nöd, ty fåfäng är människans hjälp.
12 Genom Gud skola vi göra tappert, ty det är han som trampar ner våra fiender.

KAPITEL 61

1 (Till sångaren på Negina, en psalm av David.) Hör mitt rop, o Gud; lyssna till min bön.
2 Från jordens ände skall jag ropa till dig, när mitt hjärta är förkrossat; led mig till klippan som är högre än jag.
3 Ty du har varit ett skydd för mig och ett starkt torn för fienden.
4 Jag vill bo i ditt tabernakel för evigt, jag förtröstar på dina vingars hölje. Selah.
5 Ty du, Gud, har hört mina löften; du har gett mig arvet från dem som fruktar ditt namn.
6 Du skall förlänga kungens liv, och hans år som många släktled.

7 Han skall förbli inför Gud för evigt, o bered nåd och sanning, som kan bevara honom.
8 Så vill jag lovsjunga ditt namn för evigt, så att jag varje dag kan hålla mina löften.

KAPITEL 62

1 (Till musikerföreståndaren, till Jedutun, en psalm av David.) Min själ väntar verkligen på Gud, från honom kommer min frälsning.
2 Han bara är min klippa och min frälsning; han är mitt försvar; Jag kommer inte att bli särskilt rörd.
3 Hur länge kommer ni att föreställa er ofog mot en man? I skolen allihop dräpas; såsom en böjande mur skola I vara och såsom ett vacklande staket.
4 De rådfråga bara för att förkasta honom från hans höghet; lögn har de glädje, de välsignar med sin mun, men de förbannar inombords. Selah.
5 Min själ, vänta bara på Gud; för mina förväntningar är från honom.
6 Endast han är min klippa och min frälsning; han är mitt skydd; Jag ska inte bli rörd.
7 Hos Gud är min frälsning och min härlighet, min krafts klippa och min tillflykt är hos Gud.
8 Lita alltid på honom; I folk, utgjut ert hjärta inför honom: Gud är en tillflykt för oss. Selah.
9 Visserligen är män av låg grad fåfänga, och män i hög grad är lögn: för att läggas på våg, är de allt lättare än fåfänga.
10 Förlita dig inte på förtryck, och bli inte fåfäng vid rov: om rikedomen ökar, lägg inte ditt hjärta på dem.
11 Gud har talat en gång; två gånger har jag hört detta; den makten tillhör Gud.
12 Också dig, Herre, tillhör barmhärtigheten, ty du ger var och en efter hans gärning.

KAPITEL 63

1 (En psalm av David, när han var i Juda öken.) O Gud, du är min Gud; tidigt vill jag söka dig: min själ törstar efter dig, mitt kött längtar efter dig i ett torrt och törstigt land, där inget vatten finns;
2 För att se din makt och din härlighet, så som jag har sett dig i helgedomen.
3 Eftersom din nåd är bättre än livet, skola mina läppar prisa dig.
4 Så skall jag välsigna dig så länge jag lever: jag skall lyfta mina händer i ditt namn.
5 Min själ skall mättas som av märg och fetma; och min mun skall prisa dig med glada läppar:
6 När jag tänker på dig på min säng och begrundar dig i nattvakterna.
7 Därför att du har varit min hjälp, därför gläder jag mig i skuggan av dina vingar.
8 Min själ följer dig hårt, din högra hand stöder mig.
9 Men de som söker min själ för att förgöra den, skola gå till jordens nedre delar.
10 De skola falla för svärdet, de skola vara en del för rävar.
11 Men kungen skall jubla över Gud; var och en som svär vid honom skall berömma sig, men de som talar lögn skall stoppas.

KAPITEL 64

1 (Till musikern, en psalm av David.) Hör min röst, o Gud, i min bön: bevara mitt liv från fiendens fruktan.
2 Göm mig för de ogudaktigas hemliga råd; från de orättfärdigas uppror:
3 De som slipar sin tunga som ett svärd och böjer sina bågar för att skjuta sina pilar, ja, bittra ord.
4 För att de i det fördolda må skjuta mot den fullkomliga; plötsligt skjuta de mot honom och frukta inte.
5 De uppmuntrar sig själva i en ond sak; de säger: Vem kan se dem?
6 De utreder orättfärdigheter; de uträttar ett flitigt sökande: både den inre tanken hos var och en av dem och hjärtat är djupt.
7 Men Gud skall skjuta mot dem med en pil; plötsligt ska de såras.
8 Så skola de låta sin egen tunga falla över sig; alla som ser dem skola fly.
9 Och alla människor skola frukta och förkunna Guds verk; ty de skola förståndigt betrakta hans gärning.
10 De rättfärdiga skola glädja sig i HERREN och förtrösta på honom; och alla uppriktiga av hjärtat skall berömma sig.

KAPITEL 65

1 (Till musikern, en psalm och Davids sång.) Lovsang väntar på dig, o Gud, i Sion, och dig skall ett löfte fullgöras.
2 O du som hör bön, till dig skall allt kött komma.
3 Missgärningarna få överhand över mig: våra överträdelser, du skall utrensa dem.
4 Salig är den man som du utvalt och låter närma dig dig, så att han kan bo i dina förgårdar; vi skola mätta oss med det goda i ditt hus, ja, i ditt heliga tempel.
5 Med fruktansvärda ting i rättfärdighet vill du svara oss, vår frälsnings Gud; som är alla jordens ändars förtröstan och för dem som ligger långt borta på havet.
6 som med sin styrka befäster bergen; vara omgjord av kraft:
7 som stillar bruset från haven, bruset från deras vågor och folkets tumult.
8 Också de som bor i yttersta trakterna är rädda för dina tecken; du gör morgonens och kvällens utgångar fröjda.
9 Du besöker jorden och vattnar den; du berikar den mycket med Guds flod, som är full av vatten; du bereder dem säd, när du har sörjt för det.
10 Du vattnar dess åsar rikligt, du sätter dess fåror, du gör det mjukt med regnskurar, du välsignar dess ursprång.
11 Du krönar året med din godhet; och dina stigar tappar fetma.
12 De faller på vildmarkens betesmarker, och de små kullarna fröjda sig på alla sidor.
13 Betesmarkerna äro klädda med hjordar; ock dalarna äro täckta med säden; de ropar av glädje, de sjunger också.

KAPITEL 66

1 (Till musikern, en sång eller psalm.) Ljud med glädje för Gud, alla ni länder:
2 Sjung hans namns ära, gör hans lov ära.

3 Säg till Gud: Hur fruktansvärd är du i dina gärningar! genom din makts storhet skola dina fiender underkasta sig dig.
4 Hela jorden skall tillbe dig och sjunga för dig; de skola sjunga till ditt namn. Selah.
5 Kom och se Guds gärningar: han är förfärlig i sin gärning mot människornas barn.
6 Han förvandlade havet till torrt land, de gick genom floden till fots; där fröjde vi oss över honom.
7 Han härskar med sin makt för evigt; hans ögon se folken; låt inte de upproriska upphöja sig. Selah.
8 Välsigna vår Gud, ni folk, och låt hans lovsångs röst höras:
9 som håller vår själ i livet och inte låter våra fötter röra sig.
10 Ty du, Gud, har prövat oss, du har prövat oss, som silver prövas.
11 Du förde oss in i nätet; du lade lidande på våra ländar.
12 Du har låtit människor rida över våra huvuden; vi gick genom eld och genom vatten, men du förde oss ut till en rik plats.
13 Jag vill gå in i ditt hus med brännoffer; jag skall betala dig mina löften,
14 som mina läppar har uttalat och min mun talat, när jag var i nöd.
15 Jag skall offra dig brännoffer av gödsel, med rökelse av baggar; Jag kommer att offra tjurar med getter. Selah.
16 Kom och hör, alla ni som fruktar Gud, så skall jag förkunna vad han har gjort för min själ.
17 Jag ropade till honom med min mun, och han blev prisad med min tunga.
18 Om jag ser på orättfärdighet i mitt hjärta, kommer Herren inte att höra mig.
19 Men sannerligen, Gud har hört mig; han har lyssnat på min böns röst.
20 Välsignad vare Gud, som inte har vänt bort min bön eller sin nåd från mig.

KAPITEL 67

1 (Till musikern på Neginoth, en psalm eller sång.) Gud var oss nådig och välsigne oss; och låt hans ansikte lysa över oss; Selah.
2 För att din väg må bli känd på jorden, din frälsande hälsa bland alla folk.
3 Må folket prisa dig, o Gud; låt allt folket prisa dig.
4 O låt folken glädjas och jubla, ty du skall döma folken rättfärdigt och styra folken på jorden. Selah.
5 Må folket prisa dig, o Gud; låt allt folket prisa dig.
6 Då skall jorden ge sin frukt; och Gud, ja, vår egen Gud, skall välsigna oss.
7 Gud skall välsigna oss; och alla jordens ändar skola frukta honom.

KAPITEL 68

1 (Till sångaren, en psalm eller Davids sång.) Må Gud stå upp, låt hans fiender skingras; låt också de som hatar honom fly för honom.
2 Liksom rök drivs bort, så driv dem bort; såsom vax smälter inför elden, så må de ogudaktiga förgås inför Guds åsyn.
3 Men låt de rättfärdiga glädja sig; låt dem glädja sig inför Gud, ja, låt dem jubla mycket.
4 Sjung till Gud, lovsjung hans namn; prisa den som rider på himlen med hans namn JAH, och gläds inför honom.
5 De faderlösas fader och änkornas domare är Gud i hans heliga boning.
6 Gud sätter de ensamma i familjer, han för ut dem som är bundna med bojor, men de upproriska bor i ett torrt land.
7 O Gud, när du drog ut inför ditt folk, när du gick genom öknen; Selah:
8 Jorden darrade, himlen sjönk också för Guds ansikte; till och med Sinai blev rörd inför Guds, Israels Gud.
9 Du, o Gud, sände ett rikligt regn, varigenom du bekräftade din arvedel, när den var trött.
10 Din församling har bott där; du, Gud, har berett av din godhet åt de fattiga.
11 Herren gav ordet: stor var skaran av dem som förkunnade det.
12 Härernas kungar flydde i snabb takt, och hon som stannade hemma delade ut bytet.
13 Även om ni ligger bland krukorna, skall ni ändå vara som vingar på en duva täckt av silver och hennes fjädrar med gult guld.
14 När den Allsmäktige skingrade kungar däri, var det vitt som snö i laxen.
15 Guds berg är som Basans berg; en hög kulle som Basans kulle.
16 Varför hoppar ni, ni höga kullar? detta är kullen som Gud vill bo på; Ja, HERREN skall bo där för evigt.
17 Guds vagnar är tjugo tusen, ja, tusentals änglar: Herren är bland dem, som på Sinai, i det heliga.
18 Du har stigit upp i det höjda, du har fört fångenskapen till fånga, du har tagit emot gåvor till människor; ja, även för de upproriska, för att Herren Gud skulle bo mitt ibland dem.
19 Lovad vare Herren, som dagligen laddar oss med välgöranden, ja, vår frälsnings Gud. Selah.
20 Han som är vår Gud är frälsningens Gud; och till GUD Herren hör striderna från döden.
21 Men Gud skall såra sina fienders huvud och den håriga hårbotten på en som fortfarande går vidare i hans överträdelser.
22Herren sade: Jag vill föra tillbaka från Basan, jag skall föra tillbaka mitt folk från havets djup.
23 för att din fot må doppas i dina fienders blod och dina hundars tunga i det.
24 De har sett dina färder, o Gud; ja, min Guds, min konungs, väg i helgedomen.
25 Sångarna gick före, spelarna på instrumenten följde efter; bland dem fanns flickorna som lekte med klämmor.
26 Lova Gud i församlingarna, Herren, från Israels källa.
27 Det finns den lille Benjamin med deras furstar, Judas furstar och deras råd, Sebulons furstar och Naftalis furstar.
28 Din Gud har befallt din styrka; styrka, o Gud, det som du har gjort åt oss.
29 På grund av ditt tempel i Jerusalem skola kungar föra fram gåvor till dig.
30 Tillrättavisa spjutskärarnas skara, tjurarnas mängd, med folkets kalvar, tills var och en underkastar sig silverpengar; skingra du folket som har lust i krig.
31 Hövdar skola komma ut ur Egypten; Etiopien ska snart sträcka ut sina händer till Gud.

32 Sjung för Gud, ni riken på jorden; O sjung lovsången till Herren; Selah:
33 Till honom som rider på himlens himmel, som var förr; se, han sänder ut sin röst, och det är en väldig röst.
34 Skänken styrka åt Gud: hans höghet är över Israel, och hans styrka är i molnen.
35 O Gud, du är fruktansvärd från dina heliga platser; Israels Gud är den som ger sitt folk styrka och kraft. Välsignad vare Gud.

KAPITEL 69

1 (Till sångaren över Shosannim, en psalm av David.) Fräls mig, o Gud; ty vattnet har kommit in till min själ.
2 Jag sjunker i djup myr, där det inte finns någon ståndpunkt; jag har kommit till djupa vatten, där översvämningarna svämmar över mig.
3 Jag är trött på mitt gråt, min strupe är uttorkad, mina ögon försvagas medan jag väntar på min Gud.
4 De som hatar mig utan anledning är mer än håren på mitt huvud; de som vill förgöra mig, eftersom de är mina fiender med orätt, är mäktiga; då återställde jag det som jag inte tog bort.
5 O Gud, du känner min dårskap; och mina synder är inte dolda för dig.
6 Må inte de som vänta på dig, Herre, HERRE Sebaot, bli på skam för min skull;
7 Ty för din skull har jag burit smälek; skam har täckt mitt ansikte.
8 Jag har blivit främling för mina bröder och främling för min mors barn.
9 Ty ditt hus nit har ätit upp mig; och smädelserna från dem som hånade dig har fallit på mig.
10 När jag grät och tuktade min själ med fasta, det var till min smälek.
11 Jag gjorde också säckväv till min klädnad; och jag blev ett ordspråk för dem.
12 De som sitter i porten talar emot mig; och jag var drinkarnas sång.
13 Men vad gäller mig, min bön är till dig, HERRE, i en behaglig tid. O Gud, hör mig i din stora nåd, i sannheten om din frälsning.
14 Rädda mig ur myren och låt mig inte sjunka; låt mig räddas från dem som hatar mig och ur de djupa vattnen.
15 Låt inte vattenfloden svämma över mig, och låt inte djupet uppsluka mig, och låt inte gropen stänga sin mun över mig.
16 Hör mig, HERRE; ty din nåd är god; vänd dig till mig efter din stora barmhärtighet.
17 Och dölj inte ditt ansikte för din tjänare; ty jag är i nöd; hör mig skyndsamt.
18 Närma dig min själ och lös den; rädda mig för mina fiender.
19 Du känner min smälek och min skam och min vanära; alla mina motståndare är inför dig.
20 Smälek har krossat mitt hjärta; Och jag väntade några som skulle förbarma sig, men det fanns ingen; och till täcken, men jag fann inga.
21 De gav mig också galla till mat; och i min törst gav de mig vinäger att dricka.
22 Må deras bord bliva en snara inför dem, och det som borde ha varit till deras välfärd, låt det bli en fälla.
23 Må deras ögon förmörkas, så att de inte ser; och gör att deras ländar ständigt skakar.
24 Utgjut din vrede över dem, och låt din vrede gripa dem.
25 Må deras boning vara öde; och låt ingen bo i sina tält.
26 Ty de förfölja honom som du har slagit; och de tala till sorgen för dem som du har sårat.
27 Lägg orättfärdighet till deras missgärning, och låt dem inte komma till din rättfärdighet.
28 Låt dem utplånas ur de levandes bok och inte skrivas med de rättfärdiga.
29 Men jag är fattig och bedrövad; låt din frälsning, o Gud, höja mig i höjden.
30 Jag vill prisa Guds namn med sång och upphöja honom med tacksägelse.
31 Även detta skall behaga HERREN bättre än en oxe eller tjur som har horn och klövar.
32 De ödmjuka skola se detta och glädja sig, och ditt hjärta skall leva som söker Gud.
33 Ty HERREN hör de fattiga och föraktar inte sina fångar.
34 Må himlen och jorden prisa honom, haven och allt som rör sig däri.
35 Ty Gud skall frälsa Sion och bygga Juda städer, så att de kan bo där och ta det i besittning.
36 Och hans tjänares säd skall ärva det, och de som älska hans namn skola bo där.

KAPITEL 70

1 (Till musikern, en psalm av David, till påminnelse.) Skynda, o Gud, att rädda mig; skynda dig att hjälpa mig, HERRE.
2 Låt dem bliva på skam och skamlösa, som söka min själ;
3 Låt dem vända tillbaka för att få sin skam som belöning som säger: Aha, aha.
4 Må alla som söker dig glädja sig och glädja sig över dig, och låt dem som älska din frälsning ständigt säga: Må Gud vara stor.
5 Men jag är fattig och behövande; skynda till mig, Gud! du är min hjälp och min räddare; O HERRE, dröja inte.

KAPITEL 71

1 På dig, HERRE, sätter jag min förtröstan; låt mig aldrig försvagas.
2 Fräls mig i din rättfärdighet och låt mig undkomma; böj ditt öra till mig och fräls mig.
3 Var du min starka boning, till vilken jag ständigt kan vända mig: du har gett befallning att frälsa mig; ty du är min klippa och min fästning.
4 Rädda mig, min Gud, ur den ogudaktiges hand, ur den orättfärdige och grymma mannens hand.
5 Ty du är mitt hopp, Herre, HERRE, du är mitt förtroende från min ungdom.
6 Av dig har jag varit uppehållen från moderlivet; du är den som tog mig ur min moders inälvor; mitt lov skall ständigt vara av dig.
7 Jag är som ett under för många; men du är min starka tillflykt.
8 Låt min mun vara full av din lov och av din ära hela dagen.
9 Förkasta mig inte i ålderdomens tid; överge mig inte när min kraft tar slut.

10 Ty mina fiender tala emot mig; och de som väntar på min själ rådgör tillsammans,
11 och sade: "Gud har övergivit honom; förfölj och grip honom; ty det finns ingen som räddar honom.
12 O Gud, var inte långt ifrån mig, min Gud, skynda dig till min hjälp.
13 Låt dem komma till skam och förgöras som är min själs motståndare; låt dem täckas av smälek och vanära som söker min skada.
14 Men jag vill ständigt hoppas och prisa dig mer och mer.
15 Min mun skall förkunna din rättfärdighet och din frälsning hela dagen; ty jag känner inte till antalet.
16 Jag vill gå i Herrens, HERRENS styrka, jag vill nämna din rättfärdighet, ja, din enda.
17 O Gud, du har lärt mig från min ungdom, och hittills har jag förkunnat dina under.
18 Och när jag nu är gammal och gråhårig, o Gud, överge mig inte; tills jag har visat din styrka för detta släkte och din makt för var och en som kommer.
19 Också din rättfärdighet, o Gud, är mycket hög, du som har gjort stora ting; o Gud, som är dig lik!
20 Du, som har visat mig stora och svåra nöd, skall göra mig levande igen och föra mig upp från jordens djup.
21 Du skall öka min storhet och trösta mig från alla håll.
22 Jag vill också prisa dig med psalter, din sanning, min Gud; för dig vill jag sjunga med harpa, du Israels Helige.
23 Mina läppar skola jubla mycket när jag sjunger för dig; och min själ, som du har förlöst.
24 Och min tunga skall tala om din rättfärdighet hela dagen, ty de äro förskräckta, ty de som söka min skada äro på skam.

KAPITEL 72

1 (En psalm för Salomo.) Ge konungen dina domar, o Gud, och din rättfärdighet åt konungens son.
2 Han skall döma ditt folk med rättfärdighet, och dina fattiga med rätt.
3 Bergen skola ge folket fred, och de små kullarna genom rättfärdighet.
4 Han skall döma de fattiga bland folket, han skall frälsa de behövandes barn och krossa förtryckaren.
5 De skola frukta dig så länge solen och månen varar, från släkte till släkte.
6 Han skall falla ned som regn över det klippta gräset, som regnskurar som vattnar jorden.
7 I hans dagar skola de rättfärdiga blomstra; och överflöd av frid så länge månen består.
8 Han skall också härska från hav till hav och från floden till jordens ändar.
9 De som bor i öknen skola böja sig för honom; och hans fiender skola slicka stoftet.
10 Kungarna i Tarsis och öarna skola komma med gåvor; kungarna av Saba och Seba skola offra gåvor.
11 Ja, alla kungar skola falla för honom, alla folk skola tjäna honom.
12 Ty han skall rädda den behövande när han ropar; ock den fattige och den som ingen medhjälpare har.
13 Han skall skona de fattiga och behövande och frälsa de behövandes själar.
14 Han skall befria deras själ från svek och våld, och deras blod skall vara dyrbart i hans ögon.
15 Och han skall leva, och honom skall ges av Sabas guld. och dagligen skall han prisas.
16 Det skall finnas en handfull säd i jorden på toppen av bergen; dess frukt skall darra som Libanon, och de i staden skola blomstra som gräs på jorden.
17 Hans namn skall bestå för evigt, hans namn skall bestå så länge som solen, och människor skola välsignas i honom: alla folk skola kalla honom välsignad.
18 Lovad vare HERREN Gud, Israels Gud, som endast gör under.
19 Och lovat vare hans härliga namn för evigt, och låt hela jorden vara uppfylld av hans härlighet; Amen och Amen.
20 Davids, Isais sons böner är slut.

KAPITEL 73

1 (En psalm av Asaf.) Sannerligen, Gud är god mot Israel, även mot dem som har ett rent hjärta.
2 Men vad jag beträffar, mina fötter var nästan borta; mina steg hade nästan glidit.
3 Ty jag var avundsjuk på de oförståndiga, när jag såg de ogudaktigas framgång.
4 Ty det finns inga band i deras död, men deras styrka är fast.
5 De är inte i nöd som andra män; inte heller plågas de som andra män.
6 Därför omsluter stolthet dem som en kedja; våld täcker dem som en klädnad.
7 Deras ögon sticker ut av fetma: de har mer än hjärtat kunde önska.
8 De äro fördärvade och tala ogudaktigt om förtryck; de tala högt.
9 De vänder sin mun mot himlen, och deras tunga går genom jorden.
10 Därför återvänder hans folk hit, och vattnet i en full bägare vrids ut till dem.
11 Och de sade: Hur vet Gud det? och finns det kunskap i den Högste?
12 Se, dessa är de ogudaktiga, som har framgång i världen; de ökar i rikedomar.
13 Sannerligen, jag har förgäves renat mitt hjärta och tvättat mina händer i oskuld.
14 Ty hela dagen har jag plågats och tuktas varje morgon.
15 Om jag säger, så skall jag tala så; se, jag skulle förolämpa dina barns släktled.
16 När jag tänkte veta detta, var det för smärtsamt för mig;
17 Tills jag gick in i Guds helgedom; då förstod jag deras slut.
18 Visserligen ställde du dem på hala platser, du kastade dem till fördärv.
19 Hur förs de till ödeläggelse, som i ett ögonblick! de är alldeles förtärda av skräck.
20 Som en dröm när man vaknar; så, Herre, när du vaknar, skall du förakta deras bild.
21 Så blev mitt hjärta bedrövat, och jag stack i mina tyglar.
22 Så dåraktig var jag och okunnig: jag var som ett vilddjur inför dig.
23 Men jag är alltid med dig, du har hållit mig vid min högra hand.
24 Du skall vägleda mig med ditt råd och sedan ta emot mig till ära.

25 Vem har jag i himlen utom dig? och det finns ingen på jorden som jag önskar förutom dig.
26 Mitt kött och mitt hjärta försvinner, men Gud är mitt hjärtas styrka och min del för evigt.
27 Ty se, de som är långt ifrån dig skola förgås; du har förintat alla dem som hora från dig.
28 Men det är bra för mig att närma mig Gud: jag har satt min förtröstan på Herren, HERREN, för att kunna förkunna alla dina gärningar.

KAPITEL 74

1 (Maschil av Asaf.) O Gud, varför har du förkastat oss för alltid? varför ryker din vrede mot fåren i din betesmark?
2 Kom ihåg din församling, som du har förvärvat förr; staven för din arvedel, som du har löst ut; detta Sions berg, där du har bott.
3 Lyft upp dina fötter till de eviga ödeläggen; ja, allt vad fienden har gjort ogudaktigt i helgedomen.
4 Dina fiender ryter mitt i dina församlingar; de satte upp sina fänrikar för tecken.
5 En man var berömd eftersom han hade lyft upp yxor på de tjocka träden.
6 Men nu bryter de genast ner det snidade arbetet med yxor och hammare.
7 De har kastat eld i din helgedom, de har orenat genom att kasta ditt namns boning till jorden.
8 De sade i sina hjärtan: Låt oss förgöra dem tillsammans; de har bränt upp alla Guds synagogor i landet.
9 Vi se inte våra tecken; det finns ingen profet mer, och det finns ingen ibland oss som vet hur länge.
10 O Gud, hur länge skall motståndaren smäda? skall fienden häda ditt namn för evigt?
11 Varför drar du tillbaka din hand, ja, din högra hand? rycka den ur din barm.
12 Ty Gud är min kung från forna tider, som verkar frälsning mitt på jorden.
13 Du delade havet genom din styrka, du krossade drakarnas huvuden i vattnet.
14 Du krossade leviatans huvuden och gav honom till mat åt folket som bodde i öknen.
15 Du klöv källan och floden, du torkade upp mäktiga floder.
16 Din är dagen, din är ock natten; du har berett ljuset och solen.
17 Du har satt alla jordens gränser, du har gjort sommar och vinter.
18 Kom ihåg detta, att fienden hånade, HERRE, och att det oförståndiga folket hädade ditt namn.
19 Överlämna inte din turturduvans själ åt de ogudaktigas skara; glöm inte dina fattigas församling för evigt.
20 Respektera förbundet, ty jordens mörka platser är fulla av grymhetens boningar.
21 Låt inte de förtryckta vända om på skam, låt de fattiga och behövande prisa ditt namn.
22 Stå upp, o Gud, för din egen sak.
23 Glöm inte dina fienders röst: tumultet hos dem som reser sig mot dig ökar ständigt.

KAPITEL 75

1 (Till musikern, Altaschith, en psalm eller sång av Asaf.) Dig, o Gud, tacka vi, dig tacka vi: för att ditt namn är nära, förkunna dina underverk.
2 När jag tar emot församlingen skall jag döma rättfärdigt.
3 Jorden och alla dess invånare är upplösta; jag bär upp dens pelare. Selah.
4 Jag sade till dårarna: Handla inte dåraktigt, och till de ogudaktiga: Lyft inte upp hornet.
5 Lyft inte upp ditt horn i höjden: tala inte med hård nacke.
6 Ty befordran kommer varken från öster, inte från väster eller från söder.
7 Men Gud är domaren: han slår ned en och ställer en annan.
8 Ty i HERRENS hand finns en bägare, och vinet är rött; den är full av blandning; och han utgjuter därav, men dess slam, alla ogudaktiga på jorden skola vrida ut dem och dricka dem.
9 Men jag skall förkunna för evigt; Jag vill lovsjunga Jakobs Gud.
10 Alla de ogudaktigas horn skall jag avhugga; men de rättfärdigas horn skola upphöjas.

KAPITEL 76

1 (Till musikern på Neginot, en psalm eller sång av Asaf.) I Juda är Gud känd: hans namn är stort i Israel.
2 I Salem är också hans tabernakel och hans boning i Sion.
3 Där bröt han bågens pilar, skölden och svärdet och striden. Selah.
4 Du är härligare och förnämare än rovbergen.
5 De kraftfulla äro förstörda, de har sovit sin sömn, och ingen av de mäktiga har funnit sina händer.
6 Vid din tillrättavisning, du Jakobs Gud, kastas både vagnen och hästen i en dödsömn.
7 Du, ja, är att frukta, och vem kan stå inför dina ögon när du en gång är vred?
8 Du lät höra dom från himlen; jorden fruktade och var stilla,
9 När Gud stod upp för att döma, för att frälsa alla de ödmjuka på jorden. Selah.
10 Visserligen skall människors vrede prisa dig; återstoden av vreden skall du hålla tillbaka.
11 Löft och betal åt HERREN, din Gud, låt alla som finns runt omkring honom komma med gåvor till den som borde fruktas.
12 Han skall utrota furstars ande; fruktansvärd är han för jordens kungar.

KAPITEL 77

1 (Till musikern, till Jedutun, en psalm av Asaf.) Jag ropade till Gud med min röst, till Gud med min röst; och han hörde på mig.
2 På min nödens dag sökte jag HERREN: mina smärtor rann om natten och upphörde inte; min själ vägrade att låta sig trösta.
3 Jag kom ihåg Gud och blev orolig, jag klagade, och min ande blev överväldigad. Selah.
4 Du håller mina ögon vakna: jag är så orolig att jag inte kan tala.

5 Jag har betraktat forna dagar, forna tiders år.
6 Jag påkallar min sång om natten, jag talar med mitt eget hjärta, och min ande sökte flitigt.
7 Kommer Herren att förkasta för evigt? och kommer han inte att vara gynnsam längre?
8 Är hans nåd ren borta för evigt? misslyckas hans löfte för evigt?
9 Har Gud glömt att vara nådig? Har han i vredesmod stängt in sin barmhärtighet? Selah.
10 Och jag sade: "Detta är min sjukdom, men jag vill komma ihåg åren för den Högstes högra hand."
11 Jag vill komma ihåg HERRENS gärningar, förvisso skall jag komma ihåg dina forna under.
12 Jag skall också begrunda allt ditt arbete och tala om dina gärningar.
13 Din väg, o Gud, går i helgedomen; vem är en så stor Gud som vår Gud?
14 Du är den Gud som gör under, du har förkunnat din styrka bland folket.
15 Med din arm har du förlöst ditt folk, Jakobs och Josefs söner. Selah.
16 Vattnen såg dig, o Gud, vattnet såg dig; de voro rädda, ock djupen voro oroliga.
17 Molnen öste ut vatten, himlen lät ut ett ljud, dina pilar gick också ut.
18 Din åskans röst var i himlen: blixtarna upplysta världen, jorden darrade och skakade.
19 Din väg är i havet och din stig i de stora vattnet, och dina fotspår är inte kända.
20 Du ledde ditt folk som en hjord genom Mose och Arons hand.

KAPITEL 78

1 (Maschil of Asaf.) Lyften, mitt folk, till min lag, böj era öron till min muns ord.
2 Jag skall öppna min mun i en liknelse, jag skall uttala gamla mörka ord:
3 som vi har hört och känt, och våra fäder har berättat för oss.
4 Vi skola inte dölja dem för deras barn, och förkunna för det kommande släktet Herrens lovsång och hans styrka och hans underverk som han har gjort.
5 Ty han upprättade ett vittnesbörd i Jakob och satte en lag i Israel, som han befallde våra fäder, att de skulle göra dem kända för sina barn.
6 för att det kommande släktet skulle känna dem, ja, de barn som skulle födas; vem skulle stå upp och förkunna dem för sina barn:
7 för att de skulle sätta sitt hopp till Gud och inte glömma Guds gärningar, utan hålla hans bud.
8 Och kanske inte vara som deras fäder, ett envist och upproriskt släkte; ett släkte som inte rättade sitt hjärta och vars ande inte var trofast mot Gud.
9 Efraims barn, som var beväpnade och bar bågar, vände tillbaka på stridens dag.
10 De höll inte Guds förbund och vägrade att vandra i hans lag;
11 Och han glömde sina gärningar och sina under som han hade visat dem.
12 Underbara ting gjorde han i deras fäders ögon, i Egyptens land, på Zoans åker.
13 Han delade havet och lät dem gå igenom; och han lät vattnet stå som en hög.
14 Också på dagen ledde han dem med ett moln, och hela natten med ett eldsljus.
15 Han klöv klipporna i öknen och gav dem att dricka som från stora djup.
16 Och han förde bäckar upp ur klippan och lät vattnet rinna ner som floder.
17 Och de syndade ännu mer mot honom genom att reta den Högste i öknen.
18 Och de frestade Gud i sitt hjärta genom att be om mat för sin lust.
19 Ja, de talade mot Gud; de sade: Kan Gud ställa upp ett bord i öknen?
20 Se, han slog klippan, så att vattnet forsade ut och bäckarna svämmade över; kan han ge bröd också? kan han förse sitt folk med kött?
21Därför hörde HERREN detta och blev vred. Så tändes en eld mot Jakob, och vrede kom också upp mot Israel;
22 Därför att de inte trodde på Gud och inte litade på hans frälsning.
23 Fastän han hade befallt molnen ovanifrån och öppnat himlens dörrar,
24 Och han hade regnat ner manna över dem att äta, och hade gett dem av himlens korn.
25 Människan åt änglarnas mat; han sände dem mat till fullo.
26 Han lät blåsa en östanvind i himmelen, och med sin kraft förde han in södervinden.
27Och han lät kött regna över dem som stoft, och fjäderfjädrar som havets sand.
28 Och han lät det falla mitt i deras läger, runt omkring deras boningar.
29 Så åt de och blevo mätta, ty han gav dem deras egen lust;
30 De var inte främmande från sin lust. Men medan deras kött ännu var i deras mun,
31 Guds vrede kom över dem och dödade de fetaste av dem och slog ned Israels utvalda män.
32 För allt detta syndade de fortfarande och trodde inte för hans underverk.
33 Därför förtärde han deras dagar i fåfänga och deras år i nöd.
34 När han dödade dem, då sökte de honom, och de vände tillbaka och frågade tidigt efter Gud.
35 Och de kom ihåg att Gud var deras klippa och den höga Gud deras återlösare.
36 Men de smickrade honom med sin mun och ljög för honom med sina tungor.
37 Ty deras hjärta var inte rätt mot honom, och de var inte trofasta i hans förbund.
38 Men han, som var full av medlidande, förlät deras missgärning och förgjorde dem inte; ja, många gånger vände han sin vrede bort och väckte inte upp all sin vrede.
39 Ty han kom ihåg att de bara var kött; en vind som försvinner och inte kommer igen.
40 Hur ofta retade de honom inte i öknen och sörjde honom i öknen!
41 Ja, de vände om och frestade Gud och begränsade Israels Helige.
42 De kom inte ihåg hans hand och inte heller dagen då han räddade dem från fienden.

43 Huru han hade gjort sina tecken i Egypten och sina under på Zoans åker.
44 och hade förvandlat deras floder till blod; och deras floder, att de inte kunde dricka.
45 Han sände olika slags flugor bland dem, som förtärde dem; och grodor, som förstörde dem.
46 Han gav också deras avkastning åt larven och deras möda åt gräshoppan.
47 Han förstörde deras vinstockar med hagel och deras sykomoreträd med frost.
48 Och han överlämnade deras boskap åt haglet, och deras hjordar åt heta åskslag.
49 Han kastade sin vredes glöd, vrede och förbittring och bekymmer över dem genom att sända onda änglar bland dem.
50 Han gjorde en väg till sin vrede; han skonade inte deras själ från döden, utan överlämnade deras liv åt pesten;
51 Och han slog alla förstfödda i Egypten; de främsta av deras styrkor i Hams tabernakel:
52 Men han lät sitt folk gå ut som får och ledde dem som en hjord i öknen.
53 Och han förde dem fram säkert, så att de inte fruktade, men havet överväldigade deras fiender.
54 Och han förde dem till sin helgedoms gräns, till detta berg, som hans högra hand hade köpt.
55 Och han fördrev hedningarna framför dem, och delade dem en arvedel efter lina och lät Israels stammar bo i sina tält.
56 Men de frestade och retade den högste Gud och höll inte hans vittnesbörd.
57 Men de vände sig om och handlade otroget såsom sina fäder;
58 Ty de väckte honom till vrede med sina offerhöjder och väckte honom till avundsjuka med sina utskurna bilder.
59 När Gud hörde detta, blev han vred och avskyr Israel mycket.
60 Så att han övergav Silos tabernakel, tältet som han satte bland människorna;
61 Och överlämnade sin styrka i fångenskap och sin härlighet i fiendens hand.
62 Och han överlämnade sitt folk åt svärdet; och blev vred på sitt arv.
63 Elden förtärde deras unga män; och deras jungfrur blev inte gifta.
64 Deras präster föll för svärdet; och deras änkor klagade inte.
65 Då vaknade Herren som en i sömnen och lik en väldig man som ropar av vin.
66 Och han slog sina fiender i de bakre delarna;
67 Dessutom förkastade han Josefs tabernakel och utvalde inte Efraims stam.
68 Men han utvalde Juda stam, Sions berg som han älskade.
69 Och han byggde sin helgedom som höga palats, som jorden som han har grundat för evigt.
70 Och han utvalde David till sin tjänare och tog honom från fårfårdarna.
71 Sedan han följde efter de stora tackorna, förde han honom för att föda Jakob sitt folk och Israel sin arvedel.
72 Så gav han dem mat efter sitt hjärtas ostrafflighet; och ledde dem genom sina händers skicklighet.

KAPITEL 79

1 (En psalm av Asaf.) O Gud, hedningarna har kommit till din arvedel; ditt heliga tempel har de orenat; de har lagt Jerusalem på högar.
2 Dina tjänares döda kroppar har de givit till mat åt himlens fåglar, dina heligas kött åt jordens vilddjur.
3 De har utgjutit deras blod som vatten runt omkring Jerusalem; och det fanns ingen som begravde dem.
4 Vi har blivit till smälek för våra medmänniskor, till hån och hån för dem som är omkring oss.
5 Hur länge, HERRE? vill du vara arg för evigt? skall din avundsjuka brinna som eld?
6 Utgjut din vrede över hedningarna som inte känner dig, och över de riken som inte har åkallat ditt namn.
7 Ty de hava förtärt Jakob och ödelagt hans boning.
8 Kom inte ihåg tidigare missgärningar mot oss; låt din ömma barmhärtighet skyndsamt hindra oss, ty vi äro mycket låga.
9 Hjälp oss, vår frälsnings Gud, för ditt namns ära, och fräls oss och rensa bort våra synder för ditt namns skull.
10 Varför skulle hedningarna säga: Var är deras Gud? låt honom bli känd bland hedningarna i våra ögon genom att hämnas för dina tjänares blod som är utgjutet.
11 Låt fångens suckande komma framför dig; i enlighet med din makts storhet, bevara du dem som är utsedda att dö;
12 Och ge våra grannar sjufaldigt i deras sköte deras smälek, varmed de har smädat dig, o Herre.
13 Så skola vi, ditt folk och fåren på din betesmark, tacka dig för evigt; vi skola förkunna din lov från släkte till släkte.

KAPITEL 80

1 (Till musikeröverhuvudet på Shoshannimeduth, Asafs psalm.) Lyft till, du Israels herde, du som leder Josef som en hjord; du som bor mellan keruberna, lys upp.
2 Väck upp din kraft inför Efraim och Benjamin och Manasse och kom och rädda oss.
3 Vänd oss om, o Gud, och låt ditt ansikte lysa; och vi skall bli frälsta.
4 HERRE, härskarornas Gud, hur länge vill du vara vred på ditt folks bön?
5 Du föder dem med tårarnas bröd; och gav dem tårar att dricka i stor utsträckning.
6 Du gör oss till en strid mot våra medmänniskor, och våra fiender skrattar med varandra.
7 Vänd oss om, du härskarornas Gud, och låt ditt ansikte lysa; och vi skall bli frälsta.
8 Du har fört ut en vinstock ur Egypten, du har drivit ut hedningarna och planterat den.
9 Du beredde rum framför det och lät det slå djupa rotar, och det fyllde landet.
10 Kullarna var täckta av dess skugga, och dess grenar var som de vackra cedren.
11 Hon sände ut sina grenar till havet och sina grenar till floden.
12 Varför har du då brutit ner hennes häckar, så att alla de som gå på vägen rycka henne?
13 Galten ur veden förtär den, och vilddjuren på marken förtär den.

14 Vänd om, du härskarornas Gud, se ner från himlen och se, och besök denna vinstock;
15 Och vingården som din högra hand har planterat, och grenen som du har gjort stark åt dig.
16 Det är uppbränt i eld, det är nedhugget; de förgås för ditt ansiktes tillrättavisning.
17 Låt din hand vara över din högra mans man, över den människoson som du har gjort stark för dig själv.
18 Så skola vi inte vända tillbaka från dig; gör oss levande, så skola vi åkalla ditt namn.
19 Vänd oss om, HERRE, härskarornas Gud, låt ditt ansikte lysa; och vi skall bli frälsta.

KAPITEL 81

1 (Till sångaren över Gittit, Asafs psalm.) Sjung högt för Gud, vår styrka, jubla för Jakobs Gud.
2 Ta en psalm och för hit klangen, den behagliga harpan med psaltaren.
3 Blås i basunen vid nymånen, på den bestämda tiden, på vår högtidliga högtidsdag.
4 Ty detta var en stadga för Israel och en lag för Jakobs Guds.
5 Detta satte han i Josef till ett vittnesbörd, när han drog ut genom Egyptens land, där jag hörde ett språk som jag inte förstod.
6 Jag tog bort hans axel från bördan, hans händer räddades ur krukorna.
7 Du ropade i nöd, och jag räddade dig; Jag svarade dig i åskans hemlighet: Jag prövade dig vid Meribas vatten. Selah.
8 Hör, mitt folk, så skall jag vittna för dig: O Israel, om du vill lyssna på mig;
9 Ingen främmande gud skall vara i dig; inte heller skall du tillbe någon främmande gud.
10 Jag är HERREN, din Gud, som förde dig ut ur Egyptens land; öppna din mun vid, så skall jag fylla den.
11 Men mitt folk ville inte höra min röst; och Israel ville ingen av mig.
12 Så övergav jag dem åt deras egna hjärtans lust, och de vandrade i sina egna råd.
13 Om mitt folk hade lyssnat på mig, och Israel hade vandrat på mina vägar!
14 Jag skulle snart ha betvingat deras fiender och vänt min hand mot deras motståndare.
15 Herrens hatare skulle ha underkastat sig honom, men deras tid skulle ha bestått för evigt.
16 Han skulle ock ha föda dem med det finaste av vetet, och med honung ur klippan skulle jag ha mättat dig.

KAPITEL 82

1 (En psalm av Asaf.) Gud står i de mäktigas församling; han dömer bland gudarna.
2 Hur länge vill ni döma orättvist och acceptera de ogudaktigas personer? Selah.
3 Försvar de fattiga och faderlösa, gör rätt åt de nödställda och behövande.
4 Befria de fattiga och behövande, befria dem ur de ogudaktigas hand.
5 De vet inte, och de skola inte förstå; de vandrar vidare i mörkret: alla jordens grundvalar är oklart.
6 Jag har sagt: I ären gudar; och ni är alla den Högstes barn.
7 Men ni skall dö som människor och falla som en av furstarna.
8 Stå upp, o Gud, döm jorden, ty du skall ärva alla folk.

KAPITEL 83

1 (En sång eller psalm av Asaf.) Håll inte tyst, o Gud, tyst inte och var inte stilla, o Gud.
2 Ty se, dina fiender uppröra, och de som hatar dig har lyft upp huvudet.
3 De har kommit till listiga råd mot ditt folk och rådfrågat mot dina gömda.
4 De har sagt: Kom och låt oss utrota dem från att vara ett folk; så att Israels namn inte längre må komma ihåg.
5 Ty de hava rådfrågat med ett samtycke: de äro förbund mot dig.
6 Edoms tabernakel och ismaeliterna; av Moab och Hagarenerna;
7 Gebal, Ammon och Amalek; filistéerna med invånarna i Tyrus;
8 Också Assur är förenad med dem; de har hållit Lots barn. Selah.
9 Gör med dem som med midjaniterna; som för Sisera, som för Jabin, vid Kisons bäck:
10 De som gick under i Endor, de blevo som dynga för jorden.
11 Gör deras ädlingar som Oreb och som Zeeb, ja, alla deras furstar som Sebah och som Salmunna.
12 som sade: Låt oss ta Guds hus i besittning.
13 O min Gud, gör dem som ett hjul; som stubben före vinden.
14 Liksom elden bränner en ved, och lågan tänder bergen i eld;
15 Så förfölj dem med din storm och förskräck dem med din storm.
16 Fyll deras ansikten med skam; så att de kan söka ditt namn, HERRE.
17 Låt dem bli förfärade och förfärade för evigt; ja, låt dem komma på skam och gå under.
18 För att människorna ska veta att du, vars namn allena är JEHOVA, är den Högste över hela jorden.

KAPITEL 84

1 (Till musikerföreståndaren på Gittit, en psalm för Koras söner.) Hur älskvärda äro inte dina tabernakel, HERRE Sebaot!
2 Min själ längtar, ja, ja, jag tröttnar efter HERRENS förgårdar; mitt hjärta och mitt kött ropar efter den levande Guden.
3 Ja, sparven har funnit ett hus, och svalan ett bo för sig själv, där hon kan lägga sina ungar, ja, dina altare, HERRE Sebaot, min konung och min Gud.
4 Saliga är de som bor i ditt hus: de kommer ännu att prisa dig. Selah.
5 Salig är den man vars styrka är i dig; i vars hjärta är deras vägar.
6 De som går genom Bacas dal gör den till en brunn; regnet fyller också bassängerna.
7 De går från styrka till styrka, var och en av dem i Sion visar sig inför Gud.

8 HERRE, härskarornas Gud, hör min bön; hör höra, du Jakobs Gud. Selah.
9 Se, o Gud, vår sköld, och se din smordes ansikte.
10 Ty en dag i dina förgårdar är bättre än tusen. Jag ville hellre vara dörrvakt i min Guds hus än att bo i ogudaktighetens tält.
11 Ty Herren Gud är en sol och en sköld; Herren skall ge nåd och ära; inget gott skall han undanhålla dem som vandrar uppriktigt.
12 Herre Sebaot, välsignad är den man som förtröstar på dig.

KAPITEL 85

1 (Till sångaren, en psalm för Koras söner.) HERRE, du har varit välbehaglig mot ditt land, du har återfört Jakobs fångenskap.
2 Du har förlåtit ditt folks missgärning, du har täckt all deras synd. Selah.
3 Du har tagit bort all din vrede, du har vänt dig från din vredes glöd.
4 Vänd oss, o vår frälsnings Gud, och låt din vrede mot oss upphöra.
5Vill du vara vred på oss för alltid? vill du utsträcka din vrede till alla släktled?
6 Vill du inte återuppliva oss, så att ditt folk kan glädja sig över dig?
7 Visa oss din nåd, HERRE, och ge oss din frälsning.
8 Jag vill höra vad Gud, HERREN, vill tala, ty han skall tala frid till sitt folk och till sina heliga, men låt dem icke omvända till dårskap.
9 Visserligen är hans frälsning nära dem som fruktar honom; att härlighet må bo i vårt land.
10 Barmhärtighet och sanning möts; rättfärdighet och frid har kysst varandra.
11 Sanningen skall springa upp ur jorden; och rättfärdighet skall se ned från himlen.
12 Ja, HERREN skall ge det som är gott; och vårt land skall ge sin avkastning.
13 Rättfärdighet skall gå framför honom; och han skall sätta oss på vägen för hans steg.

KAPITEL 86

1 (En bön från David.) Böj ditt öra, HERRE, hör mig, ty jag är fattig och behövande.
2 Bevara min själ; ty jag är helig. O du min Gud, fräls din tjänare som förtröstar på dig.
3 Var mig nådig, Herre, ty jag ropar till dig dagligen.
4 Gläd dig din tjänares själ, ty till dig, Herre, lyfter jag min själ.
5 Ty du, Herre, är god och redo att förlåta; och riklig barmhärtighet mot alla dem som åkalla dig.
6 Hör öra, HERRE, till min bön; och lyssna till rösten av mina bön.
7 På min nödens dag vill jag åkalla dig, ty du svarar mig.
8 Bland gudarna finns ingen som du, Herre; inte heller finns det några gärningar som liknar dina gärningar.
9 Alla folk som du har skapat skola komma och tillbe inför dig, Herre; och skall förhärliga ditt namn.
10 Ty du är stor och gör under, du är ensam Gud.
11 Lär mig din väg, HERRE; Jag vill vandra i din sanning: förena mitt hjärta att frukta ditt namn.
12 Jag vill prisa dig, Herre, min Gud, av hela mitt hjärta, och jag vill ära ditt namn för evigt.
13 Ty stor är din nåd mot mig, och du har räddat min själ från det understa helvetet.
14 O Gud, de högmodiga har rest sig mot mig, och våldsmännens församlingar har sökt efter min själ; och har inte ställt dig inför dem.
15 Men du, Herre, är en Gud full av barmhärtighet och nådig, långmodig och rik på barmhärtighet och sanning.
16 Vänd dig till mig och förbarma dig över mig; ge din tjänare din styrka och fräls din tjänarinnas son.
17 Visa mig ett tecken för gott; för att de som hatar mig må se det och skämmas, ty du, HERRE, har stöttat mig och tröstat mig.

KAPITEL 87

1 (En psalm eller sång för Koras söner.) Hans grund är på de heliga bergen.
2 HERREN älskar Sions portar mer än Jakobs alla boningar.
3 Härliga ord är talade om dig, du Guds stad. Selah.
4 Jag vill nämna Rahab och Babylon för dem som känna mig: se, Filistien och Tyrus med Etiopien; den här mannen föddes där.
5 Och om Sion skall det sägas: Den och den mannen är född i henne, och den högsta själv skall befästa henne.
6 När HERREN skriver upp folket, skall han räkna att denne man är född där. Selah.
7 Sångare som spelar på instrument skall vara där: alla mina källor är i dig.

KAPITEL 88

1 (En sång eller psalm för Koras söner, till musikerföreståndaren på Mahalath Leannoth, maschil från esrahiten Heman.) O HERRE, min frälsnings Gud, jag har ropat inför dig dag och natt:
2 Låt min bön komma inför dig; böj ditt öra till mitt rop;
3 Ty min själ är full av nöd, och mitt liv närmar sig graven.
4 Jag räknas med dem som gå ner i gropen; jag är som en man utan kraft.
5 Fri bland de döda, som de dödade som ligger i graven, som du inte längre minns, och de är utrotade ur din hand.
6 Du har lagt mig i djupet, i mörker, i djupen.
7 Din vrede ligger hårt över mig, och du har plågat mig med alla dina vågor. Selah.
8 Du har fört mina bekanta långt ifrån mig; du har gjort mig till en styggelse för dem; jag är instängd och kan inte komma ut.
9 Mitt öga sörjer på grund av lidande: HERRE, jag ropar på dig dagligen, jag sträcker ut mina händer till dig.
10 Vill du göra underverk för de döda? skola de döda uppstå och prisa dig? Selah.
11 Skall din nåd förkunnas i graven? eller din trofasthet i undergången?
12 Skall dina under bli kända i mörkret? och din rättfärdighet i glömskans land?
13 Men till dig har jag ropat, HERRE; och på morgonen skall min bön hindra dig.

14 HERRE, varför förkastar du min själ? varför döljer du ditt ansikte för mig?
15 Jag är bedrövad och beredd att dö från min ungdom; medan jag lider av dina förskräckelser, är jag förstörd.
16 Din grymma vrede går över mig; dina förskräckelser har slagit bort mig.
17 De omringade mig dagligen som vatten; de omringade mig tillsammans.
18 Älskare och vän har du lagt bort från mig, och min bekanta i mörkret.

KAPITEL 89

1 (Maschil av Ethan, esrahiten.) Jag vill sjunga om HERRENS nåd för evigt; med min mun skall jag förkunna din trofasthet från släkte till släkte.
2 Ty jag har sagt: Barmhärtigheten skall byggas upp för evigt; din trofasthet skall du befästa i själva himmelen.
3 Jag har slutit ett förbund med mina utvalda, jag har svurit åt David, min tjänare,
4 Din säd skall jag befästa för evigt och bygga upp din tron från släkte till släkte. Selah.
5 Och himlen skola prisa dina under, HERRE, din trofasthet även i de heligas församling.
6 Ty vem i himlen kan liknas vid HERREN? vem av de mäktigas barn kan liknas vid HERREN?
7 Gud är mycket fruktansvärd i de heligas församling och vördnad för alla som är omkring honom.
8 HERRE, härskarornas Gud, vem är en stark HERRE som du? eller till din trofasthet runt omkring dig?
9 Du härskar över havets rasande; när dess vågor stiger, stillar du dem.
10 Du har krossat Rahab, såsom en dräpt; du har skingrat dina fiender med din starka arm.
11 Himlen är din, ock jorden är din: världen och dess fullhet, du har grundat den.
12 Norden och södern har du skapat dem; Tabor och Hermon skola fröjda sig i ditt namn.
13 Du har en mäktig arm: stark är din hand, och hög är din högra hand.
14 Rättvisa och rätt är din trons boning; barmhärtighet och sanning skall gå framför ditt ansikte.
15 Saligt är folket som känner glädjens ljud; de skola vandra, HERRE, i ditt ansiktes ljus.
16 I ditt namn skola de jubla hela dagen, och över din rättfärdighet skola de bli upphöjda.
17 Ty du är deras styrkas härlighet, och i din välde skall vårt horn upphöjas.
18 Ty HERREN är vårt skydd; och Israels Helige är vår kung.
19 Då talade du i en syn till din Helige och sade: »Jag har gett hjälp åt en mäktig; Jag har upphöjt en utvald bland folket.
20 Jag har funnit min tjänare David; med min heliga olja har jag smort honom.
21 Med vilken min hand skall vara fast, min arm skall stärka honom.
22 Fienden skall inte kräva honom; inte heller ondskans son plåga honom.
23 Och jag skall slå ner hans fiender inför hans ansikte och plåga dem som hata honom.
24 Men min trofasthet och min nåd skall vara med honom, och i mitt namn skall hans horn upphöjas.
25 Och jag skall sätta hans hand i havet och hans högra hand i floderna.
26 Han skall ropa till mig: Du är min fader, min Gud och min frälsnings klippa.
27 Och jag skall göra honom till min förstfödde, högre än jordens kungar.
28 Min barmhärtighet skall jag bevara över honom för evigt, och mitt förbund skall stå fast med honom.
29 Och jag skall låta hans säd bestå för evigt och hans tron såsom himmelens dagar.
30 Om hans barn överger min lag och inte vandrar i mina domar;
31 Om de bryter mot mina stadgar och inte håller mina bud;
32 Då skall jag hemsöka deras överträdelse med staven och deras missgärning med slag.
33 Men min nåd skall jag inte helt ta ifrån honom och inte låta min trofasthet försvinna.
34 Mitt förbund skall jag icke bryta, ej heller förändra det som har gått ur mina läppar.
35 En gång har jag svurit vid min helighet att jag inte ska ljuga för David.
36 Hans säd skall bestå för evigt, och hans tron skall vara såsom solen inför mig.
37 Den skall för evigt stå fast såsom månen och som ett troget vittne i himlen. Selah.
38 Men du har förkastat och avsky, du har blivit vred på din smorde.
39 Du har upphävt din tjänares förbund; du har vanhelgat hans krona genom att kasta den till marken.
40 Du har brutit ner alla hans häckar; du har fördärvat hans fästen.
41 Alla som går på vägen plundrar honom; han är en smälek för sina medmänniskor.
42 Du har rest upp hans motståndares högra hand; du har fått alla hans fiender att glädjas.
43 Och du har vänt hans svärdsegg och inte fått honom att stå i striden.
44 Du har låtit hans härlighet upphöra och kasta hans tron till marken.
45 Hans ungdoms dagar har du förkortat, du har övertäckt honom med skam. Selah.
46 Hur länge, HERRE? vill du gömma dig för evigt? skall din vrede brinna som eld?
47 Kom ihåg hur kort min tid är: varför har du gjort alla människor förgäves?
48 Vilken människa är det som lever och som inte ser döden? skall han rädda sin själ ur gravens hand? Selah.
49 Herre, var är din tidigare nåd, som du svor David i din sanning?
50 Kom ihåg, Herre, dina tjänares smälek; huru jag bär alla de mäktigas smälek i min barm;
51 Varmed dina fiender hånade, HERRE; varmed de har hånat din smordes fotspår.
52 Lovad vare Herren för evigt. Amen och Amen.

KAPITEL 90

1 (En bön från Moses, Guds man.) Herre, du har varit vår boning i alla släktled.

2 Innan bergen föds fram eller du någonsin hade skapat jorden och världen, från evighet till evighet, är du Gud.
3 Du vänder människan till undergång; och sade: Vänd tillbaka, I människobarn.
4 Ty tusen år är i dina ögon bara som igår när den är förbi, och som en nattvakt.
5 Du för dem bort som en flod; de är som en sömn: på morgonen är de som gräs som växer upp.
6 På morgonen blomstrar det och växer upp; om aftonen huggas den ned och vissnar.
7 Ty vi förtäras av din vrede, och av din vrede förfäras vi.
8 Du har ställt våra missgärningar inför dig, våra hemliga synder i ljuset av ditt ansikte.
9 Ty alla våra dagar är förbi i din vrede; vi tillbringar våra år som en saga som berättas.
10 Våra års dagar är sextio år; och om de på grund av styrka är sextio år, så är deras styrka arbete och sorg. ty det är snart avskuret, och vi flyger iväg.
11 Vem känner din vredes kraft? även efter din fruktan, så är din vrede.
12 Så lär oss att räkna våra dagar, så att vi kan vända våra hjärtan till vishet.
13 Återvänd, HERRE, hur länge? och låt det omvända dig från dina tjänare.
14 O mätta oss tidigt med din nåd; att vi må fröjdas och glädjas alla våra dagar.
15 Gläd oss efter de dagar då du har plågat oss och de år då vi har sett det onda.
16 Låt ditt verk uppenbara sig för dina tjänare och din ära för deras barn.
17 Och låt HERREN, vår Guds skönhet vara över oss, och upprätthåll våra händers verk över oss; ja, våra händers verk stadfäster det.

KAPITEL 91

1 Den som bor i den Högstes hemlighet, han ska förbli i den Allsmäktiges skugga.
2 Jag vill säga om HERREN: Han är min tillflykt och min fästning: min Gud; på honom kommer jag att lita på.
3 Sannerligen, han skall rädda dig från fågelfäktarens snara och från den bullrande pesten.
4 Han skall övertäcka dig med sina fjädrar, och under hans vingar skall du förtrösta; hans sanning är din sköld och din sköld.
5 Du skall inte vara rädd för nattens skräck; inte heller för pilen som flyger om dagen;
6 Inte heller för pest som vandrar i mörker; inte heller för den förstörelse som försvinner vid middagstid.
7 Tusen skola falla vid din sida och tio tusen vid din högra sida; men det skall inte komma dig nära.
8 Endast med dina ögon skall du se och se de ogudaktigas lön.
9 Därför att du har gjort HERREN, som är min tillflykt, den Högste, till din boning;
10 Inget ont skall drabba dig, och ingen plåga skall komma nära din boning.
11 Ty han skall ge sina änglar befallning över dig att bevara dig på alla dina vägar.
12 De skola bära dig i sina händer, så att du inte stöter din fot mot en sten.
13 Du skall trampa på lejonet och huggormen; det unga lejonet och draken skall du trampa under fötterna.
14 Eftersom han har älskat mig, därför vill jag rädda honom; jag vill höja honom i höjden, eftersom han har känt mitt namn.
15 Han skall åkalla mig, och jag skall svara honom; jag skall vara med honom i nöd; Jag ska rädda honom och ära honom.
16 Med långt liv skall jag mätta honom och visa honom min frälsning.

KAPITEL 92

1 (En psalm eller sång för sabbatsdagen.) Det är bra att tacka HERREN och lovsjunga ditt namn, du Högste.
2 För att visa din nåd om morgonen och din trofasthet varje natt,
3 På ett instrument med tio strängar och på psaltern; på harpan med ett högtidligt ljud.
4 Ty du, HERRE, har gjort mig glad genom ditt verk; jag skall triumfera i dina händers verk.
5 O HERRE, hur stora är dina gärningar! och dina tankar är mycket djupa.
6 En brutal man vet inte; inte heller en dåre förstår detta.
7 När de ogudaktiga växer fram som gräset, och när alla orättfärdiga arbetare blomstra; det är att de skall förgöras för evigt.
8 Men du, HERRE, är den Högste för evigt.
9 Ty se, dina fiender, HERRE, ty se, dina fiender skola förgås; alla orättfärdiga arbetare skola skingras.
10 Men mitt horn skall du upphöja som en enhörningshorn: jag skall smorda med ny olja.
11 Och mitt öga skall se min längtan efter mina fiender, och mina öron skall höra min önskan hos de ogudaktiga som reser sig mot mig.
12 Den rättfärdige skall blomstra som en palm, han skall växa som en ceder på Libanon.
13 De som planteras i HERRENS hus, skola blomstra i vår Guds förgårdar.
14 De skall fortfarande bära frukt i ålderdom; de skall vara feta och blomstrande;
15 För att visa att HERREN är rättfärdig: han är min klippa, och det finns ingen orättfärdighet i honom.

KAPITEL 93

1 Herren regerar, han är klädd i majestät; HERREN är klädd i styrka, med vilken han har omgjord sig.
2 Din tron är befäst förr, du är från evighet.
3 Floderna har höjt sig, HERRE, floderna har höjt sin röst; översvämningarna lyfter upp sina vågor.
4 Herren i höjden är mäktigare än bruset från många vatten, ja, än havets väldiga vågor.
5 Dina vittnesbörd är mycket säkra: helighet är ditt hus, HERRE, för evigt.

KAPITEL 94

1 O HERRE Gud, på vilken hämnden hör; O Gud, som hämnden tillhör, visa dig.
2 Lyft upp dig, du jordens domare, ge en belöning åt de högmodiga.

3 HERRE, hur länge skall de ogudaktiga, hur länge skall de ogudaktiga segra?
4 Hur länge skall de yttra och tala hårda ord? och alla som arbetar med orättfärdighet berömma sig själva?
5 De krossar ditt folk, HERRE, och plågar din arvedel.
6 De dödar änkan och främlingen och dödar de faderlösa.
7 Men de säger: "HERREN skall inte se, och Jakobs Gud skall inte se det."
8 Förstå, I brutala bland folket, och I dårar, när kommer ni att bli visa?
9 Han som planterade örat, skulle han inte höra? han som bildade ögat, skulle han inte se?
10 Skulle inte den som tuktar hedningarna tukta? Den som lär människan kunskap, skulle han inte veta det?
11 Herren känner människors tankar, att de är fåfänga.
12 Välsignad är den man som du tuktar, HERRE, och som du lär honom av din lag;
13 för att du må ge honom vila från nödens dagar, tills gropen grävs åt de ogudaktiga.
14 Ty HERREN skall inte förkasta sitt folk och inte överge sin arvedel.
15 Men domen skall återvända till rättfärdighet, och alla uppriktiga av hjärtat skola följa den.
16 Vem vill resa sig för mig mot de onda? eller vem kan stå upp för mig mot orättfärdiga?
17 Om inte Herren hade varit min hjälp, hade min själ nästan stannat i tystnad.
18 När jag sade: "Min fot halkar; din nåd, HERRE, höll mig uppe.
19 I mina tankars många inom mig glädjer dina tröstar min själ.
20 Skall orättfärdighetens tron ha gemenskap med dig, som skapar olycka genom en lag?
21 De samla sig mot de rättfärdigas själ och fördöma det oskyldiga blodet.
22 Men HERREN är mitt skydd; och min Gud är min tillflykts klippa.
23 Och han skall föra över dem deras egen missgärning och utrota dem i deras egen ondska; Ja, HERREN, vår Gud, skall utrota dem.

KAPITEL 95

1 Kom, låt oss sjunga till HERREN, låt oss jubla till vår frälsnings klippa.
2 Låt oss träda fram inför hans ansikte med tacksägelse och jubla för honom med psalmer.
3 Ty Herren är en stor Gud och en stor kung över alla gudar.
4 I hans hand finns jordens djup; bergarnas styrka är också hans.
5 Havet är hans, och han gjorde det, och hans händer formade det torra landet.
6 Kom, låt oss tillbe och böja oss, låt oss knäböja inför HERREN, vår skapare.
7 Ty han är vår Gud; och vi äro folket i hans betesmark och hans hands får. I dag om ni vill höra hans röst,
8 Förhärda inte ditt hjärta, som i hetsen och som på frestelsens dag i öknen.
9 När dina fäder frestade mig, prövade mig och såg mitt verk.
10 Fyrtio år lång blev jag bedrövad över detta släkte och sade: Det är ett folk som villfara i sitt hjärta, och de har inte känt mina vägar.
11 Till vem jag svor i min vrede att de inte skulle komma in i min vila.

KAPITEL 96

1 Sjung åt HERREN en ny sång: sjung åt HERREN, hela jorden.
2 Sjung till HERREN, prisa hans namn; förkunna hans frälsning från dag till dag.
3 Förkunna hans härlighet bland hedningarna, hans under bland alla folk.
4 Ty HERREN är stor och mycket prisad; han är fruktad framför alla gudar.
5 Ty alla folkens gudar äro avgudar, men HERREN gjorde himlen.
6 Ära och majestät är framför honom, styrka och skönhet är i hans helgedom.
7 Ge åt HERREN, I folkets släkter, ge åt HERREN ära och styrka.
8 Ge åt HERREN hans namns ära; bär fram ett offer och kom in i hans förgårdar.
9 Tillbedja HERREN i helighetens skönhet, frukta inför honom, hela jorden.
10 Säg bland hedningarna att HERREN är konung: ock världen skall befästas, så att den icke skall rokkes; han skall döma folket rättfärdigt.
11 Må himlen fröjda sig, och jorden fröjda sig; låt havet brusa och dess fullhet.
12 Må fältet glädjas och allt som är däri, då skola alla skogens träd fröjda sig
13 Inför HERREN: ty han kommer, ty han kommer för att döma jorden; han skall döma världen med rättfärdighet och folket med sin sanning.

KAPITEL 97

1 HERREN är konung; låt jorden jubla; låt de många öarna glädja sig över det.
2 Moln och mörker är omkring honom, rättfärdighet och rätt är hans trons boning.
3 En eld går framför honom och bränner upp hans fiender runt omkring.
4 Hans blixtar upplyste världen: jorden såg och darrade.
5 Kullarna smälte som vax inför HERRENS ansikte, inför hela jordens Herre.
6 Himlen förkunnar hans rättfärdighet, och allt folk ser hans härlighet.
7 Alla de som tjänar utskurna bilder, som berömma sig av avgudar, skamras; tillbedja honom, alla ni gudar.
8 Sion hörde och blev glad; och Judas döttrar fröjde sig över dina domar, HERRE.
9 Ty du, HERRE, är hög över hela jorden, du är upphöjd över alla gudar.
10 I som älskar HERREN, hata det onda; han bevarar sina heligas själar; han räddar dem ur de ogudaktigas hand.
11 Ljus sås för de rättfärdiga och glädje för de rättfärdiga.
12 Gläd er i HERREN, I rättfärdiga; och tacka till åminnelse om hans helighet.

KAPITEL 98

1 (En psalm.) O sjung för HERREN en ny sång; ty han har gjort underverk; hans högra hand och hans heliga arm har gett honom segern.
2 HERREN har kungjort sin frälsning, hans rättfärdighet har han öppet visat inför hedningarnas ögon.
3 Han har kommit ihåg sin nåd och sin trofasthet mot Israels hus; alla jordens ändar har sett vår Guds frälsning.
4 Jubel för HERREN, hela jorden, hör högt och fröjda dig och sjung lov.
5 Sjung till HERREN med harpa; med harpa och psalmens röst.
6 Med trumpeter och kornettljud, gör ett jubelljud inför Herren, konungen.
7 Må havet brusa och dess fullhet; världen och de som bor däri.
8 Låt översvämningarna klappa i händerna, låt kullarna glädjas tillsammans
9 Inför HERRENS ansikte; ty han kommer för att döma jorden; med rättfärdighet skall han döma världen och folket med rättvisa.

KAPITEL 99

1 HERREN är konung; låt folket bäva. Han sitter mellan keruberna; låt jorden röra sig.
2 HERREN är stor i Sion; och han är hög över allt folket.
3 Låt dem prisa ditt stora och fruktansvärda namn; ty det är heligt.
4 Konungens styrka älskar också domen; du upprättar rättvisa, du gör rätt och rättfärdighet i Jakob.
5 Upphöjen HERREN, vår Gud, och tillbe för hans fotpall; ty han är helig.
6 Mose och Aron bland hans präster, och Samuel bland dem som åkallade hans namn; de ropade på HERREN, och han svarade dem.
7 Han talade till dem i molnpelaren: de höllo hans vittnesbörd och den rätt som han gav dem.
8 Du svarade dem, HERRE, vår Gud! Du var en Gud som förlät dem, fastän du tog hämnd på deras påhitt.
9 Upphöj HERREN, vår Gud, och tillbed dig vid hans heliga berg; ty HERREN, vår Gud, är helig.

KAPITEL 100

1 (En lovprisningspsalm.) Gör ett jubel för HERREN, alla ni länder.
2 Tjäna HERREN med glädje, kom inför hans ansikte med sång.
3 Veten att Herren är Gud. Det är han som har skapat oss, och inte vi själva; vi är hans folk och fåren i hans betesmark.
4 Gå in i hans portar med tacksägelse och in i hans förgårdar med lovsång; var tacksamma mot honom och prisa hans namn.
5 Ty HERREN är god; hans nåd är evig; och hans sanning består från släkte till släkte.

KAPITEL 101

1 (En psalm av David.) Jag vill sjunga om nåd och rätt: för dig, HERRE, vill jag sjunga.
2 Jag ska uppföra mig klokt på ett perfekt sätt. O när vill du komma till mig? Jag kommer att gå i mitt hus med ett perfekt hjärta.
3 Jag vill inte sätta något ont för mina ögon; det skall inte hålla fast vid mig.
4 Ett felaktigt hjärta skall vika ifrån mig, jag känner ingen ogudaktig.
5 Den som i hemlighet förtalar sin nästa, honom skall jag utrota;
6 Mina ögon skola vara på landets trogna, så att de må bo hos mig; den som vandrar på en fullkomlig väg, han skall tjäna mig.
7 Den som bedriver svek skall inte bo i mitt hus; den som ljuger skall inte dröja inför mina ögon.
8 Jag skall tidigt förgöra alla de ogudaktiga i landet; att jag kan utrota alla ogudaktiga män ur HERRENS stad.

KAPITEL 102

1 (En bön från den lidande, när han är överväldigad och utgjuter sitt klagomål inför HERREN.) Hör min bön, HERRE, och låt mitt rop komma till dig.
2 Dölj inte ditt ansikte för mig den dag då jag är i nöd; böj ditt öra till mig, den dag jag ropar, svara mig skyndsamt.
3 Ty mina dagar förtäras som rök, och mina ben är brända som en eldstad.
4 Mitt hjärta är slaget och vissnat som gräs; så att jag glömmer att äta mitt bröd.
5 På grund av min stönande röst häftar mina ben vid min hud.
6 Jag är som en pelikan i öknen, jag är som en uggla i öknen.
7 Jag vakar och är som en sparv ensam på husets topp.
8 Mina fiender hånar mig hela dagen; och de som är galna mot mig har svurit mot mig.
9 Ty jag har ätit aska som bröd och blandat min dryck med gråt,
10 På grund av din vrede och din vrede, ty du har lyft mig upp och kastat mig ned.
11 Mina dagar äro som en skugga som viker; och jag är vissen som gräs.
12 Men du, HERRE, förblir evinnerligen; och din åminnelse från släkte till släkte.
13 Du skall stå upp och förbarma dig över Sion: ty tiden är kommen att behaga henne, ja, den bestämda tiden.
14 Ty dina tjänare har behag i hennes stenar och behagar deras stoft.
15 Så skola hedningarna frukta HERRENS namn och alla konungar på jorden din härlighet.
16 När HERREN bygger Sion, skall han uppenbara sig i sin härlighet.
17 Han ska se på de utblottades bön och inte förakta deras bön.
18 Detta skall skrivas för det kommande släktet: och folket som skall skapas skall prisa HERREN.
19 Ty han har sett ned från sin helgedoms höjd; från himmelen såg HERREN jorden;

20 Att höra fångens stönande; att förlora dem som är utsedda till döden;
21 För att förkunna HERRENS namn på Sion och hans lov i Jerusalem;
22 När folket och rikena församlas för att tjäna HERREN.
23 Han försvagade min kraft på vägen; han förkortade mina dagar.
24 Jag sade: "Min Gud, ta mig inte bort mitt i mina dagar; dina år är från släkte till släkte."
25 Du har för länge sedan lagt jordens grund, och himlen är dina händers verk.
26 De skola förgås, men du skall bestå. som en klädsel skall du byta dem, och de skola förvandlas.
27 Men du är densamme, och dina år skola inte ta slut.
28 Dina tjänares barn skola förbli, och deras säd skall stå fast inför dig.

KAPITEL 103

1 (En psalm av David.) Lova Herren, min själ, och allt som är inom mig, lova hans heliga namn.
2 Lova HERREN, min själ, och glöm inte alla hans välgöranden.
3 som förlåter alla dina missgärningar; som botar alla dina sjukdomar;
4 som återlöser ditt liv från undergång; som kröner dig med nåd och öm barmhärtighet;
5 som mättar din mun med goda ting; så att din ungdom förnyas som örnens.
6 Herren gör rättfärdighet och dom åt alla som är förtryckta.
7 Han tillkännagav sina vägar för Mose, sina gärningar för Israels barn.
8 Herren är barmhärtig och nådig, sen till vrede och rik på barmhärtighet.
9 Han ska inte alltid bestrida, inte heller bevara sin vrede för evigt.
10 Han har inte handlat med oss efter våra synder; inte heller belönade oss efter våra missgärningar.
11 Ty liksom himlen är högt över jorden, så stor är hans nåd mot dem som fruktar honom.
12 Så långt som öster är från väster, så långt har han tagit bort våra överträdelser från oss.
13 Liksom en fader förbarmar sig över sina barn, så förbarmar sig HERREN över dem som fruktar honom.
14 Ty han känner vår gestalt; han kommer ihåg att vi är stoft.
15 Människans dagar äro som gräs, såsom en blomma på marken, så blomstrar hon.
16 Ty vinden går över den, och den är borta; och dess plats skall inte längre veta det.
17 Men Herrens barmhärtighet är från evighet till evighet över dem som fruktar honom, och hans rättfärdighet mot barnsbarn;
18 Till dem som håller hans förbund och till dem som kommer ihåg hans bud att följa dem.
19 Herren har berett sin tron i himlen; och hans rike råder över allt.
20 Lova HERREN, I hans änglar, som är överlägsna i styrka, som gör hans bud och lyssnar till hans ords röst.
21 Lova Herren, alla hans härar; I hans tjänare, som gör hans behag.
22 Lova HERREN, alla hans gärningar i alla hans välde; lova HERREN, min själ!

KAPITEL 104

1 Lova Herren, min själ. Herre, min Gud, du är mycket stor; du är klädd i ära och majestät.
2 som täcker dig med ljus som med en klädnad, som spänner ut himlen som ett förhänge.
3 som lägger sina kammars bjälkar i vattnet, som gör molnen till sin vagn, som går på vindens vingar.
4 som gör sina änglar till andar; hans ministrar en flammande eld:
5 Han som lade jordens grund, så att den inte skulle försvinna för evigt.
6 Du täckte det med djupet som med en klädnad: vattnet stod över bergen.
7 För din tillrättavisning flydde de; för din åskans röst skyndade de bort.
8 De går upp på bergen; de går ner genom dalarna till den plats som du har grundat åt dem.
9 Du har satt en gräns så att de inte får gå över; att de inte vänder sig igen för att täcka jorden.
10 Han sänder källorna in i dalarna, som rinner bland kullarna.
11 De dricka alla djur på marken, vildåsnorna släcker sin törst.
12 Hos dem skola himmelens fåglar ha sin boning, som sjunger bland grenarna.
13 Han vattnar kullarna från sina kammare: jorden mättas av dina gärningars frukt.
14 Han låter gräs växa åt boskapen och örter till människors tjänst, för att han skall bära fram mat ur jorden;
15 Och vin som gläder människors hjärta och olja för att få hennes ansikte att lysa, och bröd som styrker människans hjärta.
16 Herrens träd är fulla av sav; Libanons cedrar, som han har planterat;
17 Där fåglarna bygger sina bon: storken är granarna hennes hus.
18 De höga kullarna är en tillflykt för vildgetterna; och klipporna för konerna.
19 Han har bestämt månen till årstider: solen vet hur han går ner.
20 Du gör mörker, och det är natt, där alla skogens vilddjur kryper fram.
21 De unga lejonen ryter efter sitt byte och söker sin mat hos Gud.
22 Solen går upp, de samlar sig och lägger ner dem i sina hålor.
23 Människan går ut till sitt arbete och till sitt arbete ända till kvällen.
24 O HERRE, hur många är dina gärningar! med vishet har du skapat dem alla: jorden är full av din rikedom.
25 Så är det med detta stora och vida hav, i vilket otaliga saker kryper, både små och stora djur.
26 Där går skeppen; där är den leviatan, som du har gjort att leka däri.
27 Alla dessa väntar på dig; så att du kan ge dem deras mat i rätt tid.
28 att du ger dem samla de; du öppnar din hand, de är fulla av gott.

29 Du döljer ditt ansikte, de förfäras; du tar bort deras andedräkt, de dör och återvänder till sitt stoft.
30 Du sänder ut din ande, de är skapade, och du förnyar jordens yta.
31 HERRENS härlighet skall bestå evinnerligen, HERREN skall fröjda sig över sina gärningar.
32 Han ser på jorden, och den bävar; han rör vid kullarna, så att de ryker.
33 Jag vill sjunga till HERREN så länge jag lever, jag vill lovsjunga min Gud så länge jag lever.
34 Min betraktelse över honom skall vara ljuvlig; jag skall glädja mig i HERREN.
35 Må syndarna förgås ur jorden, och låt de ogudaktiga inte vara mer. Välsigna du HERREN, min själ. Prisa HERREN.

KAPITEL 105

1 Tacka HERREN; åkalla hans namn, förkunna hans gärningar bland folket.
2 Sjung för honom, sjung psalmer för honom; tala om alla hans under.
3 Ära i hans heliga namn; låt hjärtat av dem glädja sig som söka HERREN.
4 Sök HERREN och hans styrka, sök hans ansikte för evigt.
5 Kom ihåg hans underverk som han har gjort; hans under och hans muns domar;
6 O ni avkomlingar till Abraham, hans tjänare, I Jakobs barn, hans utvalda.
7 Han är HERREN, vår Gud, hans domar äro över hela jorden.
8 Han har kommit ihåg sitt förbund för evigt, det ord som han bjudit i tusen släktled.
9 vilket förbund han slöt med Abraham och sin ed till Isak;
10 och stadfäste det för Jakob till en lag och för Israel till ett evigt förbund.
11 och sade: "At dig vill jag ge Kanaans land, lotten för din arvedel."
12 När de bara var några få män till antalet; ja, mycket få och främlingar i den.
13 När de gick från ett folk till ett annat, från ett rike till ett annat folk;
14 Han tillät ingen att göra dem orätt; ja, han tillrättavisade kungar för deras skull;
15 och sade: Rör inte vid mina smorde, och gör inte mina profeter ont.
16 Dessutom ropade han på hungersnöd över landet; han krossade hela brödstaven.
17 Han sände en man före dem, Josef, som såldes som tjänare.
18 Vars fötter de skadade med bojor: han lades i järn.
19 Till den tid då hans ord kom: HERRENS ord prövade honom.
20 Kungen sände och släppte honom; ja, folkets härskare, och låt honom gå fri.
21 Han gjorde honom till herre över sitt hus och till härskare över all sin egendom.
22 för att binda sina furstar efter hans behag; och lär sina senatorer visdom.
23 Och Israel kom till Egypten; och Jakob bodde som främling i Hams land.
24 Och han ökade sitt folk mycket; och gjorde dem starkare än sina fiender.
25 Han vände deras hjärtan till att hata sitt folk, att handla listigt mot sina tjänare.
26 Han sände sin tjänare Mose; och Aron som han hade utvalt.
27 De visade hans tecken bland dem och under i Hams land.
28 Han sände mörker och gjorde det mörkt; och de gjorde inte uppror mot hans ord.
29 Han förvandlade deras vatten till blod och dödade deras fiskar.
30 Deras land förde fram grodor i överflöd, i deras kungars kammare.
31 Han talade, och det kom olika slags flugor och löss i alla deras stränder.
32 Han gav dem hagel för regn och flammande eld i deras land.
33 Han slog också deras vinstockar och deras fikonträd; och krossa träden på deras kuster.
34 Han talade, och gräshopporna kom och larver och det utan antal,
35 Och de åt upp alla örter i deras land och åt upp frukten av deras mark.
36 Han slog också alla förstfödda i deras land, de främsta av all deras styrka.
37 Och han förde dem ut med silver och guld, och det fanns inte en svag människa bland deras stammar.
38 Egypten gladde sig när de reste bort, ty fruktan för dem föll över dem.
39 Han spred ett moln till ett täcke; och eld för att ge ljus om natten.
40 Folket frågade, och han kom med vaktlar och mätte dem med himmelens bröd.
41 Han öppnade klippan, och vattnet forsade ut; de rann på torra platser som en flod.
42 Ty han kom ihåg sitt heliga löfte och Abraham, sin tjänare.
43 Och han förde fram sitt folk med glädje och sina utvalda med glädje.
44 Och de gav dem hedningarnas land, och de fick ärva folkets arbete;
45 för att de skulle hålla hans stadgar och hålla hans lagar. Prisa HERREN.

KAPITEL 106

1 Prisa HERREN. Tacka HERREN; ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.
2 Vem kan uttala HERRENS väldiga gärningar? vem kan förkunna allt hans lov?
3 Saliga är de som håller rätten, och den som alltid gör rättfärdighet.
4 Kom ihåg mig, HERRE, med den nåd som du visar ditt folk; besök mig med din frälsning;
5 för att jag må se det goda hos dina utvalda, så att jag kan glädja mig över ditt folks glädje, så att jag kan berömma mig av din arvedel.
6 Vi har syndat med våra fäder, vi har begått orättfärdighet, vi har gjort ogudaktigt.

7 Våra fäder förstodo inte dina under i Egypten; de kom inte ihåg din mängd av din nåd; men retade honom vid havet, ja, vid Röda havet.
8 Men han räddade dem för sitt namns skull, för att han skulle göra sin väldiga kraft känd.
9 Och han tillrättavisade Röda havet, och det torkade ut; så ledde han dem genom djupen, som genom öknen.
10 Och han räddade dem från den som hatade dem, och han förlöste dem från fiendens hand.
11 Och vattnet täckte deras fiender; ingen av dem fanns kvar.
12 Då trodde de hans ord; de sjöng hans lov.
13 De glömde snart hans gärningar; de väntade inte på hans råd:
14 Men de hade mycket lust i öknen och frestade Gud i öknen.
15 Och han gav dem deras begäran; men sände magerhet in i deras själ.
16 Och de avundades Mose i lägret och Aron, HERRENS helige.
17 Jorden öppnade sig och slukade Datan och täckte Abirams skara.
18 Och en eld tändes i deras sällskap; lågan brände upp de ogudaktiga.
19 De gjorde en kalv i Horeb och tillbad den smälta bilden.
20 Så förvandlade de sin härlighet till att likna en oxe som äter gräs.
21 De glömde Gud, sin frälsare, som hade gjort stora ting i Egypten;
22 Underbara gärningar i Hams land och fruktansvärda ting vid Röda havet.
23Därför sade han att han skulle förgöra dem, om inte Mose, hans utvalde, stått framför honom i bräcket, för att avvända sin vrede, så att han inte skulle förgöra dem.
24 Ja, de föraktade det behagliga landet, de trodde inte på hans ord.
25 Men de knorrade i sina tält och lyssnade inte på HERRENS röst.
26 Därför lyfte han sin hand mot dem för att störta dem i öknen.
27 för att störta även deras säd bland folken och att skingra dem i länderna.
28 De förenade sig också med Baal-Peor och åt de dödas offer.
29 Så retade de honom till vrede med sina påhitt, och pesten bröt in över dem.
30 Då stod Pinehas upp och höll dom, och plågan upphörde.
31 Och det räknades honom till rättfärdighet från släkte till släkte i evighet.
32 De vredgade honom också över stridens vatten, så att det gick illa med Mose för deras skull.
33 Därför att de förtörnade hans ande, så att han talade oförsiktigt med sina läppar.
34 De förgjorde inte de folk som Herren hade befallt dem:
35 Men de blandades bland hedningarna och lärde deras gärningar.
36 Och de tjänade sina avgudar, som var en snara för dem.
37 Ja, de offrade sina söner och sina döttrar åt djävlar,
38 Och de utgjutna oskyldigt blod, deras söners och deras döttrars blod, som de offrade åt Kanaans avgudar, och landet blev orenat med blod.
39 Så blev de orenade med sina egna gärningar och horade med sina egna påhitt.
40 Därför upptändes HERRENS vrede mot hans folk, så att han avskyr sin egen arvedel.
41 Och han gav dem i hedningarnas hand; och de som hatade dem rådde över dem.
42 Deras fiender förtryckte dem, och de blevo underkastade under deras hand.
43 Många gånger räddade han dem; men de retade honom med sina råd och blevo förnedrade för sin missgärning.
44 Men han såg deras nöd när han hörde deras rop:
45 Och han kom ihåg sitt förbund för dem och omvände sig efter sin stora barmhärtighet.
46 Han lät också förbarma dem över alla som förde dem till fångar.
47 Fräls oss, HERRE, vår Gud, och samla oss från folken, för att tacka ditt heliga namn och segra i din lov.
48 Lovad vare HERREN, Israels Gud, från evighet till evighet, och låt allt folket säga: Amen! Prisa HERREN.

KAPITEL 107

1 Tacka HERREN, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.
2 Så må HERRENS återlösta säga, som han har löst ur fiendens hand;
3 Och samlade dem från länderna, från öster och från väster, från norr och från söder.
4 De vandrade i öknen på ensam väg; de fann ingen stad att bo i.
5 Hungriga och törstiga, deras själ svimmade i dem.
6 Då ropade de till HERREN i sin nöd, och han räddade dem ur deras nöd.
7 Och han förde dem ut på den rätta vägen, för att de skulle gå till en stad där de bor.
8 Åh, om människor skulle prisa HERREN för hans godhet och för hans underverk mot människornas barn!
9 Ty han mättar den längtande själen och mättar den hungriga själen med godhet.
10 Sådana som sitter i mörker och i dödsskugga, bundna i nöd och järn;
11 Därför att de gjorde uppror mot Guds ord och föraktade den Högstes råd:
12 Därför slog han ner deras hjärtan med möda; de föll ner, och det fanns ingen som hjälpte.
13 Då ropade de till HERREN i deras nöd, och han räddade dem ur deras nöd.
14 Han förde dem ut ur mörkret och dödsskuggan och krossade deras band.
15 Åh, om människor skulle prisa HERREN för hans godhet och för hans underbara gärningar mot människornas barn!
16 Ty han har brutit sönder portar av koppar och huggit sönder järnstänger.
17 Dårar för sin överträdelse och för sina missgärningar lida.
18 Deras själ avskyr all slags mat; och de närmade sig dödens portar.
19 Då ropade de till HERREN i deras nöd, och han räddade dem ur deras nöd.
20 Han sände sitt ord och botade dem och räddade dem från deras undergång.

21 Åh, om människor skulle prisa HERREN för hans godhet och för hans underbara gärningar mot människornas barn!
22 Och låt dem offra tacksägelsens offer och förkunna hans gärningar med glädje.
23 De som går ner till havet med skepp, som gör affärer i stora vatten;
24 Dessa ser HERRENS gärningar och hans under i djupet.
25 Ty han befaller och höjer stormvinden, som lyfter dess vågor.
26 De stiga upp till himlen, de gå ner till djupet igen, deras själ är försmält av nöd.
27 De slingrar sig fram och tillbaka och vacklar som en berusad man, och de är vid sina förstånd.
28 Då ropade de till HERREN i deras nöd, och han förde dem ut ur deras nöd.
29 Han gör stormen stilla, så att dess vågor står stilla.
30 Då är de glada över att de är tysta; så för han dem till deras önskade tillflyktsort.
31 Åh, om människor skulle prisa HERREN för hans godhet och för hans underverk mot människornas barn!
32 Må de upphöja honom i folkets församling och prisa honom i de äldstes församling.
33 Han förvandlar floder till en öken, och vattenkällorna till torr mark;
34 Ett fruktbart land till ofruktbarhet, för deras ogudaktighet hos dem som bor där.
35 Han förvandlar öknen till ett stående vatten och torr mark till vattenkällor.
36 Och där låter han de hungriga bo, så att de kan bereda en stad att bo;
37 Och så åkrarna och plantera vingårdar, som kan bära frukt.
38 Han välsignar också dem, så att de förökas mycket; och låter inte deras boskap minska.
39 Återigen, de förminskas och förminskas genom förtryck, lidande och sorg.
40 Han utgjuter förakt över furstar och låter dem vandra i öknen, där det inte finns någon väg.
41 Men han höjer den fattige från elände och gör honom till släkter som en hjord.
42 De rättfärdiga skola se det och fröjda sig, och all orättfärdighet skall stoppa hennes mun.
43 Den som är vis och iakttar detta, han skall förstå Herrens nåd.

KAPITEL 108

1 (En sång eller psalm av David.) O Gud, mitt hjärta är fast; Jag vill sjunga och prisa, ja med min härlighet.
2 Vakna, psaltar och harpa: jag själv ska vakna tidigt.
3 Jag vill prisa dig, HERRE, bland folken, och jag vill lovsjunga dig bland folken.
4 Ty din nåd är stor över himlen, och din sanning når ända till molnen.
5 Var du upphöjd, o Gud, över himlen, och din härlighet över hela jorden;
6 För att din älskade må räddas: rädda med din högra hand och svara mig.
7 Gud har talat i sin helighet; Jag skall fröjda mig, jag skall dela Sikem och utmäta Sukkots dal.
8 Gilead är mitt; Manasse är min; Och Efraim är mitt huvuds styrka; Juda är min lagstiftare;
9 Moab är min tvättkruka; över Edom skall jag kasta ut min sko; över Filistien skall jag segra.
10 Vem vill föra mig in i den starka staden? vem ska leda mig till Edom?
11 Vill inte du, o Gud, som har förkastat oss? Och vill du inte, o Gud, gå ut med våra härskaror?
12 Ge oss hjälp från nöd, ty fåfäng är människans hjälp.
13 Genom Gud skola vi göra tappert, ty det är han som trampar ner våra fiender.

KAPITEL 109

1 (Till musikern, en psalm av David.) Tig inte, du min lovsångs Gud;
2 Ty de ogudaktigas mun och de bedrägligas mun öppnas mot mig: de har talat mot mig med en lögnaktig tunga.
3 De omringade mig också med hatord; och kämpade mot mig utan anledning.
4 För min kärlek är de mina motståndare, men jag ger mig själv åt bön.
5 Och de har belönat mig ont med gott och hat för min kärlek.
6 Sätt en ogudaktig man över honom, och låt Satan stå på hans högra sida.
7 När han blir dömd, låt honom dömas, och låt hans bön bli synd.
8 Må hans dagar vara få; och låt en annan ta hans kontor.
9 Må hans barn vara faderlösa och hans hustru en änka.
10 Må hans barn ständigt vagabonder och tigga; låt dem också söka sitt bröd från sina öde platser.
11 Låt utpressaren fånga allt han äger; och låt främlingarna förstöra hans arbete.
12 Må det inte finnas någon som visar barmhärtighet mot honom, och låt det inte finnas någon som gynnar hans faderlösa barn.
13 Må hans efterkommande utrotas; och låt deras namn utplånas i följande släktled.
14 Må hans fäders missgärning komma ihåg hos HERREN; och låt inte hans moders synd utplånas.
15 Låt dem alltid vara inför HERRENS ansikte, så att han utrotar minnet av dem från jorden.
16 Därför att han kom ihåg att inte visa barmhärtighet, utan förföljde den fattige och behövande för att till och med kunna döda den som är förkrossad.
17 Liksom han älskade att förbanna, så må det komma till honom; såsom han inte behagade välsigna, så må det vara långt ifrån honom.
18 Liksom han klädde sig i förbannelse som med hans kläder, så låt det komma in i hans inre som vatten och som olja in i hans ben.
19 Må det vara honom som en klädnad som täcker honom, och som ett bälte med vilket han ständigt är omgjord.
20 Låt detta vara mina motståndares belöning från HERREN och för dem som tala illa mot min själ.
21 Men gör du för mig, HERRE, HERRE, för ditt namns skull; ty din nåd är god, rädda mig.
22 Ty jag är fattig och behövande, och mitt hjärta är sårat inom mig.
23 Jag är borta som skuggan, när den sjunker, jag slungas upp och ner som gräshoppan.

24 Mina knän är svaga av fasta; och mitt kött försvinner av fetma.
25 Jag blev också en smälek för dem; när de såg på mig skakade de på huvudet.
26 Hjälp mig, HERRE, min Gud, fräls mig efter din nåd.
27 för att de må veta att detta är din hand; att du, HERRE, har gjort det.
28 Låt dem förbanna, men välsigna du; när de står upp, låt dem bliva på skam; men låt din tjänare fröjda sig.
29 Må mina motståndare klädas i skam, och låt dem täcka sig med sin egen förvirring, som med en mantel.
30 Jag vill mycket prisa HERREN med min mun; ja, jag vill prisa honom bland folkmassan.
31 Ty han skall stå på den fattiges högra sida för att frälsa honom från dem som dömer hans själ.

KAPITEL 110

1 (En psalm av David.) HERREN sade till min Herre: Sätt dig vid min högra sida, tills jag har gjort dina fiender till din fotpall.
2 HERREN skall sända din styrka stav från Sion; regera du mitt ibland dina fiender.
3 Ditt folk skall vara villigt på din makts dag, i helighetens skönhet från morgonens moderliv: du har din ungdoms dagg.
4 HERREN har svurit och skall inte omvända sig: Du är en präst för evigt efter Melkisedeks ordning.
5 Herren vid din högra sida skall slå igenom kungar på sin vredes dag.
6 Han skall döma bland hedningarna, han skall fylla platserna med döda kroppar; han skall såra huvudena över många länder.
7 Han skall dricka av bäcken på vägen; därför skall han lyfta huvudet.

KAPITEL 111

1 Prisa HERREN. Jag vill prisa HERREN av hela mitt hjärta, i de rättfärdigas församling och i menigheten.
2 HERRENS gärningar är stora, eftersökta av alla som har lust till dem.
3 Hans verk är ärat och härligt, och hans rättfärdighet består evinnerligen.
4 Han har gjort sina underverk att komma ihåg: Herren är nådig och barmhärtig.
5 Han har givit mat åt dem som fruktar honom; han kommer alltid att tänka på sitt förbund.
6 Han har visat sitt folk kraften i sina gärningar, för att ge dem hedningarnas arvedel.
7 Hans händers verk är sanning och dom; alla hans bud är säkra.
8 De står fast i evighet och evighet, och de görs i sanning och rättfärdighet.
9 Han sände frälsning till sitt folk; han har befallt sitt förbund för evigt: heligt och vördsamt är hans namn.
10 Herrens fruktan är vishetens början; gott förstånd har alla de som gör hans bud; hans lov varar evinnerligen.

KAPITEL 112

1 Prisa HERREN. Salig är den man som fruktar HERREN, som har stor behag i hans bud.
2 Hans säd skall vara mäktig på jorden: de rättfärdigas släkt skall välsignas.
3 Rikedom och rikedom skall finnas i hans hus, och hans rättfärdighet består evinnerligen.
4 För de rättfärdiga går ljus upp i mörkret: han är nådig och barmhärtig och rättfärdig.
5 En god man visar nåd och lånar ut; han vägleder sina angelägenheter med förstånd.
6 Sannerligen, han skall inte oroas för evigt: den rättfärdige skall vara i evig åminnelse.
7 Han skall inte frukta onda nyheter: hans hjärta är fast och förtröstar på HERREN.
8 Hans hjärta är fast, han skall inte vara rädd, förrän han ser sin längtan efter sina fiender.
9 Han skingrade, han gav åt de fattiga; hans rättfärdighet består för evigt; hans horn skall upphöjas med ära.
10 De ogudaktiga skola se det och bedrövas; han skall gnissla med sina tänder och smälta bort, de ogudaktigas begär skall förgås.

KAPITEL 113

1 Prisa HERREN. Prisa, I HERRENS tjänare, prisa HERRENS namn.
2 Lovat vare HERRENS namn från nu och i evighet.
3 Från solens uppgång till dess nedgång skall Herrens namn prisas.
4 Herren är hög över alla folk, och hans härlighet över himlen.
5 Vem är lik HERREN, vår Gud, som bor i det höga,
6 som ödmjukar sig för att se det som är i himlen och på jorden!
7 Han reser upp de fattiga ur stoftet och lyfter upp de fattiga ur dynghögen;
8 för att han kan sätta honom med furstar, ja, med hans folks furstar.
9 Han låter den ofruktiga kvinnan hålla hus och vara en glad barnmor. Prisa HERREN.

KAPITEL 114

1 När Israel drog ut ur Egypten, Jakobs hus från ett folk med främmande språk;
2 Juda var hans helgedom och Israel hans välde.
3 Havet såg det och flydde; Jordan drevs tillbaka.
4 Bergen hoppade som baggar, och de små kullarna som lamm.
5 Vad hände med dig, du hav, att du flydde? du Jordan, att du drevs tillbaka?
6 I berg, som ni hoppade över som baggar; och ni små kullar, som lamm?
7 Bäva, du jord, för Herrens ansikte, för Jakobs Guds ansikte;
8 som förvandlade klippan till ett stående vatten, flintan till en vattenkälla.

KAPITEL 115

1 Inte oss, HERRE, inte oss, utan ge ditt namn ära, för din nåd och för din sannings skull.
2 Varför skulle hedningarna säga: Var är nu deras Gud?
3 Men vår Gud är i himlen; han har gjort allt som han behagar.
4 Deras avgudar är silver och guld, ett verk av människors händer.
5 De har mun, men de talar inte; ögon har de, men de ser inte.
6 De har öron, men de hör inte; näsor har de, men de luktar inte.
7 De har händer, men de hanterar inte; fötter har de, men de går inte, och de talar inte genom deras strupe.
8 De som gör dem är lika dem; så är var och en som litar på dem.
9 O Israel, lita på HERREN, han är deras hjälp och deras sköld.
10 Arons hus, lita på HERREN, han är deras hjälp och deras sköld.
11 I som fruktar HERREN, lita på HERREN; han är deras hjälp och deras sköld.
12 Herren har tänkt på oss; han skall välsigna oss; han skall välsigna Israels hus; han skall välsigna Arons hus.
13 Han skall välsigna dem som fruktar HERREN, både små och stora.
14 Herren skall föröka dig mer och mer, du och dina barn.
15 I ären välsignade av HERREN, som skapade himmel och jord.
16 Himlen, ja, himlen är HERRENS, men jorden har han givit åt människornas barn.
17 De döda prisar inte HERREN, inte heller alla som går ner till tystnaden.
18 Men vi skola välsigna HERREN från och med nu och för alltid. Prisa HERREN.

KAPITEL 116

1 Jag älskar HERREN, ty han har hört min röst och mina åkallanden.
2 Eftersom han har böjt sitt öra till mig, därför vill jag åkalla honom så länge jag lever.
3 Dödens sorger omringade mig, och helvetets plågor kom över mig: jag fann nöd och sorg.
4 Då åkallade jag HERRENS namn; O HERRE, jag ber dig, rädda min själ.
5 Nådig är HERREN och rättfärdig; ja, vår Gud är barmhärtig.
6 Herren bevarar de enkla: jag blev förnedrad, och han hjälpte mig.
7 Vänd tillbaka till din vila, min själ; ty HERREN har handlat välvilligt mot dig.
8 Ty du har räddat min själ från döden, mina ögon från tårar och mina fötter från att falla.
9 Jag vill vandra inför HERRENS ansikte i de levandes land.
10 Jag trodde, därför har jag talat: jag var mycket bedrövad.
11 Jag sade i min hast: Alla människor är lögnare.
12 Vad skall jag ge Herren för alla hans välgöranden mot mig?
13 Jag vill ta frälsningens bägare och åkalla HERRENS namn.
14 Jag skall nu betala mina löften åt HERREN inför hela hans folk.
15 Dyrbar i HERRENS ögon är hans heligas död.
16 Herre, jag är sannerligen din tjänare; Jag är din tjänare och din tjänarinnas son; du har löst mina band.
17 Jag skall frambära ett tackoffer åt dig och åkalla HERRENS namn.
18 Jag skall betala mina löften till HERREN nu inför hela hans folk,
19 I förgårdarna till HERRENS hus, mitt ibland dig, Jerusalem. Prisa HERREN.

KAPITEL 117

1 Lova HERREN, alla folk, prisa honom, alla folk.
2 Ty hans barmhärtighet är stor mot oss, och HERRENS sanning består evinnerligen. Prisa HERREN.

KAPITEL 118

1 Tacka HERREN; ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.
2 Låt nu Israel säga att hans nåd varar evinnerligen.
3 Må nu Arons hus säga att hans nåd varar evinnerligen.
4 Låt nu dem som frukta HERREN säga: att hans nåd varar evinnerligen.
5 Jag påkallade HERREN i nöd; HERREN svarade mig och ställde mig på en stor plats.
6 HERREN är vid min sida; Jag fruktar inte: vad kan en människa göra mot mig?
7 HERREN tar min del med dem som hjälper mig; därför skall jag se min lust hos dem som hatar mig.
8 Det är bättre att förtrösta på HERREN än att förtrösta på människor.
9 Det är bättre att förtrösta på HERREN än att förtrösta på furstar.
10 Alla folk omringade mig, men i HERRENS namn vill jag förgöra dem.
11 De omringade mig; ja, de omringade mig, men i HERRENS namn skall jag förgöra dem.
12 De omringade mig som bin; de är släckta som eld av törne, ty i HERRENS namn skall jag förgöra dem.
13 Du har slagit sår på mig, så att jag skulle falla, men HERREN hjälpte mig.
14 Herren är min styrka och sång, och han har blivit min räddning.
15 Glädjens och frälsningens röst hörs i de rättfärdigas hyddor: Herrens högra hand gör tappert.
16 HERRENS högra hand är upphöjd, HERRENS högra hand gör tappert.
17 Jag skall inte dö utan leva och förkunna HERRENS gärningar.
18 Herren har tukta mig hårt, men han har inte överlämnat mig till döden.
19 Öppna rättfärdighetens portar för mig, jag vill gå in i dem och prisa HERREN.
20 Denna HERRENS port, in i vilken de rättfärdiga skall gå in.
21 Jag vill prisa dig, ty du har hört mig och blivit min räddning.

22 Den sten som byggmästarna vägrade har blivit hörnets huvudsten.
23 Detta är HERRENS gärning; det är fantastiskt i våra ögon.
24 Detta är den dag som HERREN har gjort; vi kommer att glädjas och glädjas över det.
25 Rädda nu, jag ber dig, HERRE: O HERRE, jag ber dig, sänd nu välstånd.
26 Välsignad vare han som kommer i HERRENS namn: vi har välsignat dig ur HERRENS hus.
27 Gud är HERREN, som har visat oss ljus; bind offret med snören ända till altarets horn.
28 Du är min Gud, och jag vill prisa dig; du är min Gud, jag vill upphöja dig.
29 Tacka HERREN; ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.

KAPITEL 119

1 ALEPH. Saliga är de orena på vägen, som vandrar i HERRENS lag.
2 Saliga är de som bevara hans vittnesbörd och som söker honom av hela hjärtat.
3 De gör inte heller någon orättfärdighet, de vandrar på hans vägar.
4 Du har befallt oss att flitigt hålla dina föreskrifter.
5 O att mina vägar var riktade för att hålla dina stadgar!
6 Då ska jag inte skämmas, när jag tar hänsyn till alla dina bud.
7 Jag vill prisa dig med ett uppriktigt hjärta, när jag har lärt mig dina rättfärdiga domar.
8 Jag vill hålla dina stadgar, överge mig inte helt.
9 BETH. Med vad skall en ung man rena sin väg? genom att ta akt på det enligt ditt ord.
10 Av hela mitt hjärta har jag sökt dig, låt mig inte vandra bort från dina bud.
11 Ditt ord har jag gömt i mitt hjärta, för att jag inte skulle synda mot dig.
12 Välsignad är du, HERRE, lär mig dina stadgar.
13 Med mina läppar har jag förkunnat alla domar i din mun.
14 Jag har fröjt mig över dina vittnesbörds väg, lika mycket som över all rikedom.
15 Jag vill begrunda dina befallningar och se till dina vägar.
16 Jag vill glädja mig i dina stadgar, jag ska inte glömma ditt ord.
17 GIMEL. Handla välvilligt mot din tjänare, så att jag får leva och hålla ditt ord.
18 Öppna mina ögon, så att jag kan se förunderliga ting ur din lag.
19 Jag är en främling på jorden; dölj inte dina bud för mig.
20 Min själ brister av den längtan som den alltid har efter dina domar.
21 Du har tillrättavisat de högmodiga som är förbannade, som villfara från dina bud.
22 Ta bort smälek och förakt från mig; ty jag har bevarat dina vittnesbörd.
23 Även furstar satt och talade emot mig, men din tjänare övervägde dina stadgar.
24 Och dina vittnesbörd är min glädje och mina rådgivare.
25 DALETH. Min själ håller fast vid stoftet; gör mig levande enligt ditt ord.
26 Jag har förkunnat mina vägar, och du har hört mig; lär mig dina stadgar.
27 Låt mig förstå dina buds väg; så skall jag tala om dina under.
28 Min själ smälter av tyngd; styrka mig enligt ditt ord.
29 Ta bort lögnens väg från mig, och ge mig din lag nådigt.
30 Jag har valt sanningens väg, dina domar har jag lagt fram för mig.
31 Jag har hållit fast vid dina vittnesbörd: O HERRE, gör mig inte på skam.
32 Jag vill springa dina buds väg, när du vidgar mitt hjärta.
33 HAN. Lär mig, HERRE, dina stadgars väg; och jag skall behålla det intill slutet.
34 Ge mig förstånd, så skall jag hålla din lag; ja, jag ska iaktta det av hela mitt hjärta.
35 Låt mig gå på dina buds väg; ty däri har jag glädje.
36 Böj mitt hjärta till dina vittnesbörd och inte till girighet.
37 Vänd bort mina ögon från att se fåfänga; och gör mig livlig på din väg.
38 Håll fast vid ditt ord till din tjänare, som är hängiven åt din fruktan.
39 Vänd bort min smälek som jag fruktar, ty dina domar är goda.
40 Se, jag har längtat efter dina bud; gör mig levande i din rättfärdighet.
41 VAU. Låt också din barmhärtighet komma över mig, HERRE, din frälsning, enligt ditt ord.
42 Så skall jag ha vad jag kan svara den som hånar mig, ty jag litar på ditt ord.
43 Och ta inte sanningens ord helt ur min mun; ty jag har hoppats på dina domar.
44 Så skall jag alltid hålla din lag i evighet och evighet.
45 Och jag skall vandra i frihet, ty jag söker efter dina bud.
46 Jag vill tala om dina vittnesbörd inför kungar, och jag ska inte skämmas.
47 Och jag skall glädjas åt dina bud, som jag har älskat.
48 Och jag skall lyfta mina händer till dina bud, som jag har älskat; och jag skall begrunda dina stadgar.
49 ZAIN. Kom ihåg ordet till din tjänare, som du låtit mig hoppas på.
50 Detta är min tröst i min nöd: ty ditt ord har gjort mig levande.
51 De högmodiga hånade mig mycket, men jag har inte avstått från din lag.
52 Jag kom ihåg dina gamla domar, HERRE; och har tröstat mig själv.
53 Skräck har gripit tag i mig för de ogudaktiga som överger din lag.
54 Dina stadgar har varit mina sånger i mitt vallfärdshus.
55 Jag har kommit ihåg ditt namn, HERRE, om natten och hållit din lag.
56 Detta hade jag, eftersom jag höll dina bud.
57 CHETH. Du är min del, HERRE, jag har sagt att jag skulle hålla dina ord.
58 Jag bad din nåd av hela mitt hjärta; var mig nådig enligt ditt ord.
59 Jag tänkte på mina vägar och vände mina fötter till dina vittnesbörd.
60 Jag skyndade mig och dröjde inte med att hålla dina bud.
61 De ogudaktigas förband har rövat mig, men jag har inte glömt din lag.

62 Vid midnatt ska jag stå upp för att tacka dig för dina rättfärdiga domar.
63 Jag är en följeslagare med alla dem som fruktar dig och med dem som håller dina bud.
64 Jorden, HERRE, är full av din nåd; lär mig dina stadgar.
65 TETH. Du har gjort väl mot din tjänare, HERRE, enligt ditt ord.
66 Lär mig gott omdöme och kunskap, ty jag har trott på dina bud.
67 Innan jag blev bedrövad gick jag vilse, men nu har jag hållit ditt ord.
68 Du är god och gör gott; lär mig dina stadgar.
69 De högmodiga har förfalskat en lögn mot mig, men jag vill hålla dina bud av hela mitt hjärta.
70 Deras hjärta är fett som fett; men jag har glädje i din lag.
71 Det är bra för mig att jag har blivit lidande; för att jag skulle lära mig dina stadgar.
72 Din muns lag är bättre för mig än tusentals guld och silver.
73 JOD. Dina händer har gjort mig och format mig; ge mig förstånd, så att jag kan lära mig dina bud.
74 De som fruktar dig kommer att glädja sig när de ser mig; ty jag har hoppats på ditt ord.
75 Jag vet, HERRE, att dina domar är rättvisa, och att du i trofasthet har plågat mig.
76 Låt, jag ber dig, din barmhärtighet vara till min tröst, enligt ditt ord till din tjänare.
77 Låt din ömma nåd komma över mig, så att jag må leva, ty din lag är min behag.
78 Låt de högmodiga bliva på skam; ty de handlade orättvist mot mig utan anledning, men jag vill begrunda dina bud.
79 Må de som fruktar dig vända sig till mig och de som har känt dina vittnesbörd.
80 Låt mitt hjärta vara sunt i dina stadgar; att jag inte skäms.
81 CAPH. Min själ mattas av din frälsning, men jag hoppas på ditt ord.
82 Mina ögon saknar för ditt ord, när de säger: När vill du trösta mig?
83 Ty jag har blivit som en flaska i röken; men jag glömmer inte dina stadgar.
84 Hur många är din tjänares dagar? när vill du döma dem som förfölja mig?
85 De högmodiga har grävt gropar åt mig, som inte är efter din lag.
86 Alla dina bud är trofasta: de förföljer mig orättvist; hjälp mig.
87 De hade nästan förtärt mig på jorden; men jag övergav inte dina bud.
88 Lev mig efter din nåd; så skall jag bevara din muns vittnesbörd.
89 LAMAD. För evigt, HERRE, är ditt ord fast i himlen.
90 Din trofasthet varar från släkte till släkte; du har grundat jorden, så att den förblir.
91 De förblir i dag enligt dina rätter, ty alla äro dina tjänare.
92 Om inte din lag hade varit mina njutningar, skulle jag då ha gått under i min nöd.
93 Jag ska aldrig glömma dina befallningar, ty med dem har du gjort mig levande.
94 Jag är din, rädda mig; ty jag har sökt dina bud.
95 De ogudaktiga har väntat på att jag ska förgöra mig, men jag vill ta hänsyn till dina vittnesbörd.
96 Jag har sett slutet på all fullkomlighet, men ditt bud är mycket brett.
97 MEM. O vad jag älskar din lag! det är min meditation hela dagen.
98 Genom dina bud har du gjort mig klokare än mina fiender, ty de är alltid med mig.
99 Jag har mer förstånd än alla mina lärare, ty dina vittnesbörd är min meditation.
100 Jag förstår mer än de gamla, eftersom jag håller dina föreskrifter.
101 Jag har avhållit mina fötter från all ond väg, för att jag skulle hålla ditt ord.
102 Jag har inte avvikit från dina domar, ty du har lärt mig.
103 Hur ljuva är dina ord för min smak! ja, sötare än honung för min mun!
104 Genom dina bud får jag förstånd, därför hatar jag alla falska vägar.
105 NUN. Ditt ord är en lampa för mina fötter och ett ljus för min stig.
106 Jag har svurit, och jag skall fullgöra det, att jag skall hålla dina rättfärdiga domar.
107 Jag är mycket bedrövad; gör mig levande, HERRE, enligt ditt ord.
108 Jag ber dig, ta emot min muns frivilliga offer, HERRE, och lär mig dina domar.
109 Min själ är ständigt i min hand, men jag glömmer inte din lag.
110 De ogudaktiga har lagt en snara för mig, men jag vilade inte från dina befallningar.
111 Dina vittnesbörd har jag tagit till arv för evigt, ty de är mitt hjärtas fröjd.
112 Jag har böjt mitt hjärta till att alltid hålla dina stadgar, intill änden.
113 SAMECH. Jag hatar fåfänga tankar, men din lag älskar jag.
114 Du är mitt gömställe och min sköld; jag hoppas på ditt ord.
115 Gå bort från mig, I ogärningsmän, ty jag vill hålla min Guds bud.
116 Uppehåll mig enligt ditt ord, så att jag må leva, och låt mig inte skämmas över mitt hopp.
117 Håll dig uppe på mig, så kommer jag att vara säker, och jag skall alltid akta dig för dina stadgar.
118 Du har trampat ner alla dem som villfara från dina stadgar, ty deras svek är lögn.
119 Du fördriver alla ogudaktiga på jorden som slagg; därför älskar jag dina vittnesbörd.
120 Mitt kött bävar av fruktan för dig; och jag är rädd för dina domar.
121 AIN. Jag har gjort rätt och rättvisa; överlåt mig inte åt mina förtryckare.
122 Var säker för din tjänare för gott; låt inte de högmodiga förtrycka mig.
123 Mina ögon saknar för din frälsning och för din rättfärdighets ord.
124 Handla med din tjänare efter din nåd, och lär mig dina stadgar.
125 Jag är din tjänare; ge mig förstånd, så att jag kan känna dina vittnesbörd.

126 Det är dags för dig, HERRE, att arbeta, ty de har gjort din lag ogiltig.
127 Därför älskar jag dina bud över guld; ja, över fint guld.
128 Därför anser jag att alla dina föreskrifter angående allt är rätta; och jag hatar alla falska sätt.
129 PE. Dina vittnesbörd är underbara: därför bevarar min själ dem.
130 Dina ords ingång ger ljus; den ger förståelse åt de enkla.
131 Jag öppnade min mun och flämtade, ty jag längtade efter dina bud.
132 Se på mig och var mig barmhärtig, som du brukar göra mot dem som älskar ditt namn.
133 Ordna mina steg i ditt ord, och låt ingen orättfärdighet råda över mig.
134 Fräls mig från människors förtryck, så skall jag hålla dina befallningar.
135 Låt ditt ansikte lysa över din tjänare; och lär mig dina stadgar.
136 Vattenfloder rinner ner för mina ögon, ty de håller inte din lag.
137 TZADDI. Rättfärdig är du, HERRE, och rättfärdiga är dina domar.
138 Dina vittnesbörd som du har befallt är rättfärdiga och mycket trogna.
139 Min iver har förtärt mig, ty mina fiender har glömt dina ord.
140 Ditt ord är mycket rent, därför älskar din tjänare det.
141 Jag är liten och föraktad, men glöm inte dina befallningar.
142 Din rättfärdighet är en evig rättfärdighet, och din lag är sanningen.
143 Nöd och ångest har gripit tag i mig, men dina bud är mina behag.
144 Dina vittnesbörds rättfärdighet är evig; ge mig förstånd, så skall jag leva.
145 KOPH. Jag grät av hela mitt hjärta; hör mig, HERRE! Jag vill hålla dina stadgar.
146 Jag ropade till dig; rädda mig, så skall jag bevara dina vittnesbörd.
147 Jag hindrade morgonen att gry och ropade: Jag hoppades på ditt ord.
148 Mina ögon hindrar nattvakterna, så att jag kan begrunda ditt ord.
149 Hör min röst efter din nåd: O HERRE, gör mig levande efter din dom.
150 De närma sig som följer efter olycka: de är långt ifrån din lag.
151 Du är nära, HERRE; och alla dina bud är sanning.
152 Angående dina vittnesbörd har jag vetat förr att du har grundat dem för evigt.
153 RESH. Beakta min elände och rädda mig, ty jag glömmer inte din lag.
154 För min sak och rädda mig; gör mig levande enligt ditt ord.
155 Frälsningen är långt ifrån de ogudaktiga, ty de söker inte dina stadgar.
156 Stor är din barmhärtighet, HERRE; gör mig levande efter dina domar.
157 Många är mina förföljare och mina fiender; men jag avstår inte från dina vittnesbörd.
158 Jag såg överträdarna och blev bedrövad; ty de höll inte ditt ord.
159 Tänk på huru jag älskar dina bud; gör mig levande, HERRE, efter din nåd.
160 Ditt ord är sant från början, och var och en av dina rättfärdiga domar består i evighet.
161 SCHIN. Hövdar har förföljt mig utan anledning, men mitt hjärta är rädd för ditt ord.
162 Jag gläds åt ditt ord, som en som finner stort byte.
163 Jag hatar och avskyr lögn, men din lag älskar jag.
164 Sju gånger om dagen prisar jag dig för dina rättfärdiga domar.
165 Stor frid har de som älskar din lag, och ingenting skall förarga dem.
166 HERRE, jag har hoppats på din frälsning och gjort dina bud.
167 Min själ har bevarat dina vittnesbörd; och jag älskar dem otroligt mycket.
168 Jag har hållit dina befallningar och dina vittnesbörd, ty alla mina vägar är inför dig.
169 TAU. Låt mitt rop närma sig inför dig, HERRE; ge mig förstånd enligt ditt ord.
170 Låt min bön komma inför dig, rädda mig enligt ditt ord.
171 Mina läppar skola lovprisa, när du lärde mig dina stadgar.
172 Min tunga skall tala om ditt ord, ty alla dina bud är rättfärdighet.
173 Låt din hand hjälpa mig; ty jag har utvalt dina bud.
174 Jag har längtat efter din frälsning, HERRE; och din lag är min njutning.
175 Låt min själ leva, så skall den prisa dig; och låt dina domar hjälpa mig.
176 Jag har gått vilse som ett förlorat får; sök din tjänare; ty jag glömmer inte dina bud.

KAPITEL 120

1 (En sång av grader.) I min nöd ropade jag till HERREN, och han hörde mig.
2 Rädda min själ, HERRE, från lögnaktiga läppar och från en svekfull tunga.
3 Vad skall du få? eller vad skall man göra dig, du falska tunga?
4 De mäktigas skarpa pilar, med kol av enbär.
5 Ve mig, att jag bor i Mesek, att jag bor i Kedars tält!
6 Min själ har länge bott hos den som hatar frid.
7 Jag är för fred, men när jag talar, är de för krig.

KAPITEL 121

1 (En sång av grader.) Jag vill lyfta mina ögon till bergen, varifrån kommer min hjälp.
2 Min hjälp kommer från HERREN, som skapade himmel och jord.
3 Han skall inte låta din fot röra sig; den som bevarar dig slumrar inte.
4 Se, den som bevarar Israel skall varken slumra eller sova.
5 Herren är din väktare, Herren är din skugga på din högra hand.
6 Solen skall inte slå dig om dagen, inte heller månen om natten.

7 Herren skall bevara dig från allt ont; han skall bevara din själ.
8 HERREN skall bevara din ut- och ingång från nu och till evig tid.

KAPITEL 122

1 (En sång av Davids grader.) Jag blev glad när de sade till mig: Låt oss gå in i HERRENS hus.
2 Våra fötter skola stå inom dina portar, Jerusalem.
3 Jerusalem är byggt som en stad som är kompakt:
4 Dit stammarna går upp, HERRENS stammar, till Israels vittnesbörd, för att tacka HERRENS namn.
5 Ty det är satta domstroner, Davids huss troner.
6 Be om fred i Jerusalem: de som älskar dig ska ha framgång.
7 Frid vare inom dina murar och välstånd inom dina palats.
8 För mina bröders och kamraters skull vill jag nu säga: Frid vare inom dig.
9 För Herrens, vår Guds hus, vill jag söka ditt bästa.

KAPITEL 123

1 (En sång av grader.) Till dig lyfter jag upp mina ögon, du som bor i himlen.
2 Se, som tjänarnas ögon ser på sina herrars hand, och som en jungfrus ögon på hennes älskarinnas hand; så vänta våra ögon på HERREN, vår Gud, tills han förbarmar sig över oss.
3 Förbarma dig över oss, HERRE, förbarma dig över oss, ty vi äro mycket uppfyllda av förakt.
4 Vår själ är ytterst uppfylld av hån från dem som är lugna och av de högmodigas förakt.

KAPITEL 124

1 (En sång av Davids grader.) Om det inte hade varit HERREN som var på vår sida, må nu Israel säga;
2 Om det inte hade varit Herren som var på vår sida, när människor reste sig mot oss:
3 Då hade de snabbt uppslukt oss, när deras vrede upptändes mot oss.
4 Då hade vattnet översvämmat oss, strömmen hade gått över vår själ:
5 Då hade det stolta vattnet gått över vår själ.
6 Lovad vare HERREN, som inte har gett oss som ett byte åt deras tänder.
7 Vår själ har undkommit som en fågel ur fågelfäktarnas snara: snaran är bruten, och vi har undkommit.
8 Vår hjälp är i HERRENS namn, som skapade himmel och jord.

KAPITEL 125

1 (En sång av grader.) De som förtröstar på HERREN skola vara som Sions berg, som inte kan ryckas utan förblir för evigt.
2 Såsom bergen är runt Jerusalem, så är HERREN runt om sitt folk från och med nu till evig tid.
3 Ty de ogudaktigas stav skall inte vila på de rättfärdigas lott; att de rättfärdiga inte räcker ut sina händer till orättfärdighet.
4 Gör gott, HERRE, mot dem som är goda och mot dem som är uppriktiga i sina hjärtan.
5 De som viker av på sina krokiga vägar, dem skall HERREN föra ut med dem som utövar orättfärdighet, men frid skall vara över Israel.

KAPITEL 126

1 (En sång av grader.) När HERREN åter vände Sions fångenskap, var vi som de som drömde.
2 Då blev vår mun full av skratt och vår tunga av sång; då sade de bland hedningarna: "HERREN har gjort stora ting mot dem."
3 HERREN har gjort stora ting mot oss; varav vi är glada.
4 Återvänd vår fångenskap, HERRE, såsom bäckarna i söder.
5 De som sår med tårar skola skörda med glädje.
6 Den som går ut och gråter och bär dyrbar säd, han skall utan tvivel komma tillbaka med glädje och bära sina kärvar med sig.

KAPITEL 127

1 (En sång av grader för Salomo.) Om inte Herren bygger huset, arbetar de förgäves som bygger det; om inte Herren bevarar staden, vaknar väktaren förgäves.
2 Det är fåfängt för eder att stå upp tidigt, att sitta uppe sent, att äta sorgernas bröd; ty så ger han sin älskade sömn.
3 Se, barn är HERRENS arvedel, och moderlivets frukt är hans lön.
4 Som pilar är i en mäktig mans hand; så är det med ungdomens barn.
5 Lycklig är den man som har sitt koger fullt av dem; de skola inte skämmas, utan de skola tala med fienderna i porten.

KAPITEL 128

1 (En sång av grader.) Salig är var och en som fruktar HERREN; som vandrar på hans vägar.
2 Ty du skall äta dina händers möda; lycklig skall du vara, och det skall gå dig väl.
3 Din hustru ska vara som en fruktbar vinstock vid sidorna av ditt hus: dina barn som olivväxter runt ditt bord.
4 Se, så skall den man bli välsignad som fruktar HERREN.
5 HERREN skall välsigna dig från Sion, och du skall se det goda i Jerusalem alla ditt livs dagar.
6 Ja, du skall se dina barns barn och frid över Israel.

KAPITEL 129

1 (En sång av grader.) Många gånger har de plågat mig från min ungdom, må Israel nu säga:
2 Många gånger har de plågat mig från min ungdom, men de har inte övervunnit mig.
3 Plöjarna plöjde på min rygg, de förlängde sina fåror.
4 HERREN är rättfärdig, han har klippt sönder de ogudaktigas linor.
5 Låt dem alla som hatar Sion komma på skam och vända tillbaka.
6 Låt dem vara som gräset på hustaken, som vissnar innan det växer upp.

7 Varmed klipparen inte fyller sin hand; inte heller den som binder skär sin barm.
8 Inte heller de som går förbi säger: "Herrens välsignelse vare över dig; vi välsigna dig i HERRENS namn."

KAPITEL 130

1 (En sång av grader.) Ur djupet har jag ropat till dig, HERRE.
2 Herre, hör min röst: låt dina öron lyssna på mina åkallandens röst.
3 Om du, HERRE, lägger märke till orättfärdigheter, Herre, vem skall bestå?
4 Men det finns förlåtelse hos dig, så att du må fruktas.
5 Jag väntar på HERREN, min själ väntar, och på hans ord hoppas jag.
6 Min själ väntar på Herren mer än de som vakar på morgonen; jag säger, mer än de som vakar på morgonen.
7 Låt Israel hoppas på HERREN, ty hos HERREN är barmhärtighet, och hos honom är riklig förlösning.
8 Och han skall förlösa Israel från alla hans missgärningar.

KAPITEL 131

1 (En sång av Davids grader.) HERRE, mitt hjärta är inte högmodigt, och mina ögon är inte upphöjda; inte heller övar jag mig i stora saker eller i saker som är för höga för mig.
2 Sannerligen, jag har uppfört mig och lugnat mig, som ett barn som är avvänt från sin moder; min själ är som ett avvandat barn.
3 Låt Israel hoppas på HERREN hädanefter och för alltid.

KAPITEL 132

1 En sång om grader. HERRE, kom ihåg David och alla hans lidanden.
2 Huru han svor åt HERREN och lovade åt Jakobs väldige Gud;
3 Jag vill inte komma in i mitt hus tabernakel och inte gå upp i min säng;
4 Jag vill inte ge sömn åt mina ögon, eller sömn åt mina ögonlock,
5 Tills jag finner en plats åt HERREN, en boning åt Jakobs mäktige Gud.
6 Se, vi hörde det i Efrata; vi fann det på skogsmarken.
7 Vi skola gå in i hans tabernakel, vi skola tillbe vid hans fotpall.
8 Stå upp, HERRE, till din vila; du och din styrkas ark.
9 Må dina präster vara klädda i rättfärdighet; och låt dina heliga jubla.
10 För din tjänare Davids skull vänd inte bort din smordes ansikte.
11 Herren har i sanning svurit åt David; han kommer inte att vända sig från det; Av din kropps frukt skall jag sätta på din tron.
12 Om dina barn vill hålla mitt förbund och mitt vittnesbörd som jag ska undervisa dem om, ska deras barn också sitta på din tron för evigt.
13 Ty HERREN har utvalt Sion; han har begärt det till sin boning.
14 Detta är min vila för evigt: här vill jag bo; ty jag har önskat det.
15 Jag vill rikligt välsigna hennes försörjning, jag skall mätta hennes fattiga med bröd.
16 Och jag skall klä hennes präster med frälsning, och hennes heliga skola jubla högt.
17 Där skall jag låta Davids horn knoppa; jag har satt en lampa åt min smorde.
18 Hans fiender skall jag klä med skam, men över honom skall hans krona blomstra.

KAPITEL 133

1 (En sång av Davids grader.) Se, hur gott och hur trevligt det är för bröder att bo tillsammans i enhet!
2 Det är som den dyrbara salvan på huvudet, som rinner ner på skägget, ja, Arons skägg;
3 Som Hermons dagg och som dagg som sänkte sig över Sions berg; ty där bjöd HERREN välsignelsen, livet för evigt.

KAPITEL 134

1 (En sång av grader.) Se, lova HERREN, alla I HERRENS tjänare, som om natten står i HERRENS hus.
2 Lyft upp dina händer i helgedomen och prisa HERREN.
3 Herren, som gjorde himmel och jord, välsigne dig från Sion.

KAPITEL 135

1 Prisa HERREN. Prisa HERRENS namn; prisa honom, I HERRENS tjänare!
2 I som står i HERRENS hus, i förgårdarna till vår Guds hus,
3 Prisa HERREN; ty HERREN är god; lovsjung hans namn; för det är trevligt.
4 Ty HERREN har utvalt Jakob åt sig och Israel till sin egendom.
5 Ty jag vet att Herren är stor, och att vår Herre är över alla gudar.
6 Allt vad HERREN behagade, det gjorde han i himmelen och på jorden, i haven och på alla djupa platser.
7 Han låter ångorna stiga upp från jordens ändar; han gör blixtar för regnet; han för vinden ut ur sina skattkammare.
8 som slog de förstfödda i Egypten, både av människor och djur.
9 Du som sände tecken och under mitt ibland dig, Egypten, över Farao och alla hans tjänare.
10 som slog stora folk och dödade mäktiga kungar;
11 Sihon, amoriternas kung, och Og, kungen i Basan, och alla Kanaans kungadömen.
12 Och de gav sitt land till arvedel, en arvedel åt sitt folk Israel.
13 Ditt namn, HERRE, består för evigt; och din åminnelse, HERRE, från släkte till släkte.
14 Ty HERREN skall döma sitt folk, och han skall omvända sig från sina tjänare.
15 Hedningarnas avgudar är silver och guld, ett verk av människors händer.
16 De har mun, men de talar inte; ögon har de, men de ser inte;

17 De har öron, men de hör inte; inte heller finns det något andetag i deras mun.
18 De som gör dem är som dem; så är var och en som förtröstar på dem.
19 Lova Herren, du Israels hus, lova HERREN, du Arons hus!
20 Lova HERREN, du Levis hus! I som fruktar HERREN, lova HERREN.
21 Lovad vare HERREN från Sion, som bor i Jerusalem. Prisa HERREN.

KAPITEL 136

1 Tacka HERREN; ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.
2 Tacka gudarnas Gud, ty hans nåd varar evinnerligen.
3 Tacka herrarnas Herre, ty hans nåd varar evinnerligen.
4 För den som ensam gör stora under, ty hans nåd varar evinnerligen.
5 Till den som med vishet skapade himlen, ty hans nåd varar evinnerligen.
6 Till den som utbredde jorden över vattnet, ty hans nåd varar evinnerligen.
7 Till honom som gjorde stora ljus, ty hans nåd varar evinnerligen.
8 Solen ska råda om dagen, ty hans nåd varar evinnerligen.
9 Månen och stjärnorna ska härska om natten, ty hans nåd varar evinnerligen.
10 För honom som slog Egypten med sin förstfödda, ty hans nåd varar evinnerligen.
11 Och förde Israel ut ur dem, ty hans nåd varar evinnerligen.
12 Med stark hand och utsträckt arm, ty hans nåd varar evinnerligen.
13 Till honom som delade Röda havet i delar, ty hans nåd varar evinnerligen.
14 och lät Israel gå igenom det, ty hans nåd varar evinnerligen.
15 Men han störtade Farao och hans här i Röda havet, ty hans nåd varar evinnerligen.
16 Till honom som förde sitt folk genom öknen, ty hans nåd varar evinnerligen.
17 Till honom som slog stora kungar, ty hans nåd varar evinnerligen.
18 Och dräpte berömda kungar, ty hans nåd varar evinnerligen.
19 Sihon, amoriternas kung, ty hans nåd varar evinnerligen.
20 Och Og, kungen i Basan, ty hans nåd varar evinnerligen.
21 och gav deras land till arvedel, ty hans nåd varar evinnerligen.
22 Ja, en arvedel åt Israel, hans tjänare, ty hans nåd varar evinnerligen.
23 som kom ihåg oss i vårt låga land, ty hans nåd varar evinnerligen.
24 Och han har förlöst oss från våra fiender, ty hans nåd varar evinnerligen.
25 som ger mat åt allt kött, ty hans nåd varar evinnerligen.
26 Tacka himmelens Gud, ty hans nåd varar evinnerligen.

KAPITEL 137

1 Vid Babylons floder, där satte vi oss, ja, vi grät, när vi kom ihåg Sion.
2 Vi hängde våra harpor på pilarna mitt i dem.
3 Ty där krävde de som förde oss bort i fångenskap av oss en sång; och de som förtvivlade oss krävde glädje av oss och sade: Sjung oss en av Sions sånger.
4 Hur skall vi sjunga HERRENS sång i ett främmande land?
5 Om jag glömmer dig, Jerusalem, låt min högra hand glömma hennes list.
6 Om jag inte kommer ihåg dig, så låt min tunga hålla fast vid min mun; om jag inte föredrar Jerusalem framför min största glädje.
7 Kom ihåg, HERRE, Edoms barn på Jerusalems dag; som sade: "Skjut upp det, riv det ända till dess grund."
8 Du Babylons dotter, du som ska förgöras; lycklig skall han vara, som belönar dig såsom du har tjänat oss.
9 Lycklig är den som tar och slår dina små mot stenarna.

KAPITEL 138

1 (En psalm av David.) Jag vill prisa dig av hela mitt hjärta; inför gudarna vill jag lovsjunga dig.
2 Jag vill tillbe till ditt heliga tempel och prisa ditt namn för din nåd och för din sanning, ty du har upphöjt ditt ord över allt ditt namn.
3Den dag jag ropade svarade du mig och stärkte mig med kraft i min själ.
4 Alla jordens kungar skola prisa dig, HERRE, när de hör din muns ord.
5 Ja, de skola sjunga på HERRENS vägar, ty stor är HERRENS härlighet.
6 Även om Herren är hög, ser han ändå till de ödmjuka, men de högmodiga känner han på avstånd.
7 Även om jag vandrar mitt i nöd, skall du ge mig liv; du skall räcka ut din hand mot mina fienders vrede, och din högra hand skall frälsa mig.
8 HERREN skall fullborda det som angår mig: din nåd, HERRE, varar evinnerligen; överge inte dina egna händers verk.

KAPITEL 139

1 (Till sångaren, en Davids psalm.) Herre, du har sökt mig och känt mig.
2 Du känner min nedstämdhet och mitt uppror, du förstår min tanke på långt håll.
3 Du går runt min stig och min liggande, och du är förtrogen med alla mina vägar.
4 Ty det finns inte ett ord på min tunga, utan se, HERRE, du vet det helt och hållet.
5 Du har omringat mig bakom och framför mig och lagt din hand på mig.
6 Sådan kunskap är för underbar för mig; den är hög, jag kan inte nå den.
7 Vart ska jag gå från din ande? eller vart skall jag fly från ditt ansikte?
8 Om jag stiger upp till himlen, är du där; om jag bäddar i helvetet, se, du är där.
9 Om jag tar morgonens vingar och bor i havets yttersta delar;

10 Även där skall din hand leda mig, och din högra hand skall hålla mig.
11 Om jag säger: Visserligen ska mörkret täcka mig; till och med natten skall vara ljus om mig.
12 Ja, mörkret döljer inte för dig; men natten lyser som dagen: mörkret och ljuset är båda lika för dig.
13 Ty du har tagit mina tyglar i besittning, du har täckt mig i min moders sköte.
14 Jag vill prisa dig; ty jag är fruktansvärt och underbart skapad. Underbara är dina gärningar; och det vet min själ rätt väl.
15 Min egendom var inte gömd för dig, när jag blev gjord i det fördolda och nyfiken arbetad i jordens lägsta delar.
16 Dina ögon såg min egendom, men de var ofullkomliga; och i din bok voro alla mina lemmar uppskrivna, som fortsättningsvis formades, medan det ännu inte fanns någon av dem.
17 Hur värdefulla äro också dina tankar för mig, o Gud! hur stor är summan av dem!
18 Om jag skulle räkna dem, så är de fler än sanden; när jag vaknar, är jag fortfarande hos dig.
19 Förvisso skall du döda de ogudaktiga, o Gud; vik därför ifrån mig, I blodiga män.
20 Ty de tala ogudaktigt mot dig, och dina fiender tar ditt namn förgäves.
21 Hatar jag inte dem, HERRE, som hatar dig? och är jag inte bedrövad över dem som reser sig mot dig?
22 Jag hatar dem med fullkomligt hat, jag räknar dem för mina fiender.
23 Ransaka mig, o Gud, och känn mitt hjärta; pröva mig och känn mina tankar.
24 Och se om det finns någon ogudaktig väg hos mig, och led mig på den eviga vägen.

KAPITEL 140

1 (Till sångaren, en Davids psalm.) Befria mig, HERRE, från den onde mannen; bevara mig från våldsmannen;
2 som föreställer sig ofog i sitt hjärta; ständigt samlas de till krig.
3 De vässade sina tungor som en orm; huggorms gift är under deras läppar. Selah.
4 Bevara mig, HERRE, från de ogudaktigas händer; bevara mig från den våldsamma mannen; som har haft för avsikt att störta mina färder.
5 De högmodiga gömde för mig en snara och snören; de har spridit ut ett nät vid vägkanten; de har satt gin åt mig. Selah.
6 Jag sade till HERREN: Du är min Gud; hör mina åkallandens röst, HERRE.
7 O, HERRE HERRE, min frälsnings styrka, du har täckt mitt huvud på stridens dag.
8 Ge inte, HERRE, den ogudaktiges begär; vidare inte hans onda plan; så att de inte upphöjer sig själva. Selah.
9 Vad beträffar huvudet på dem som omringa mig, låt deras egna läppars olycka täcka dem.
10 Låt glödande kol falla över dem; låt dem kastas i elden; in i djupa gropar, så att de inte stiger upp igen.
11 Låt inte en ond talare befästas på jorden: ondskan ska jaga våldsmannen för att störta honom.
12 Jag vet att HERREN skall upprätthålla de lidandes sak och de fattigas rätt.
13 Sannerligen, de rättfärdiga skola tacka ditt namn, de rättfärdiga skola bo i ditt ansikte.

KAPITEL 141

1 (En psalm av David.) HERRE, jag ropar till dig; skynda dig till mig; lyssna till min röst, när jag ropar till dig.
2 Låt min bön läggas fram inför dig som rökelse; och upplyftandet av mina händer som kvällsoffret.
3 Ställ en vakt, HERRE, framför min mun; behåll mina läppars dörr.
4 Böj inte mitt hjärta till något ont, att göra onda gärningar med människor som gör orättfärdighet, och låt mig inte äta av deras läckerheter.
5 Låt de rättfärdiga slå mig; det skall vara en nåd, och låt honom tillrättavisa mig; det skall vara en förträfflig olja, som icke skall krossa mitt huvud, ty likväl skall min bön vara i deras olyckor.
6 När deras domare störtas på steniga platser, skola de höra mina ord; för de är söta.
7 Våra ben är utspridda vid gravens mynning, som när man hugger och klyver ved på jorden.
8 Men mina ögon är till dig, HERRE HERRE, på dig är min förtröstan; lämna inte min själ utblottad.
9 Bevara mig från de snaror som de har lagt åt mig, och från dem som arbetar med orättfärdighet.
10 Låt de ogudaktiga falla i sina egna nät, medan jag undkommer.

KAPITEL 142

1 (Davids Maschil; En bön när han var i grottan.) Jag ropade till HERREN med min röst; med min röst bad jag till HERREN.
2 Jag utgöt mitt klagomål inför honom; Jag visade mitt problem inför honom.
3 När min ande blev överväldigad inom mig, då kände du min väg. På den väg jag vandrade, har de i hemlighet lagt en snara för mig.
4 Jag såg på min högra hand och såg, men ingen kunde känna mig. ingen man brydde sig om min själ.
5 Jag ropade till dig, HERRE. Jag sade: Du är min tillflykt och min del i de levandes land.
6 Var uppmärksam på mitt rop; ty jag är mycket låg; rädda mig från mina förföljare; för de är starkare än jag.
7 För ut min själ ur fängelset, så att jag kan prisa ditt namn; de rättfärdiga skola omringa mig; ty du skall göra rikedom mot mig.

KAPITEL 143

1 (En psalm av David.) Hör min bön, HERRE, lyssna till mina åkallanden; svara mig i din trofasthet och i din rättfärdighet.
2 Och gå inte till rätta med din tjänare, ty för dina ögon skall ingen levande bli rättfärdig.
3 Ty fienden har förföljt min själ; han har slagit mitt liv till marken; han har låtit mig bo i mörker, såsom de som länge varit döda.
4 Därför är min ande överväldigad inom mig; mitt hjärta inom mig är öde.

5 Jag minns forna dagar; Jag mediterar över alla dina gärningar; Jag funderar över dina händers verk.
6 Jag sträcker ut mina händer mot dig, min själ törstar efter dig som ett törstigt land. Selah.
7 Hör mig skyndsamt, HERRE! min ande försvinner; dölj inte ditt ansikte för mig, så att jag inte blir lik dem som går ner i gropen.
8 Låt mig höra din nåd om morgonen; ty på dig förtröstar jag: låt mig känna den väg jag bör vandra; ty jag lyfter upp min själ till dig.
9 Fräls mig, HERRE, från mina fiender; jag flyr till dig för att gömma mig.
10 Lär mig att göra din vilja; ty du är min Gud. Din ande är god; led mig in i rättfärdighetens land.
11 Gör mig levande, HERRE, för ditt namns skull; för din rättfärdighets skull ut min själ ur nöd.
12 Och genom din nåd utrota mina fiender och förgöra alla dem som plåga min själ, ty jag är din tjänare.

KAPITEL 144

1 (En psalm av David.) Lovad vare Herren, min styrka, som lär mina händer att kriga och mina fingrar att strida.
2 Min godhet och min fästning; mitt höga torn och min räddare; min sköld och den som jag litar på; som lägger mitt folk under mig.
3 HERRE, vad är en människa, att du lär känna henne! eller människosonen, att du gör räkenskap för honom!
4 Människan är lik fåfänglighet, hennes dagar är som en skugga som försvinner.
5 Böj din himmel, HERRE, och stig ned; rör vid bergen, så skola de ryka.
6 Kasta ut blixtar och skingra dem; skjut ut dina pilar och förgör dem.
7 Sänd din hand från ovan; befria mig och rädda mig ur stora vatten, ur främmande barns hand;
8 Vars mun talar fåfänga, och deras högra hand är lögnens högra hand.
9 Jag vill sjunga en ny sång för dig, o Gud, på en psalter och ett instrument på tio strängar skall jag lovsjunga dig.
10 Det är han som ger konungar frälsning, han som räddar sin tjänare David från det skadliga svärdet.
11 Befria mig och rädda mig från främmande barns hand, vilkas mun talar fåfänga, och deras högra hand är lögnens högra hand.
12 För att våra söner må vara som växter som vuxit upp i sin ungdom; att våra döttrar må vara som hörnstenar, slipade efter liknelsen av ett palats:
13 För att våra skåp må vara fulla och ge all slags förråd, så att våra får kan föra fram tusen och tio tusen på våra gator.
14 för att våra oxar må vara starka att arbeta; att det inte blir något inbrott eller utgående; att det inte ska klagas på våra gator.
15 Lyckligt är det folket, det är i sådant fall, ja, lyckligt är det folket, vars Gud är HERREN.

KAPITEL 145

1 (Davids lovsång.) Jag vill prisa dig, min Gud, konung; och jag skall välsigna ditt namn för evigt och alltid.
2 Varje dag skall jag välsigna dig; och jag skall prisa ditt namn i all evighet.
3 Stor är HERREN och mycket prisad; och hans storhet är outgrundlig.
4 Ett släkte skall prisa dina gärningar för ett annat och förkunna dina väldiga gärningar.
5 Jag vill tala om ditt majestäts härliga ära och om dina underverk.
6 Och människor skall tala om dina fruktansvärda gärningars kraft, och jag skall förkunna din storhet.
7 De skola i överflöd förkunna minnet om din stora godhet och sjunga om din rättfärdighet.
8 Herren är nådig och full av barmhärtighet; sen till vrede och stor barmhärtighet.
9 HERREN är god mot alla, och hans barmhärtighet är över alla hans gärningar.
10 Alla dina gärningar skola prisa dig, HERRE; och dina heliga skola välsigna dig.
11 De skola tala om ditt rikes härlighet och tala om din makt;
12 för att förkunna för människobarnen hans väldiga gärningar och hans rikes härliga majestät.
13 Ditt rike är ett evigt rike, och ditt välde består i alla släktled.
14 Herren stöder alla som faller och reser upp alla nedböjda.
15 Allas ögon vänta på dig; och du gav dem deras mat i rätt tid.
16 Du öppnar din hand och tillfredsställer allt levandes begär.
17 Herren är rättfärdig på alla sina vägar och helig i alla sina gärningar.
18 Herren är nära alla dem som åkallar honom, alla som åkallar honom i sanning.
19 Han skall uppfylla deras önskan som fruktar honom; han skall också höra deras rop och frälsa dem.
20 Herren bevarar alla dem som älska honom, men alla ogudaktiga skall han förgöra.
21 Min mun skall tala HERRENS lov, och allt kött lova hans heliga namn i evighet och evighet.

KAPITEL 146

1 Prisa HERREN. Prisa HERREN, min själ.
2 Så länge jag lever vill jag prisa HERREN, jag vill lovsjunga min Gud så länge jag är till.
3 Förtrösta inte på furstar, inte heller på människosonen, hos vilken det inte finns någon hjälp.
4 Hans andedräkt går ut, han återvänder till sin jord; just den dagen försvinner hans tankar.
5 Lycklig är den som har Jakobs Gud till sin hjälp, vars hopp är till HERREN, sin Gud.
6 som gjorde himmelen och jorden, havet och allt som finns däri, som bevarar sanningen för evigt.
7 som gör dom åt de förtryckta, som ger mat åt de hungriga. HERREN löser fångarna:
8 HERREN öppnar de blindas ögon, HERREN reser de nedböjda; HERREN älskar de rättfärdiga.
9 Herren bevarar främlingar; han hjälper den faderlösa och änkan, men de ogudaktigas väg vänder han upp och ner.
10 Herren skall regera för evigt, din Gud, Sion, från släkte till släkte. Prisa HERREN.

KAPITEL 147

1 Prisa HERREN, ty det är gott att lovsjunga vår Gud; ty det är behagligt; och beröm är behagligt.
2 HERREN bygger Jerusalem, han samlar de fördrivna av Israel.
3 Han botar de förkrossade i hjärtat och binder deras sår.
4 Han säger antalet stjärnor; han kallar dem alla vid deras namn.
5 Stor är vår Herre och stor makt: hans förstånd är oändligt.
6 Herren lyfter upp de ödmjuka, han kastar de ogudaktiga till jorden.
7 Sjung till HERREN med tacksägelse; sjung pris på harpan till vår Gud:
8 som täcker himlen med moln, som bereder regn för jorden, som låter gräs växa på bergen.
9 Han ger åt vilddjuret sin mat och åt unga korpar som skriker.
10 Han njuter inte av hästens styrka, han har inte behag i en mans ben.
11 Herren har behag i dem som fruktar honom, i dem som hoppas på hans nåd.
12 Prisa HERREN, Jerusalem; prisa din Gud, o Sion.
13 Ty han har stärkt dina portars bommar; han har välsignat dina barn inom dig.
14 Han sluter fred i dina gränser och fyller dig med det finaste av vetet.
15 Han sänder ut sitt bud på jorden, hans ord går mycket hastigt.
16 Han ger snö som ull, han sprider rimfrost som aska.
17 Han kastar ut sin is som småbitar; vem kan stå inför hans kyla?
18 Han sänder ut sitt ord och smälter dem; han låter sin vind blåsa, så att vattnet rinner.
19 Han förkunnar sitt ord för Jakob, sina stadgar och sina rätter för Israel.
20 Så har han inte gjort mot något folk, och vad hans domar angår, de känna dem inte. Prisa HERREN.

KAPITEL 148

1 Prisa HERREN. Prisa HERREN från himlen, prisa honom i höjderna.
2 Prisa honom, alla hans änglar, prisa honom, alla hans härar.
3 Prisa honom, sol och måne, prisa honom, alla ljusstjärnor.
4 Prisa honom, ni himlars himmel, och ni vatten som är över himlen.
5 Må de prisa HERRENS namn, ty han befallde, och de blevo skapade.
6 Han har befäst dem för evigt och alltid;
7 Prisa HERREN från jorden, ni drakar och alla djupar!
8 Eld och hagel; snö och ånga; stormig vind som uppfyller sitt ord:
9 Berg och alla kullar; fruktbara träd och alla cedrar:
10 Djur och all boskap; krypande saker och flygande fåglar:
11 Jordens kungar och alla människor; furstar och alla domare på jorden:
12 Både unga män och jungfrur; gamla män och barn:
13 Må de prisa HERRENS namn, ty endast hans namn är utmärkt; hans härlighet är över jorden och himlen.
14 Han upphöjer också sitt folks horn, alla sina heligas lov. av Israels barn, ett folk nära honom. Prisa HERREN.

KAPITEL 149

1 Prisa HERREN. Sjung åt HERREN en ny sång och hans lov i de heligas församling.
2 Må Israel fröjda sig över honom som skapade honom; låt Sions barn jubla över sin kung.
3 Må de prisa hans namn i dansen, låt dem lovsjunga honom med timbral och harpa.
4 Ty HERREN har behag i sitt folk: han förskönar de ödmjuka med frälsning.
5 Må de heliga jubla i härlighet, låt dem sjunga högt på sina sängar.
6 Må Guds höga lov vara i deras mun och ett tveeggat svärd i deras hand;
7 För att hämnas över hedningarna och straffa folket;
8 för att binda deras kungar med bojor och deras ädlingar med bojor av järn;
9 För att verkställa den dom som är skriven över dem: denna ära har alla hans heliga. Prisa HERREN.

KAPITEL 150

1 Prisa HERREN. Prisa Gud i hans helgedom, prisa honom på hans makts valve.
2 Prisa honom för hans väldiga gärningar, prisa honom efter hans stora storhet.
3 Prisa honom med basunens ljud, prisa honom med psalter och harpa.
4 Prisa honom med klang och dans, prisa honom med stråkinstrument och orglar.
5 Prisa honom på de högljudda cymbalerna, prisa honom på de högljudande cymbalerna.
6 Allt som har andedräkt lova HERREN. Prisa HERREN.